3771

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΓΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 78ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. —ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΒ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ (ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ)—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

110. Θέσις τοῦ ΙΒ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ σημασία τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὶς Ἐθνικὲς δυνάμεις.

111. Ἀπόπειρα ἀφοπλισμοῦ τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς κατάληψιν τοῦ Τμήματος.

112. Ἐγκατάστασις Ἀγγλικῆς δυνάμεως εἰς τὸ Τμῆμα μέχρι τῆς ἐκδιώξεως τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

***

110. Θέσις τοῦ ΙΒ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ σημασία τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὰς Ἐθνικὰς δυνάμεις.

Τὸ ΙΒ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα περιλαμβάνει ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου, ἀπὸ τοῦ Δέλτα μέχρι τοῦ Ἀεροδρομίου.

Ἡ θέσις τοῦ Τμήματος αὐτοῦ εἶχε μεγάλη σημασία ἀπὸ στρατιωτικῆς πλευρᾶς. Ἐφ' ὅσον εὑρίσκετο στὰ χέρια τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων, ἐξησφαλίζετο ἐλευθέρα ἡ ἐπικοινωνία τοῦ Πειραιῶς μὲ τὰς Ἀθήνας, μέσῳ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ. γιὰ τὴ μεταφορὰ στρατευμάτων, ἐφοδίων καὶ πυρομαχικῶν.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ κομμουνισταὶ περιέλαβαν στὸ πρόγραμμά τους ὡς πρωτεύουσα ἐπιχείρηση τὴν κατάληψη τοῦ Τμήματος αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ τὸ Στρατηγεῖο τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων ἔσπευσε νὰ ἐξασφαλίσῃ, μὲ Ἑλληνικὰ στρατιωτικὰ τμήματα καὶ μὲ Ἀγγλικὲς μονάδες, ἐλευθέρα τὴν κυκλοφορία μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, διὰ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ καὶ κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τοῦ Πειραιῶς τοῦ Νέου καὶ τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου.

Πάντως οἱ κομμουνισταὶ δὲν παρῃτήθησαν τοῦ σχεδίου των νὰ καταλάβουν τὸ Τμῆμα.

111. Ἀπόπειρα ἀφοπλισμοῦ τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς κατάληψιν τοῦ Τμήματος.

Τὴ νύκτα, λοιπόν, τῆς Κυριακῆς, 3 πρὸς 4 Δεκεμβρίου τοῦ 1944 καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὸ μεσονύκτιο (ὥρα 0,30′), δύναμις ἀπὸ 200 περίπου κομμουνιστὰς (ἐλασῖτες) μὲ βαρὺν ὁπλισμὸ πολυβόλων, ὅλμων, χειροβομβίδων, ναρκῶν, δυναμίτιδος καὶ πολλῶν ὅπλων, ἐνεφανίσθη πλησίον τοῦ οἰκήματος τοῦ ΙΒ′ Τμήματος καὶ κατέλαβε τὰς παρόδους καὶ ἐπικαίρους θέσεις γιὰ τὴν ἐπίθεση.

Καθοδηγητὴς τῆς δυνάμεως αὐτῆς τῶν κομμουνιστῶν ἦτο ὁ ἀποστάτης ἀστυφύλαξ ΙΒ.72 Παναγιωτακόπουλος Χαράλ. Αὐτός, ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ἐπιτροπῆς κομμουνιστῶν ἐζήτησε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμον Α′ κ. Κων/νον Κυριακόπουλον. Πράγματι τοῦ ἐπετράπη καὶ μπῆκε στὸ Τμῆμα. Πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Διοικητοῦ καὶ ἠξίωσε τὴν παράδοση τῶν ὅπλων, καθ' ὅσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἤρχιζε ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Τμήματος.

Ὁ Διοικητὴς τοὺς ἐδήλωσε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ παράδοσις τῶν ὅπλων, σκοπίμως δὲ παρέτεινε τὴ συζήτηση μὲ τὴν ἐπιτροπή, ἐνῷ καταλλήλως εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση περὶ τῆς πολιορκίας τοῦ Τμήματος καὶ τῆς ἀπειλουμένης ἐπιθέσεως, ἡ ὁποία θὰ κατέληγε στὴν κατάληψη τοῦ Τμήματος, δεδομένου ὅτι τὰ ὅπλα καὶ τὰ πυρομαχικὰ ἦσαν ἐλάχιστα.

112. Ἐγκατάστασις Ἀγγλικῆς δυνάμεως εἰς τὸ Τμῆμα, μέχρι τῆς ἐκδιώξεως τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

Ἔτσι ἡ συζήτησις καὶ ἡ ἀπασχόλησις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κομμουνιστῶν παρετάθη μέχρι τῆς 3ης ὥρας, ὁπότε κατέφθασε Ἀγγλικὴ δύναμις.

Μόλις ἐνεφανίσθησαν οἱ Ἄγγλοι, οἱ ἐλασῖτες ἐτράπησαν εἰς φυγήν, συνελήφθησαν δὲ 12 ἀπὸ αὐτούς, στοὺς ὁποίους εὑρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν δύο αὐτόματα ὅπλα, χειροβομβίδες καὶ πολεμικὰ ὅπλα. Οἱ κομμουνισταὶ αὐτοὶ ἐκρατήθησαν μέχρι τῆς 12ης ὥρας, ὁπότε ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους.

Στὶς 6 μ.μ. (18ην ὥραν) μέλη τῆς Λαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Παλ. Φαλήρου (κομμουνιστικῆς) μετέδωσαν στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος διαταγὴ τοῦ στρατηγείου τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ὅτι, διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Τμήματος, πρέπει νὰ παραδοθοῦν τὰ ὅπλα μέχρι τῆς 3ης πρωϊνῆς τῆς Τρίτης (5-12-1944). Τὸ τελεσίγραφον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐγνωστοποιήθη καὶ στὴν Ἀγγλικὴ δύναμη ποὺ εἶχεν ἐγκατασταθῆ στὸ Τμῆμα, ἀπερρίφθη ἀσυζητητί.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος ἐνισχύθη μὲ μεγαλύτερη δύναμη Ἄγγλων, οἱ ὁποῖοι ἔφερον καὶ βαρὺ ὁπλισμό, μὲ τὴν ἀπόφαση νὰ κρατηθῇ τὸ Τμῆμα ὁπωσδήποτε.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀντελήφθησαν ὅτι ἦτο πλέον ἀδύνατος ἡ κατάληψις τοῦ Τμήματος ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ὅτι ἐὰν ἐπεχείρουν νὰ ἐπιτεθοῦν θὰ ὑφίσταντο σοβαρὲς ἀπώλειες καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἐπετέθησαν καθολοκληρίαν.

Ἡ Ἀγγλικὴ δύναμις ἐγκατεστάθη μόνιμα στὸ Τμῆμα μέχρι τῆς 10 Ἰανουαρίου 1945, ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ ζωὴ καὶ ἡ κίνησις στὸ Παλαιὸ Φάληρο, καθ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ὑπῆρξεν ὁπωσδήποτε ὁμαλή, γιατί, περίπολοι ἀπὸ ἀστυνομικούς, ἐλάμβαναν κατάλληλα μέτρα. Ἔτσι, δὲν ἔλαβε χώραν κανένα ἀδίκημα εἰς βάρος ἰδιωτῶν ἢ ἀστυνομικῶν, τὸ Τμῆμα δὲ διετηρήθη ἀνέπαφο.

Ἀπὸ τὴ δύναμη τοῦ Τμήματος αὐτοῦ ἐσκοτώθη ὁ ἀστυφύλαξ ΙΒ.74 Νικολάου Βασίλειος, κατὰ τὴν 4-12-1944, στὸ ΙΑ′ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα (Καλλιθέας), ὅπου εὑρέθη τὴν νύκτα ἐκείνη καὶ ἔλαβε μέρος στὶς μάχες ποὺ ἔγιναν καὶ στὴν ἔξοδο τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος αὐτοῦ.

(Στὸ ἑπόμενο, ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Ἀθηνῶν).

ΚΛΟΠΗ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

— ΕΞΙΧΝΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΛΟΠΗΣ ΔΙΑΡΡΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΓΙΑΝ-ΣΜΑΤΣ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ —

Ἐπίσημος ἔκθεσις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, Ἀστυν. Διευθυντοῦ Α΄ κ. **Θ. ΡΑΚΙΝΤΖΗ**

Τὴν 17.20΄ ὥραν τῆς 21-6-56 τὸ Α΄ Παράρτημα Ἀσφαλείας ἀνέφερεν, ὅτι τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἄγνωστοι, διαρρήξαντες τὸ κοσμηματοπωλεῖον «Κωνσταντάρα» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γιὰν-Σμὰτς ἀριθ. 6, ἀφῆρεσαν διάφορα κοσμήματα ἀξίας ἄνω τῶν 1.400 χρυσῶν λιρῶν. Ἔσπευσα ἀμέσως εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀδικήματος μετὰ τῶν Προϊσταμένων τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Κοινοῦ Ἐγκλήματος Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β΄ κ. Πουλικάκου, τοῦ Τμήματος Διώξεως Διαρρηκτῶν Ἀστυνόμου Α΄ κ. Μητροπούλου καὶ ἄλλων Ἀξιωματικῶν τῆς οἰκείας Ὑπηρεσίας.

Ἐγένετο λεπτομερὴς ἐξέτασις τοῦ τόπου τοῦ ἀδικήματος καθ' ἣν διεπιστώθησαν τὰ κάτωθι : Τὸ κοσμηματοπωλεῖον ἠσφαλίζετο διὰ δικτυωτῆς σιδηρᾶς θύρας, ἐσωτερικῶς δὲ ταύτης ὑπῆρχε κοινὴ ὑαλόθυρα ἀσφαλιζομένη διὰ κοινοῦ κλείθρου. Παραπλεύρως τῆς εἰσόδου τοῦ καταστήματος ὑπάρχει προθήκη, ἐφ' ἧς ἐτοποθετοῦντο τὰ κοσμήματα. Ἐξωτερικῶς ἡ προθήκη ἠσφαλίζετο διὰ παχέος κρυστάλλου, ἐσωτερικῶς δὲ διὰ σανιδώματος μὲ δύο θυρίδας ἀσφαλιζομένας διὰ κλείθρων. Ἐντὸς τοῦ καταστήματος καὶ ἔμπροσθεν τῆς θύρας ἦτο ἐστηριγμένον ἐπὶ τοῦ τοίχου ἓν ἑρμάριον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον ἐπίσης κοσμήματα. Τὸ σύστημα ἀσφαλίσεως τούτου ἦτο τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴ εἶναι εὐχερὴς ἡ παραβίασίς του. Πρὸς πρόληψιν προσβολῆς ἐξ ἡλιακῶν ἀκτίνων τῆς προθήκης ἐχρησιμοποιεῖτο κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας πάνινον παραπέτασμα, ὅπερ κατελάμβανεν ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς προθήκης καὶ ἐτοποθετεῖτο ἐσωτερικὰ τοῦ κρυστάλλου ταύτης. Τὸ παραπέτασμα τοῦτο ἠμπόδιζε τὴν θέαν τῶν διερχομένων πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κοσμηματοπωλείου καὶ εἰδικώτερον τοῦ καλυπτομένου ὑπὸ τῆς προθήκης χώρου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς πρωϊνῆς ἐργασίας, τὸ κοσμηματοπωλεῖον ἠσφαλίζετο μόνον διὰ τῆς ὑαλοθύρας, τὰ δὲ κοσμήματα ἀφίεντο ἐντὸς τῆς προθήκης. Ἀντιθέτως τὴν νύκτα τὰ κοσμήματα μετεφέροντο εἰς λίαν ἀσφαλὲς χρηματοκιβώτιον καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο ἡ δικτυωτὴ σιδηρὰ θύρα.

Ὁ δράστης εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοσμηματοπωλεῖον δι' ἀντικλεῖδος. Τοῦτο διεπιστώθη ἀρνητικῶς, ἐκ τῆς μὴ ὑπάρξεως εἰς τὴν θύραν ἰχνῶν μαρτυρούντων διάρρηξιν. Ἡ προθήκη ἔφερε σαφῆ ἴχνη παραβιάσεως τῆς μιᾶς θυρίδος. Ἐπίσης ἐπὶ τῆς ἑτέρας θυρίδος τῆς αὐτῆς προθήκης παρετηρήθησαν ἴχνη προσπαθείας παραβιάσεως, ἥτις ὅμως ἀπέβη ἄκαρπος. Τέλος, ἐκ τῶν ἀνευρεθέντων ἰχνῶν, διεπιστώθη ὅτι ὁ δράστης ἐπεχείρησε νὰ παραβιάσῃ καὶ τὸ ἑρμάριον, πλὴν παρητήθη τοῦ σκοποῦ του, διότι τὸ σύστημα ἀσφαλίσεως, καθ' ἃ προελέχθη, ἦτο τοιοῦτον ὥστε ἀπῃτεῖτο διάθεσις χρόνου, καθ' ὃν ὁ δράστης θὰ ἦτο ἐκτεθειμένος εἰς τὴν θέαν τῶν ἔξωθεν τοῦ κοσμηματοπωλείου διερχομένων. Ἐντὸς τῆς προθήκης ἀνευρέθησαν τρία μόνον κοσμήματα, ἅτινα δὲν κατέστη εὐχερὲς εἰς τὸν δράστην νὰ φθάσῃ διὰ τῆς χειρός. Τὸ ὑπόλοιπα εἴκοσι ἓξ (26) ἀφῃρέθησαν. Ἐκ τῆς λεπτομεροῦς καὶ ἐπιμεμελημένης ἐξετάσεως τοῦ τόπου τοῦ ἀδικήματος οὐδὲν ἄλλο πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἰχνῶν ἀνευρέθη. Εἰδικὴ ἐξέτασις τοῦ Συνεργείου Σημάνσεως πρὸς ἀνεύρεσιν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἀπέβη ἀρνητική.

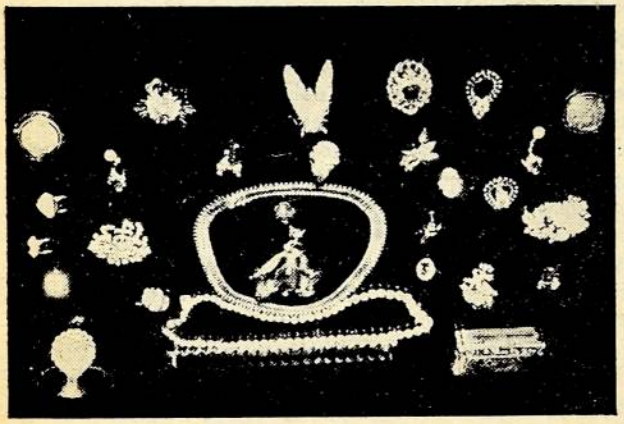
Ἐγένετο πρόχειρος ἐξέτασις τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως, καθ' ἣν προέκυψαν τὰ κάτωθι :

1) Τὸ κοσμηματοπωλεῖον ἀνήκει εἰς τὸν υἱὸν Κωνσταντάραν, 27 ἐτῶν, ὅστις λόγῳ διανοητικῶν ἀνωμαλιῶν τελεῖ ὑπὸ τὴν δικαστικὴν ἀντίληψιν τῆς μητρός του. Ἡ μήτηρ του κατεῖχε μίαν σειρὰν κλειδῶν τῆς προθήκης καὶ τοῦ ἑρμαρίου, ἔτι δὲ καὶ τὰς κλεῖδας τοῦ χρηματοκιβωτίου.

2) Μέτοχος τῆς ἐπιχειρήσεως ἐτύγχανε καὶ ὁ συγγενὴς τοῦ Κωνσταντάρα κύριος Κ., ὅστις μάλιστα κατεῖχε μίαν σειρὰν κλειδῶν τῆς βιτρίνας (προθήκης) καὶ ἑρμαρίου.

3) Εἰς τὸ κατάστημα εἰργάζοντο ὁ τεχνίτης κ. Χ. μὲ ἕνα βοηθὸν καὶ εἷς μικρὸς ὑπάλληλος ἐπὶ τῆς πωλήσεως. Ὁ τεχνίτης ὅστις ὑπηρετεῖ ἐπὶ 30ετίαν εἰς τὸ κατάστημα εἶχε καὶ τὰς κλεῖδας τῶν ἐξωθυρῶν (δικτυωτῆς ἐκ σιδήρου) καὶ ὑαλοθύρας.

4) Συνήθως μετὰ τὸ πέρας τῆς τε πρωϊνῆς καὶ ἀπογευματινῆς ἐργασίας, ἔφευγον πρῶτοι ἡ μήτηρ, ὁ κ. Κ., ὁ υἱὸς Κωνσταντάρας καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ βοηθὸς τοῦ τεχνίτου. Τελευταῖοι ἔφευγον ὁ τεχνίτης κ. Χ. καὶ ὁ ἐπὶ τῆς πωλήσεως μικρὸς ὑπάλληλος.

Τὰ κλαπέντα κοσμήματα

5) Ὁ τεχνίτης κατὰ κρατήσασαν αὐτῷ συνήθειαν, ὅταν ἐξήρχετο τοῦ κοσμηματοπωλείου, ἔδιδε τὰς κλεῖδας διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῶν θυρῶν εἰς τὸν μικρὸν ὑπάλληλον τῆς πωλήσεως, ὅστις ἠσφάλιζε τήν τε ὑαλοθύραν καὶ δικτυωτὴν σιδηρᾶν θύραν. (Τὴν τελευταίαν, κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας).

6) Τὰ ἀφαιρεθέντα κοσμήματα κατὰ τὰ 3/4 ἀνῆκον εἰς διαφόρους πελάτας τοῦ κοσμηματοπωλείου, οἵτινες τὰ εἶχον παραδώσει πρὸς πώλησιν.

7) Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιχειρήσεως δὲν ἔβαινον καλῶς, καὶ

8) ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κοσμηματοπωλείου, λόγῳ τῆς ψυχικῆς του καταστάσεως, πλειστάκις ἐφωράθη δωρίζων, ἢ πωλῶν εἰς τιμὰς ἐξευτελιστικὰς κοσμήματα μεγάλης ἀξίας, εἰς πρόσωπα μεθ' ὧν οὗτος συνῆπτε σχέσεις. Ἐσχάτως εἶχε σχέσεις μὲ δύο ἄτομα, τὸ ἓν τῶν ὁποίων ἐπίεζε τοῦτον κατὰ σύστημα νὰ τῷ δίδῃ χρήματα.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προέκυψαν αἱ κάτωθι σκέψεις :

Α.—Ἡ διάρρηξις διεπράχθη ὑπὸ ἐπιδεξίων διαρρηκτῶν εἰδικευμένων εἰς διαρρήξεις κοσμηματοπωλείων καὶ δὴ ἐν καιρῷ ἡμέρας, κατὰ τὴν μεταμεσημβρινὴν διακοπὴν τῆς ἐργασίας. Ἡ ἐκδοχὴ αὕτη συνεκέντρωνε πιθανότητας ἐγγιζούσας τὰ ὅρια τῆς βεβαιότητος.

Β.—Δὲν ἔπρεπε, κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκ τῆς προχείρου ἐξετάσεως ἐξαχθέντα, νὰ ἀποκλεισθῶσι καὶ αἱ κάτωθι ἐκδοχαί :

α) Ψευδοκλοπῆς, μὲ κύριον σκοπὸν τὸν σφετερισμὸν τῶν παραδοθέντων πρὸς πώλησιν ὑπὸ διαφόρων πελατῶν κοσμημάτων.

β) Τῆς συμπράξεως εἰς τὴν κλοπὴν τοῦ διανοητικῶς ἀναπήρου ἰδιοκτήτου, διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς κλειδὸς εἰς τρίτον ἄτομον πρὸς κατασκευὴν ἀντικλεῖδος.

γ) Τῆς διαπράξεως τῆς κλοπῆς ὑπὸ τοῦ τεχνίτου κ. Χ., ἔχοντος τὰς κλεῖδας.

δ) Τῆς διαπράξεως τῆς κλοπῆς ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς πωλήσεως, ὅστις, καθ' ἃ

προείρηται, ἐμερίμνα διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἐξωθύρας καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο δυνατὸν νὰ διαπράξῃ τὴν κλοπὴν μὴ ἀσφαλίσας τὴν μεσημβρίαν τῆς 21-6-56 τὴν ἐξώθυραν. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ταύτην, ἠδύνατο οὗτος ἐπιστρέφων βραδύτερον εἰς τὸ κοσμηματοπωλεῖον νὰ εἰσήρχετο ἐντὸς αὐτοῦ διὰ τῆς ἀνασφαλίστου πλέον θύρας καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ διέπραττε τὴν κλοπήν.

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν ὅλων συνθηκῶν συνήχθη τὸ συμπέρασμα ὅτι, ἡ κλοπὴ διεπράχθη κατὰ τὸ ἀπὸ 13.50′ μέχρι 16.50′ ὥρας χρονικὸν διάστημα καὶ ὅτι δι' ὅλας τὰς ἐνεργείας διαπράξεως τῆς διαρρήξεως ἐπήρκει χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὰ 15′ τῆς ὥρας. Μὲ βάσιν τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν ἑκάστης τῶν ὡς ἄνω ἐκτιθεμένων ἐκδοχῶν.

Ἐ ν έ ρ γ ε ι α ι. Ἅμα τῇ καταγγελίᾳ τῆς κλοπῆς διετάχθη ἡ σύλληψις τριῶν διαρρηκτῶν εἰδικευμένων εἰς τὴν διάπραξιν διαρρήξεων, ὡς ἡ προκειμένη. Μεταξὺ τούτων ἦτο καὶ ὁ Χατζησταυράκης Παναγιώτης. Ἐντὸς ὀλίγης ὥρας οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀσφαλείας, οἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διατεθέντες, τελοῦντες ἐν γνώσει τῶν συνηθειῶν αὐτῶν, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τούτων. Εἰδικώτερον ὁ Χατζησταυράκης συνελήφθη τὴν 18.10′ ὥραν, ἤτοι 40′ τῆς ὥρας μετὰ τὴν καταγγελίαν τῆς διαρρήξεως. Εἰς εἰδικὰ ἀστυνομικὰ ἀνακριτικὰ συνεργεῖα ἀνετέθη ἡ ἐξέτασις τοῦ ὅλου προσωπικοῦ τοῦ κοσμηματοπωλείου, πρὸς δικαιολόγησιν τοῦ κρισίμου χρονικοῦ διαστήματος. Ἐν συνεχείᾳ εἰς ἄλλα συνεργεῖα ὑπαλλήλων τῆς Ἀσφαλείας ἀνετέθη ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ἀληθοῦς, ἢ οὐ τῶν κατατεθέντων ὑφ' ἑκάστου τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ. Τὴν 1ην μεταμεσονύκτιον ὥραν τῆς 21 πρὸς 22-6-56 διεπιστώθη ὅτι, αἱ ἐκδοχαὶ ψευδοκλοπῆς καὶ διαπράξεως τῆς κλοπῆς ὑπό τινος τοῦ προσωπικοῦ, δὲν ἦσαν εὐσταθεῖς Μικρὰ ἐκκρεμότης ὑπελείφθη ὡς πρὸς τὴν τυχὸν σύμπραξιν εἰς τὴν κλοπὴν τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἡ ἐκκαθάρισις ἀνετέθη εἰς τὸ Γ′ Παράρτημα Ἀσφαλείας μὲ συγκεκριμένας κατευθύνσεις, ὅπερ τὴν ἐπομένην διεπίστωσεν στοιχεῖα καθιστῶντα ἀνεδαφικὴν καὶ τὴν ἐκδοχὴν ταύτην. Τὴν 21ην ὥραν τῆς ἡμέρας τῆς διαρρήξεως ἐγένετο μελέτη τοῦ ἐκ καρτελλῶν ἀρχείου «Μεθοδικοτήτων — Εἰδικοτήτων». Ἐξήχθησαν αἱ καρτέλλαι τῶν κακοποιῶν τῶν δρώντων δι' ἀντικλεῖδος, μὲ εἰδίκευσιν τὴν προσβολὴν κοσμηματοπωλείων. Ἐπρόκειτο περὶ 27 κακοποιῶν τῆς κατηγορίας ταύτης, τῶν ὁποίων διετάχθη ἡ σύλληψις. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἀρχίσει ἡ ἐξέτασις τῶν τριῶν σοβαρῶν συλληφθέντων διαρρηκτῶν. Οἱ δύο τούτων ἀφέθησαν ἐλεύθεροι, καθ' ὅσον διεπιστώθη ἡ ἀκρίβεια τῶν ὅσων κατέθεσαν. Ἀντιθέτως ἐκρατήθη ὁ Χατζησταυράκης, διότι ἡ κατάθεσίς του ἄφηνε κενά. Ὑπεβλήθη εἰς νέαν ἐξέτασιν, καθ' ἣν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνέφερεν, ὅταν ἠρωτήθη νὰ μᾶς εἴπῃ πῶς διῆλθε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τῆς ἐγέρσεώς του τὴν πρωΐαν μέχρι τῆς συλλήψεώς του, ὅτι τὴν 10ην ὥραν μετέβη εἰς τὸν Πειραιᾶ διὰ νὰ εὕρῃ κάποιον γνωστόν του διὰ νὰ τοῦ ἔδιδε χρήματα, ὅτι τὴν 10,30′ περίπου ὥραν συνήντησε «εἰς τὸ Ρολόγι τοῦ Πειραιῶς» ἕνα γνωστόν του Μῆτσον, ὁ

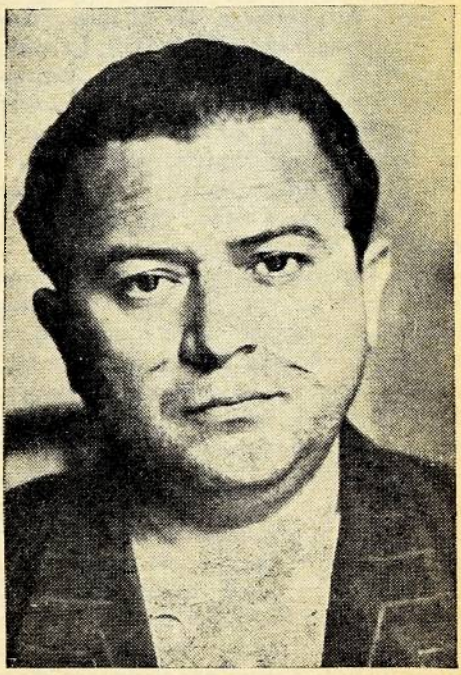

Ὁ Π. Χατζησταυράκης

ὁποῖος καὶ τοῦ ἔδωσε 100 δραχμάς. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς ἕνα παραλιακὸν καφενεῖον καὶ ἐκάθησε μέχρι τῆς 14.30′ ὥρας περίπου, ὁπόθεν ἀνεχώρησε διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν 15ην ὥραν μετέβη κατ' εὐθεῖαν εἰς μίαν γνωστήν του ταβέρναν τοῦ Ψυρρῆ, ὅπου παρέμεινε συνεχῶς μέχρι τῆς ὥρας τῆς συλλήψεώς του. Ἐρωτηθεὶς ποῖος εἶναι ὁ Μῆτσος, ἀπήντησεν ὅτι δὲν ξεύρει ἄλλα του στοιχεῖα καὶ τὸν ἐγνώρισε στὴν Βυρηττὸ πρὸ ἐτῶν. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο παρεῖχεν ἐνδείξεις ὅτι πιθανὸν ὁ Χατζησταυράκης νὰ μὴ εἶναι ξένος πρὸς τὴν ὑπὸ ἀνάκρισιν διάρρηξιν. Ὅταν ἠρωτήθη κάπως ἐπιμόνως ἐπὶ διαφόρων κενῶν σημείων τῆς καταθέσεώς του, ἐπέδειξε θρασύτητα, διαμαρτυρόμενος «διατὶ τὸν ἐνοχλοῦμε». Τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης, Ἀξ/κὸς τοῦ Τμήματος Παρακολουθήσεως Διαρρηκτῶν, παραλαβὼν τὸν Χατζησταυράκην κατῆλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ πρὸς ἔλεγχον τοῦ ἰσχυρισμοῦ του, ὅτι μετέβη καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ 2 καὶ πλέον ὥρας εἰς ἕνα παραλιακὸν καφενεῖον. Ὁ Χατζησταυράκης ὑπέδειξε ἕνα καφενεῖον. Ὁ Ἀξ/κὸς τῆς Ἀσφαλείας ἐξήτασε τοὺς σερβιτόρους τούτου. Ἅπαντες ἐβεβαίωσαν ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτὸ (ὁ Χατζησταυράκης) δὲν μετέβη εἰς τὸ καφενεῖον. Ἡ βεβαίωσίς των ὑπῆρξε κατηγορηματική. Τῷ ὄντι ὁ Χατζησταυράκης εἶναι λίαν εὐδιάκριτος τύπος : Γέρων, περίπου 67 ἐτῶν, μᾶλλον εὔσωμος, μὲ κεφαλὴν εὐδιακρίτως μεγάλην καὶ εὐδιακρίτως κεκλιμένην πλαγίως δεξιά, ἐξ οὗ καὶ «στραβολαίμης» ἀπεκαλεῖτο. Δὲν ἦτο ὅθεν δυνατὸν τὸ πρόσωπον τοῦτο νὰ παρέμενεν εἰς τὸ καφενεῖον ἐπὶ ὥρας καὶ νὰ μὴ ὑπέπιπτεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν σερβιτόρων. Ἐντεῦθεν κατελήξαμεν εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ὁ Χατζησταυράκης, ἔχων λόγους ν' ἀποκρύψῃ πῶς διῆλθε τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας τῆς διαπράξεως τῆς κλοπῆς, ἐπενόησε τὸν μῦθον τοῦ Μήτσου καὶ τοῦ καφενείου τοῦ Πειραιῶς. Παραλλήλως, τὰ συνεργεῖα ὑπαλλήλων συλλήψεως τῶν ὑπόπτων, κινηθέντα μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτοὺς δραστηριότητα καὶ μεθοδικότητα, προσήγαγον τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον τοὺς ὡς ὑπόπτους χαρακτηρισθέντας. Ἐξητάσθησαν, ἐβεβαιώθη ἡ ἀκρίβεια τῶν ὅσων εἶπον καὶ ἀκολούθως ἀφέθησαν ἐλεύθεροι, μὴ προκύψαντος κενοῦ τινὸς εἰς τὰς καταθέσεις των.

Τὸ Τμῆμα παρακολουθήσεως Διαρρηκτῶν, διὰ τῆς εἰδικῆς ὁμάδος του παρακολουθεῖ τὰς κινήσεις καὶ ἐπαφὰς τῶν κακοποιῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν σημαινόντων τοιούτων. Ἐκ τῆς παροκολουθήσεως τοῦ Χατζησταυράκη διεπιστώθησαν πολλαὶ ἐπαφαὶ τούτου μὲ τὸν βεβαρημένον διὰ καταδικῶν ἐπὶ κλοπαῖς Κουρμπαλῆν Θωμᾶν, εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὁποίου, κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους 44, συχνάκις μετέβαινεν ὁ Χατζησταυράκης. Εἶχε ἐπίσης διαπιστωθῆ ἐξ ἐρευνῶν, ὅτι ὁ Χατζησταυράκης ὁ ὁποῖος εἶχε δηλώσει ὅτι διανυκτερεύει εἰς τὸ Ἄσυλον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διενυκτέρευεν ἀλλαχοῦ. Ἐγένετο ἐπιμελὴς ἐξέτασις τῶν περιοίκων καὶ συνοίκων τοῦ Κουρμπαλῆ, καθ' ἣν διεπιστώθη ὅτι τὴν 13.30′ ὥραν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν διεπράχθη ἡ διάρρηξις, ὁ Χατζησταυράκης ἐφωράθη ἐξερχόμενος τοῦ δωματίου τοῦ Κουρμπαλῆ. Τὸ περιστατικὸν ἐνεῖχεν ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι ἐὰν τῷ ὄντι ἦτο ἀκριβές, αἱ ἄχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐνδείξεις μετετρέποντο εἰς ἀποδείξεις ἐνοχῆς τοῦ Χατζησταυράκη, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Κουρμπαλῆν, εἰς τὴν ὑπὸ ἀνάκρισιν διάρρηξιν. Ἀνεθέσαμεν εἰς Ἀστυνόμον ὅπως μεταβῇ καὶ ἐλέγξῃ τὸ στοιχεῖον τοῦτο, ἐάν τουτέστιν ὁ Χατζησταυράκης πράγματι ἐφωράθη ἐξερχόμενος τοῦ δωματίου τοῦ Κουρμπαλῆ καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει ἂν τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἔλαβε χώραν τὴν προηγουμένην ἡμέραν, δηλαδὴ τὴν 21-6-56, ἡμέραν διαπράξεως τῆς κλοπῆς καὶ βάσει ποίων περιστατικῶν οἱ καταθέτοντες ὑποστηρίζουσι τοῦτο. Μετὰ μακρὰν καὶ ἐξονυχιστικὴν ἐξέτασιν, ὁ κ. Ἀστυνόμος διεπίστωσεν τὴν ἀκρίβειαν τοῦ κατατεθέντος περιστατικοῦ, χωρὶς νὰ καταλείπεται καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης διετάχθη ἡ ἄγρυπνος παρακολούθησις τοῦ δωματίου τοῦ Κουρμπαλῆ, μὲ σαφῶς καθορισθεῖσαν ἐντολὴν συλλήψεως ἢ παρακολουθήσεως τούτου, ἀναλόγως τῆς ὥρας καθ' ἣν οὗτος θὰ ἐνεφανίζετο. Παράλληλα διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν ἐξηκριβώθησαν αἱ διευθύνσεις τῶν στενῶν συγγενῶν του. Οὕτω, διεπιστώθη ὅτι οἱ γονεῖς του διαμένουσιν εἰς

ἰδιόκτητον ἐν Χολαργῷ οἰκίαν, ἡ ἀδελφή του εἰς Πλατεῖαν Κυριακοῦ καὶ ἡ ἐν διαστάσει σύζυγός του εἰς Ταμπούρια Πειραιῶς. Ἐκρίθη σκόπιμον νὰ διαταχθῇ ὅπως ἡ προσαγωγὴ καὶ ἐξέτασις τῶν οἰκείων του, πρὸς πρόληψιν διαφυγῆς τούτου, γίνῃ διὰ ταυτοχρόνως ἐνεργούντων συνεργείων μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Κουρμπαλῆ. Τὰς νυκτερινὰς ὥρας τῆς 22-6-56 ὁ Κουρμπαλῆς μετέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του, χωρὶς ἔκτοτε νὰ ἐξέλθῃ. Τὴν 5ην πρωϊνὴν τῆς ἑπομένης συνελήφθη. Γενομένης ἐρεύνης εἰς τὸ δωμάτιόν του οὐδὲν ἐνευρέθη. Ταυτοχρόνως κινηθέντα τὰ προκαθωρισμένα συνεργεῖα ὑπαλλήλων τῆς Ἀσφαλείας, προσήγαγον εἰς τὴν Ἀσφάλειαν τοὺς γονεῖς του, τὴν ἀδελφήν του καὶ τὴν σύζυγόν του. Ὁ Κουρμπαλῆς ἐξεταζόμενος κατέθεσεν ὅτι τὸν Χατζησταυράκην διὰ τελευταίαν φορὰν εἶχεν ἴδει τὴν 19-6-56. Ἔκτοτε δὲν τὸν εἶδε. Δι' ἡμᾶς ὅμως ἦτο δεδομένον ὅτι εἶχε συναντηθῆ μετὰ τούτου τὴν μεσημβρίαν τῆς 21-6-56 εἰς τὸ δωμάτιόν του. Ἡ μήτηρ του ἐξεταζομένη κατέθεσεν, ὅτι τὴν 25.15' ὥραν τῆς 21-6-56, ὁ υἱός της μαζὶ μὲ τὸν Χαζησταυράκην μετέβησαν εἰς τὴν ἐν Χολαργῷ οἰκίαν της καὶ ὅτι κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Χατζησταυράκη ἔδωσεν εἰς τοῦτον 200 δραχμάς. Δὲν θὰ τοῦ ἔδιδε χρήματα ἐὰν δὲν ἐπενέβαινεν ὁ υἱός της, ὅστις τῆς εἶπε: «δῶσ' τὰ λεφτά, ἔχει ἀνάγκη ὁ Παναγιώτης καὶ τὴν Κυριακὴ θὰ στὰ δώσῃ, ἐγγυῶμαι ἐγώ». Ἐπὶ πλέον ἡ μητέρα τοῦ Κουρμπαλῆ κατέθεσεν ὅτι μετὰ παραμονὴν ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας, ὁ Χατζησταυράκης ἀνεχώρησε τῆς οἰκίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔρευναι καὶ ἐξακριβώσεις ὑπαλλήλων τῆς Ἀσφαλείας διεπίστωσαν, ὅτι ὁ Χατζησταυράκης μετέβη εἰς τὴν ταβέρναν τοῦ Ψυρρῆ, ὅπου συνελήφθη, τὴν 15.50' ὥραν καὶ ὅτι ἐκεῖ παρέμεινε μέχρι τῆς συλλήψεώς του. Ὁ πατὴρ Κουρμπαλῆς ἐπεβεβαίωσε τὰ ὑπὸ τῆς συζύγου του λεχθέντα, βεβαιώσας ὅτι ὁ υἱός του μὲ τὸν Χατζησταυράκην μετέβησαν εἰς τὴν ἐν Χολαργῷ οἰκίαν τὴν 15ην περίπου ὥραν καὶ ὅτι μετὰ παραμονὴν 15' τῆς ὥρας περίπου, ὁ Χατζησταυράκης ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Τὰ ἀνωτέρω νέα στοιχεῖα ὑπῆρξαν συντριπτικὰ ἀπὸ πλευρᾶς ἐνοχῆς τῶν Χατζησταυράκη καὶ Κουρμπαλῆ εἰς τὴν ὑπὸ ἀνάκρισιν διάρρηξιν. Αἱ ἔρευναι εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀδελφῆς του, τῆς συζύγου καὶ τῶν γονέων τοῦ Κουρμπαλῆ, ἀπέβησαν ἀρνητικαί. Δὲν ἠρευνήθη ὁ κῆπος τῆς οἰκίας τῶν γονέων τοῦ Κουρμπαλῆ.

Ὁ Θ. Κουρμπαλῆς

Βάσει τῶν ὡς ἄνω δεδομένων, κατελήξαμεν εἰς τὴν βεβαιότητα ὅτι, τὴν διάρρηξιν διέπραξεν ὁ Χατζησταυράκης μὲ τὸν Κουρμπαλῆν ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας :

Ἔχοντες οὗτοι ἀποφασίσει τὴν διάπραξιν τῆς ἐν λόγῳ διαρρήξεως, συνηντήθησαν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Κουρμπαλῆ. Τὴν 13.30' ὥραν ἐξέρχεται ὁ Χατζησταυράκης καὶ βραδύτερον ἢ ἐνωρίτερον ἐξῆλθεν ὁ Κουρμπαλῆς. Κατευθύνονται εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀδικήματος παρακολουθοῦντες τὴν ὥραν κλεισίματος τοῦ κοσμηματοπωλείου καὶ ἐὰν ὅλον τὸ προσωπικὸν ἐξέλθῃ. Μετὰ τοῦτο καὶ ὅταν ἡ κίνησις τῆς ὁδοῦ Γιὰν-Σμὰτς

ἠλαττώθη, ὁ εἷς τούτων διὰ τῆς ἀντικλεῖδος εἰσῆλθεν, διέπραξε τὴν κλοπήν, ἀκολούθως δὲ μετέβησαν ἀμφότεροι δι' αὐτοκινήτου εἰς Χολαργόν, τὸ μὲν ἕνα ὁ Κουρμπαλῆς ἀποκρύψῃ τὰ κλαπέντα κοσμήματα, τὸ δὲ ἵνα ὁ Χατζησταυράκης ἐφοδιασθῇ διὰ χρημάτων. Ἐκεῖθεν ὁ Χατζησταυράκης δι' αὐτοκινήτου ἔφθασε πλησίον τῆς ταβέρνας Ψυρρῆ, ὁπόθεν πεζῇ μετέβη εἰς τὴν ταβέρναν ἔνθα καὶ παρέμεινε συνεχῶς μέχρι τῆς ὥρας τῆς συλλήψεώς του, πρὸς δημιουργίαν τοῦ ἄλλοθι. Μὲ βάσιν τὰ συμπεράσματα ταῦτα ἐδώσαμεν σχετικὰς διαταγάς, κατόπιν τῶν ὁποίων : α) Ὁ ἀνώτερος Ἀξ/κὸς Ἀσφαλείας κ. Π. μὲ συνεργεῖον ἐξερευνήσεως ναρκῶν, ἐνήργει τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης λεπτομερεστάτην ἔρευναν εἰς τὸν κῆπον τῆς ἐν Χολαργῷ οἰκίας Κουρμπαλῆ, πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν κοσμημάτων καὶ β) δεδομένου ὅτι ὁ Χατζησταυράκης ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ὡμολόγει, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ τακτικὴν τούτου, ἐστρέψαμεν τὴν προσπάθειάν μας πρὸς Κουρμπαλῆν καὶ διὰ τοῦτο ἐτέθη οὗτος ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ἐξαντλητικῆς ἐξετάσεως, ἀπὸ τῆς 20ῆς ὥρας τῆς 23-6-56, μὲ ἐντολὴν συνεχίσεως ταύτης, ὑπὸ ἐναλλασσομένων Ἀξιωματικῶν, καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπομένης. Τὴν 23ην ὥραν ὁ Κουρμπαλῆς, ὑπὸ τὸ βάρος τῶν συντριπτικῶν εἰς βάρος του στοιχείων, ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ. Τὴν κλοπὴν διέπραξε μὲ τὸν Χατζησταυράκην, ὅστις εἶναι καὶ ὁ συλλαβὼν τὴν ἰδέαν τῆς διαπράξεως ταύτης. Ὁ Χατζησταυράκης, διελθὼν τοῦ κοσμηματοπωλείου, διεπίστωσε διὰ μακροσκοπικῆς ἐξετάσεως τὸ εἶδος τῆς χρησιμοποιουμένης κλειδός. Τὸ ἐσχεδίασεν ἐπὶ χάρτου καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὸν Κουρμπαλῆν τὴν ἐξεύρεσιν παρομοίας κλειδός. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ὁ Κουρμπαλῆς εἶχεν εἰς τὴν κατοχήν του τὴν αἰτηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Χατζησταυράκη κλεῖδα. Ὁ Χατζησταυράκης, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Κουρμπαλῆ, ἐδοκίμασε τετράκις τὴν κλεῖδα. Πρὸ ἑκάστης δοκιμῆς, ἡ κλεὶς ἐπεχρίετο μὲ αἰθάλην. Βάσει τῶν διαβρώσεων τῆς αἰθάλης, ἐκ τῆς ἐπαφῆς της μὲ τὸ κλεῖθρον, τῇ βοηθείᾳ ρίνης, ὁ Χατζησταυράκης ἐπέφερεν ἑκάστοτε τὰς ἀναγκαίας μεταβολὰς ἐπὶ τῆς κλειδός. Τέλος, κατὰ τὴν τετάρτην δοκιμήν, γενομένην δύο ἡμέρας πρὸ τῆς διαπράξεως τῆς κλοπῆς, ἤτοι τὴν 19-6-56, διεπιστώθη ὅτι ἡ κλεὶς ἦτο ἑτοίμη, καθόσον ἐπετεύχθη τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κουρμπαλῆς ἐπεφορτίσθη νὰ ἐξακριβώσῃ διὰ παρακολουθήσεως τὰς συνηθείας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ κοσμηματοπωλείου καὶ ἐκ πόσων προσώπων ἀπηρτίζετο τοῦτο καὶ ἐπὶ πλέον τὰς συνθήκας κινήσεως κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας τοῦ κοινοῦ ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου. Αἱ δοκιμαὶ τῆς κλειδὸς ἐγένοντο περὶ τὸ μεσονύκτιον καὶ καθ' ἣν ὥραν ἡ κίνησις ἦτο ἀραιά. Ἀμφότεροι ἐσταμάτων εἰς τὴν θύραν τοῦ κοσμηματοπωλείου καί, προφασιζόμενοι ὅτι συνεζήτουν, ἐδοκίμαζον τὴν κλεῖδα.

Μετὰ τὴν τελευταίαν ἐπιτυχῆ δοκιμὴν τῆς κλειδός, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ κλοπὴ γίνῃ τὴν 21-6-56, ἡμέραν Πέμπτην. Τὴν 10ην ὥραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, συνηντήθησαν εἰς μίαν ταβέρναν τῆς Κεντρικῆς Λαχαναγορᾶς καὶ καθώρισαν τὰς λεπτομερείας τοῦ ρόλου ἑνὸς ἑκάστου. Ὁ Κουρμπαλῆς ἀπὸ τῆς 13.30′ ὥρας θὰ παρηκολούθει τὸ κοσμηματοπωλεῖον, ἐπὶ σκοπῷ διαπιστώσεως ὅτι ὅλον τὸ προσωπικὸν ἀπεχώρησε τοῦ κοσμηματοπωλείου καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ παρετήρει τὴν κίνησιν τῆς ὁδοῦ, ὅταν δὲ ἐβεβαιοῦτο ὅτι αὕτη ἦτο ἀραιά, θὰ εἰδοποίει τὸν Χατζησταυράκην ὁ ὁποῖος θὰ ἀνέμενεν εἴς τι ἐκεῖ πλησίον καφενεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κριεζώτου. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω συνεννόησιν ἀπεχώρησαν κεχωρισμένως καὶ μετέβησαν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Κουρμπαλῆ. Ἐκεῖ ὁ Χατζησταυράκης ἐνεδύθη μίαν καινουργῆ ἐνδυμασίαν τοῦ Κουρμπαλῆ. Τοῦτο ἐκρίθη ἐπιβεβλημένον, καθ' ὅσον ἡ ἐνδυμασία ἡ ἰδική του ἦτο εὐτελοῦς ἀξίας καὶ πεπαλαιωμένη, ἀσφαλέστατα δὲ θὰ διήγειρε τὰς ὑπονοίας οἱουδήποτε, ὅστις θὰ ἔβλεπε τοῦτον εἰσερχόμενον, εἰς τὸ κοσμηματοπωλεῖον ἢ ἐντὸς τούτου εἰς μὴ ἐργασίμους ὥρας. Ὁ Κουρμπαλῆς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν τὴν 13ην ὥραν καὶ ἤρχισε τὴν παρακολούθησιν τοῦ κοσμηματοπωλείου ἐκ τοῦ ἐναντι κέντρου «ΖΩΝΑΡΣ». Ὁ Χατζησταυράκης ἀνεχώρησε τὴν 13.30′ ὥραν παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ἀντικλεῖδα καὶ ἕνα σκαρ-

πέλο. Περὶ τὴν 14.30′ ὥραν ὁ Κουρμπαλῆς εἰδοποίησε τὸν Χατζησταυράκην ὅτι τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα. Ὁ Χατζησταυράκης μὲ τὴν σειράν του κατηυθύνθη εἰς τὸ κοσμηματοπωλεῖον, ἤνοιξε τὴν θύραν τούτου, ὡς θὰ ἔπραττε ὁ ἰδιοκτήτης, ἔκλεισε ταύτην ἐσωτερικῶς, διέρρηξε τὴν προθήκην, ἀφῄρεσε τὰ κοσμήματα, ἐπεχείρησεν ἀναποτελεσματικῶς νὰ διαρρήξῃ τὸ ἑρμάριον καὶ μετὰ τοῦτο ἀπεχώρησεν κλείσας ἁπλῶς τὴν θύραν τοῦ κοσμηματοπωλείου. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Χατζησταυράκης κατευθύνθη εἰς τὸ καθορισθὲν σημεῖον συναντήσεως μὲ τὸν Κουρμπαλῆν, ὅπερ ἦτο ἡ εἴσοδος τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου ἐπὶ τῆς Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας. Ἐκεῖ ἐπιβάντες λεωφορείου τῆς γραμμῆς Ἁγίας Παρασκευῆς κατῆλθον εἰς τὴν στάσιν Μεσογείων—Φειδιππίδου Σπάρτης, ὁπόθεν ἐπιβάντες αὐτοκινήτου ταξί, κατευθύνθησαν εἰς τὴν ἐν Χολαργῷ οἰκίαν τῶν γονέων Κουρμπαλῆ. Ὁ Χατζησταυράκης ἔδωκε εἰς τὸν Κουρμπαλῆν ἅπαντα τὰ κλοπιμαῖα, τὰ ὁποῖα οὗτος ἐτοποθέτησεν εἰς τὰ θυλάκιά του. Εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Χατζησταυράκης παρέμεινεν ἐπὶ 15′ τῆς ὥρας, ἔλαβε τὰς 200 δραχμὰς καὶ ἐκεῖθεν ἀνεχώρησε μὲ σκοπόν, ὡς εἶχεν εἴπει, διὰ τοῦ ταχυτέρου μέσου νὰ μετέβαινεν εἰς τὸ δωμάτιον Κουρμπαλῆ, νὰ ἄλλαζε τὰ ροῦχα, καὶ ἐν συνεχείᾳ δι' αὐτοκινήτου νὰ ἔφθανε πλησίον τῆς ταβέρνας τοῦ Ψυρρῆ, εἰς ἣν πλέον θὰ παρέμενεν, ἵνα οὕτω ἔχῃ μάρτυρας πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἄλλοθι, ὅπερ θὰ ἐπεκαλεῖτο. Ὁ Κουρμπαλῆς μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Χατζησταυράκη ἠσχολήθη μὲ τὴν ἀπόκρυψιν τῶν κλοπιμαίων. Ἐτοποθέτησε ταῦτα ἐντὸς μικροῦ ἐξ ἀλουμινίου δοχείου, ὅπερ, εὑρὼν κατάλληλον εὐκαιρίαν, ἐτοποθέτησεν ὑπὸ ἕνα σωρὸν ξύλων εἰς τὸν κῆπον τῆς οἰκίας. Ἀκολούθως κατῆλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ μετέβη πρὸς διασκέδασιν μετὰ γνωστῶν του ἀτόμων. Τὴν 23.30′ ὥραν ἀνῆλθεν εἰς Χολαργόν, μετέβη εἰς τὸν κῆπον τῆς οἰκίας τῶν γονέων του, παρέλαβε τὸ δοχεῖον μὲ τὰ κοσμήματα, ἔσκαψεν εἰς ἓν σημεῖον τοῦ κήπου, ὅπου ὑπῆρχον πολλὰ ἄνθη καὶ ἐτοποθέτησε τὸ δοχεῖον εἰς βάθος 0,20μ. περίπου. Ἵνα μὴ ὑπάρχῃ ἀνομοιότης τοῦ ἐδάφους ἐπότισε τὴν περιοχὴν ἐκείνην τοῦ κήπου. Ἀκολούθως ἀνεχώρησε καὶ μετέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του. Διετέθη νὰ μᾶς ὑποδείξῃ τὸ μέρος ἔνθα εἶχον ἀποκρυβῆ τὰ κοσμήματα. Πράγματι συνοδείᾳ ἀστυνομικῶν μετῆλθε εἰς τὸν κῆπον τῆς οἰκίας, ἔνθα ὑπέδειξε τὸ μέρος ἀποκρύψεως, ὅπου πράγματι ἀνευρέθησαν τὰ κοσμήματα.

Ὁ Κουρμπαλῆς δικαιολογούμενος διὰ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὴν σοβαροτάτην ἅμα καὶ θρασυτάτην ταύτην διάρρηξιν, ἀνέφερεν ὅτι δὲν εἶχε πρόθεσιν νὰ ἐπαναρχίσῃ κακοποιὸν δρᾶσιν, ἀλλὰ ὁ Χατζησταυράκης τὸν παρέσυρε. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὁ Χατζησταυράκης τοῦ ἔλεγε: «τί κάθεσαι καὶ σκοτώνεσαι γιὰ δέκα σπασοδραχμές! ἔλα δῶ μαζί μου νὰ βρῇς λεφτὰ στὸ δρόμο, 2.500 χρυσὲς λίρες!» Πράγματι τὰ κλαπέντα κοσμήματα ἦσαν εἰς τὸν δρόμον, δεδομένου ὅτι ἡ ἐξεύρεσις ἀντικλεῖδος ἦτο εὐχερεστάτη, ἡ δὲ δικτυωτὴ θύρα, ἥτις πράγματι ἠσφάλιζε τὸ κοσμηματοπωλεῖον, δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο κατὰ τὸ μεσημβρινὸν κλείσιμον τοῦ κοσμηματοπωλείου.

Ὁ ἕτερος τῶν δραστῶν, ὁ Χατζησταυράκης, ἐξεταζόμενος ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω περιστατικῶν, ἐξηκολούθει νὰ ἀρνῆται πᾶσαν ἐνοχήν του, διατεινόμενος ὅτι εἶναι ἀθῷος. Τῷ ἐπεδείχθησαν τὰ κλαπέντα κοσμήματα. Ἐκλονίσθη, πλὴν ἐξηκολούθει ἀρνούμενος. Καλεῖται ὁ Κουρμπαλῆς, ἐκθέτει τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως καὶ ὁ Χατζησταυράκης ἐξακολουθεῖ ἀρνούμενος, ἐκστομίζων βαρυτάτας ὕβρεις. Τέλος ὡμολόγησε καὶ οὗτος τὴν ἐνοχήν του. Ὁ Χατζησταυράκης ἔχει λίαν βεβαρημένον παρελθόν, ἔχει εἰδικευθῆ εἰς κλοπὰς κοσμηματοπωλείων καὶ χρυσοχοείων δι' ἀντικλεῖδος. Ἔχει σημειώσει σοβαροτάτην δρᾶσιν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς χώρας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Τῷ 1950 συνελήφθη διὰ σωρείαν διαρρήξεων δι' ἀντικλεῖδος χρυσοχοείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Τότε ὡς συνεργόν του εἶχε χρησιμοποιήσει τὸν διαρρήκτην Ἀρσένην. Ἀσκεῖ τεραστίαν ψυχολογικὴν ἐπιβολήν, παρὰ τὴν ἡλικίαν του, ἐπὶ τῶν κακοποιῶν μεθ' ὧν συνεργάζεται. Εἶναι θρασύτατος καὶ ἐπικίνδυνος. Λίαν ἐνδεικτικὸν τῆς θρασύτητος τούτου εἶναι τὸ κάτωθι μικροεπεισόδιον: Τὴν νύκτα τῆς

16-6-56 διεπράχθη σοβαροτάτη διάρρηξις χρυσοχοείου ἐν Περιστερίῳ. Ἐκλάπησαν ἀντικείμενα ἀξίας ἄνω τῶν 75.000 δραχμῶν. Οἱ δράσται συνελήφθησαν τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ κατεσχέθησαν ἅπαντα τὰ κλοπιμαῖα. Μεταξὺ τῶν δραστῶν τῆς διαρρήξεως ταύτης ἦτο καὶ ὁ Παπαβασιλείου ἢ Παππᾶς Μιχαήλ. Ὁ Χατζησταυράκης ἐξερχόμενος τῶν κρατητηρίων τῆς Ἀσφαλείας πρὸς ἀνάκρισιν, εἶδε διὰ μίαν στιγμὴν ἐντὸς τῶν κρατητηρίων τὸν ὡς ἄνω διαρρήκτην Παπαβασιλείου. Ἐπὶ τῇ θέᾳ τούτου ὁ Χατζησταυράκης φωνασκῶν εἶπεν, ἀπευθυνόμενος πρὸς αὐτόν: «δὲν ντρέπεσαι ρὲ παληάνθρωπε, δὲν θὰ ἡσυχάσῃς ποτέ, δὲν θ' ἀφήσῃς τοὺς ἀνθρώπους ἥσυχους;». Ἡ θρασύτης ἐν προκειμένῳ τοῦ Χατζησταυράκη ὑπέκρυπτε καὶ πρόθεσιν τούτου νὰ δημιουργήσῃ ἐντυπώσεις περὶ τῆς ἀθῳότητός του.

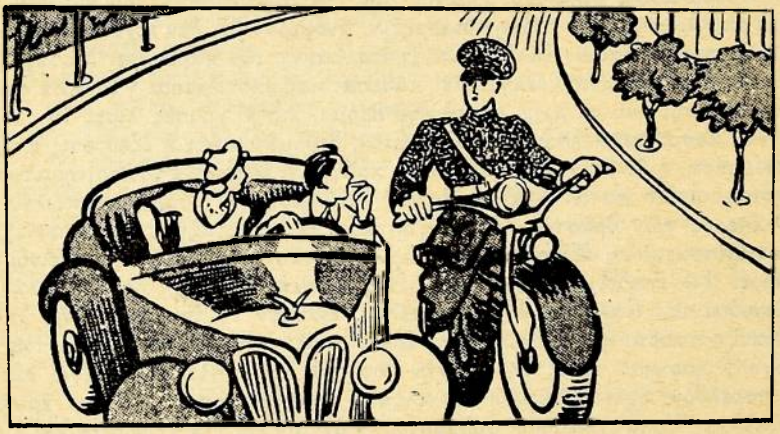
Ἡ διάρρηξις τοῦ κοσμηματοπωλείου Κωνσταντάρα ὑπῆρξε θρασυτάτη καὶ ἡ ἐκ ταύτης δημιουργηθεῖσα ἐντύπωσις εἰς τὸ κοινὸν μεγίστη. Δὲν εἶναι δὲ ὑπερβολικὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἐτέθη ὑπὸ δοκιμασίαν ἡ ἱκανότης τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἡ ἐντὸς 40′ τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας τῆς διαρρήξεως σύλληψις τοῦ δράστου, ἡ ἐν συνεχείᾳ σύλληψις τοῦ συναυτουργοῦ, καὶ ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἀπόδοσις τῶν κλοπιμαίων, ἔσχον τεραστίαν ἀπήχησιν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ. Ὁλόκληρος ὁ ἡμερήσιος τύπος ἐπὶ ἡμέρας ἠσχολήθη μὲ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ τὰ σχόλια τούτου ὑπῆρξαν ἄκρως κολακευτικὰ διὰ τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν καὶ τὴν Ἀστυνομίαν τῶν Πόλεων.

Ἡ ἐπιτυχία αὕτη τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ὀφείλεται εἰς τοὺς ἑξῆς τρεῖς παράγοντας :

α) Ταχύτητα ἐνεργείας,
β) μεθοδικότητα ἐνεργειῶν, καί
γ) ἐνημερότητα ὡς πρὸς τὰς κινήσεις τῶν δρώντων κακοποιῶν.

Θ. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΖΟΥΣ

Ὁ ἀστυφύλαξ τῆς Τροχαίας Κινήσεως θὰ σᾶς πλησιάσῃ καὶ θὰ σᾶς συστήσῃ νὰ ἐλαττώσετε τὴν ταχύτητά σας ὅταν τρέχετε, ἢ νὰ ὁδηγῆτε προσεκτικὰ βαδίζοντες δεξιὰ κλπ. Ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον του καὶ προστατεύει κατὰ πρῶτο λόγο ἐσᾶς τοὺς ἴδιους. Ὀφείλετε νὰ συμμορφωθῆτε μὲ τὰς συστάσεις του ἢ νὰ δέχεστε χωρὶς διαμαρτυρίες τὴν κλῆσι διὰ τὸ αὐτόφωρο πταισματοδικεῖο.

ΑΓΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΔΕΣΠΟΤΙΣΜΟΥ

Λόγος ἐκφωνηθεὶς τὴν 21/6/956 εἰς τὸ 41ον Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως «Κιγουάνις» ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α.

κ. **ΤΖΩΝ ΦΟΣΤΕΡ ΝΤΑΛΛΕΣ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

I. *Πρόλογος. Ὑποταγὴ διὰ τῆς βίας εἰς τὸν κομμουνισμὸν 15 Κρατῶν.*
II. *Ἀποκήρυξις ὑπὸ τῶν νέων Σοβιετικῶν ἡγετῶν τῆς βίας.*
III. *Ἄρνησις διενεργείας ἐλευθέρων ἐκλογῶν εἰς τὰ κομμουνιστικὰ κράτη.*
IV. *Ἡ δικτατορία τοῦ Σοβιετικοῦ συστήματος.*
V. *Σκοτειναὶ πλευραὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ δεσποτισμοῦ. Ἀποκαλύψεις τοῦ κ. Κροῦστσεφ.*
VI. *Παραδείγματα ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Κροῦστσεφ.*
VII. *Ἡ φρικτὴ εἰκόνα τοῦ λόγου τοῦ κ. Κροῦστσεφ.*
VIII. *Τακτικὴ τῶν Κινέζων κομμουνιστῶν—ἄρνησις ἀποκηρύξεως τῆς βίας.*
IX. *Τὸ πολίτευμα τῶν ἐλευθέρων κοινωνιῶν καὶ τὰ ἐπιτεύγματα αὐτῶν.*
X. *Ἐπίλογος.*

***

Ι. Πρόλογος. Ὑποταγὴ διὰ τῆς βίας εἰς τὸν κομμουνισμὸν 15 Κρατῶν.

Ἡ ὀργάνωσίς σας ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν, εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον «συνειδητῆς, θετικῆς καὶ ἐξυπηρετικῆς νοοτροπίας μεταξὺ τῶν πολιτῶν». Ὡς ἐκ τούτου, γνωρίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεσθε ζωηρῶς διὰ τὸν ἀγῶνα ὁ ὁποῖος διεξάγεται τώρα μεταξὺ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Δεσποτισμοῦ.

Ὁ ἀγὼν μεταξὺ Δεσποτισμοῦ καὶ Ἐλευθερίας δὲν εἶναι, ἀσφαλῶς, κάτι τὸ νέον. Διεξάγεται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἱστορίας. Σήμερον ὅμως, ὁ ἀγὼν αὐτὸς ἔχει λάβει χαρακτηριστικὰς διὰ τὴν ἐποχήν μας διαστάσεις καὶ ἔντασιν.

Αἱ δυνάμεις τοῦ Δεσποτισμοῦ εἶναι τώρα περισσότερον ὠργανωμέναι παρὰ ποτὲ ἄλλοτε. Ἐλέγχουν ἤδη τὸ $^1/_3$ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ διακηρύσσουν ἀπροκαλύπτως τὴν φιλοδοξίαν των νὰ ἐπεκτείνουν τὸ σύστημά των εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Μέχρι τοῦδε, τὰ κέρδη τῶν δυνάμεων αὐτῶν προέκυψαν εἴτε ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησιν βίας, εἴτε ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν χρησιμοποιήσεως βίας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Στάλιν, 15 κράτη, εἴτε ὁλοκληρωτικῶς εἴτε κατὰ μέγα μέρος, ὑπετάγησαν διὰ τῆς βίας εἰς τὴν Σοβιετικὴν κομμουνιστικὴν κυριαρχίαν. Τὰ ἐλεύθερα ἔθνη, ὅμως, συνειδητοποίησαν τὴν ἀπειλήν. Ἐνίσχυσαν τὰς ἀνασχετικάς των δυνάμεις καὶ ἔλαβον, ἀπὸ κοινοῦ, μέτρα διὰ τὴν συλλογικήν των ἄμυναν. Δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν διὰ τὸν Σοβιετικὸν κομμουνισμὸν νὰ καθυποτάξῃ ἔθνη, τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου.

Οὕτω, οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται λέγουν τώρα ὅτι θὰ ἀποκηρύξουν τὴν βίαν ὡς μέσον. Παραλλήλως, ὅμως, λέγουν ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ πιστεύουν ὅτι τὸ σύστημά των θὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὸν κόσμον, διότι εἶναι τόσον καλὸν ὥστε νὰ τὸ ἐπιθυμοῦν ὅλοι.

ΙΙ. Ἀποκήρυξις ὑπὸ τῶν νέων Σοβιετικῶν ἡγετῶν τῆς βίας.

Εἴμεθα ἱκανοποιημένοι καὶ προτιθέμεθα νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὰς ἐξελίξεις αὐτάς. Θὰ ἦτο, ὅμως, ἀπρονοησία νὰ νομίσωμεν ὅτι παρῆλθεν ὁ κίνδυνος καὶ ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν πολιτικὴν τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας, ἡ ὁποία διεδραμάτισεν ἀνασχετικὸν ρόλον ὡς πρὸς τὰς παλαιὰς Σοβιετικὰς μεθόδους.

Οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν δυνατότητας αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ ἐπανέλθουν ταχέως εἰς τὴν παλαιὰν πολιτικήν των τῆς βίας καὶ τῆς

ἀποπείρας καταπιέσεως, καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἠσθάνοντο τὸν πειρασμὸν νὰ πράξουν τοῦτο ἂν ποτὲ τὰ ἐλεύθερα ἔθνη ἐγκατέλιπον τὴν πολιτικὴν τῆς στενῆς συνεργασίας. Ἡ βία ἀποτελεῖ τὴν κλασσικὴν καὶ φυσικὴν τακτικὴν τοῦ Σοβιετικοῦ κομμουνισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν διδασκαλίαν ὄχι μόνον τοῦ Στάλιν ἀλλὰ καὶ τοῦ Λένιν.

Ἡ Σοβιετικὴ βιομηχανία ἐργάζεται πυρετωδῶς διὰ τὴν κατασκευὴν ἔτι ἰσχυροτέρων ἀτομικῶν καὶ πυρηνικῶν ὅπλων. Αἱ δοκιμαὶ πυρηνικῶν ὅπλων πολλαπλασιάζονται εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Ἡ Σοβιετικὴ βιομηχανία ἐργάζεται ἀδιαλείπτως διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν μέσων ἐξαπολύσεως τῶν νέων ὅπλων, ἤτοι τῶν βομβαρδιστικῶν, τῶν διηπειρωτικῶν πυραύλων καὶ τῶν ὑποβρυχίων.

Ἀναπτύσσουν, ἐπίσης, νέας μεθόδους ἐμμέσου ἐπιθέσεως. Οὕτω, π.χ., προσπαθοῦν νὰ ἀποστείλουν τοὺς τεχνικούς πράκτοράς των εἰς ἄλλας χώρας, οἱ ὁποῖοι, ὅμως, ἀποτελοῦν ἐπίσης μέρος τοῦ πολιτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ. Ἐξ ἄλλου,προσπαθοῦν νὰ παγιδεύσουν τὰς ἐχούσας ἀνάγκην οἰκονομικῆς βοηθείας χώρας, διὰ παρεμφερῶν προσφορῶν. Οὕτω, προλειαίνουν τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ὑπονόμευσιν τῶν κυβερνήσεων ἄλλων χωρῶν, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν βούλησιν τῶν ἐνδιαφερομένων λαῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν πολλάκις συνείδησιν τοῦ κινδύνου.

Ὑπάρχει, συνεπῶς, ζωτικὴ ἀνάγκη ὅπως τὰ ἐλεύθερα ἔθνη διατηρήσουν τὴν ἐπαγρύπνησίν των καὶ ἐξακολουθήσουν τὴν πολιτικήν των διὰ τὴν προάσπισιν τῆς εἰρήνης,συμπεριλαμβανομένου (εἰς τὴν ἰδικήν μας περίπτωσιν) τοῦ Προγράμματος Ἀμοιβαίας Ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐνώπιον τοῦ Κογκρέσσου.

Ταυτοχρόνως, ἀποδεχόμεθα, μετ' αὐτοπεποιθήσεως, τὴν πρόκλησιν τοῦ Σοβιετικοῦ κομμουνισμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύγκρισιν τῶν συστημάτων μας.

III. Ἄρνησις διενεργείας ἐλευθέρων ἐκλογῶν εἰς τὰ κομμουνιστικὰ κράτη.

Καὶ ἐν πρώτοις, ἐρωτῶμεν : Ἂν ὁ κομμουνισμὸς εἶναι τόσον καλὸν σύστημα διακυβερνήσεως, ὅσον ἰσχυρίζονται οἱ κομμουνισταὶ ἡγέται (ὥστε νὰ διατυπώνεται ἡ πρόβεψις ὅτι οἱ ἄλλοι λαοὶ θὰ υἱοθετήσουν ἐλευθέρως τὸ σύστημα αὐτό, λόγῳ τῶν πλεονεκτημάτων του) διατὶ νὰ μὴν τεθῇ τὸ σύστημα αὐτὸ πρῶτον εἰς τὴν κρίσιν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸ γνωρίζουν καλλίτερον; Ὁ Ρωσικὸς λαὸς ἔχει ζήσει 39 ἔτη ὑπὸ κομμουνιστικὸν καθεστώς, καὶ ἔχει συναγάγει σημαντικὴν πεῖραν διὰ νὰ κρίνῃ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ Σοβιετικοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος. Οἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἔχουν πεῖραν τοῦ συστήματος αὐτοῦ, ἐπὶ μίαν 10ετίαν καὶ πλέον, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ κρίνουν. Ἂν ὁ κομμουνισμὸς δύναται νὰ κερδίσῃ βάσει τῶν προσωπικῶν πλεονεκτημάτων του, ὑπὸ συνθήκας γνησίως ἐλευθέρας ἐκλογῆς, διατὶ ἀρνοῦνται οἱ ὑπέρμαχοί του νὰ ἀποδείξουν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ κομμουνισμοῦ ἐκεῖ ὅπου ἐπικρατεῖ;

Οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται ὑπεσχέθησαν, τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, εἰς τὴν «ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου» διάσκεψιν, νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν Γερμανικὸν λαὸν νὰ ψηφίσῃ ἐλευθέρως. Δέκα ἑπτὰ ἑκατομμύρια Γερμανῶν γνωρίζουν τὸν κομμουνισμὸν ἀπὸ προσωπικήν τους ἀντίληψιν, καὶ οἱ περισσότεροι τῶν ὑπολοίπων ἔχουν ἀκούσει πληροφορίας περὶ αὐτοῦ ἀπὸ αὐτόπτας μάρτυρας. Διατί, λοιπόν, λέγει τώρα ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις, ὡς ἰσχυρίζετο ἐν Γενεύῃ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διεξαγωγὴν ἐλευθέρων ἐκλογῶν, ὡς ὑπεσχέθη, ἐπειδὴ φοβεῖται ὅτι ὁ Γερμανικὸς λαὸς θὰ χάσῃ τὸ «κοινωνικὰ ὀφέλη» τὰ ὁποῖα τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὼς ἐπέβαλλεν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν ;

Δὲν ἔχουν δίκαιον οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ νὰ φοβοῦνται ὅτι ὑπάρχει κάτι τὸ θεμελιωδῶς κακὸν εἰς ἓν σύστημα τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐγένετο ἀποδεκτὸν ἑκουσίως ὑπὸ οἱουδήποτε λαοῦ, καὶ ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται δὲν εἶναι πρόθυμοι νὰ σεβασθοῦν τὴν θέλησιν τῶν λαῶν οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν τὸ σύστημα αὐτὸ καλλίτερον παντὸς ἄλλου λαοῦ;

ΙΥ. Ἡ δικτατορία τοῦ Σοβιετικοῦ συστήματος.

Ἂς μὴν βασίζωμεν, ὅμως, τὸν συλλογισμόν μας ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐπ' αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, ὅσον λογικὴ καὶ ἂν εἶναι. Ἂς εἶναι. Ἂς ἐξετάσωμεν προσεκτικώτερον τὸ Σοβιετικὸν σύστημα.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ δικτατορία φαίνεται νὰ παρουσιάζῃ ὡρισμένα βραχυπρόθεσμα πλεονεκτήματα. Ἐπιτρέπει τὴν καιροσκοπίαν. Καθιστᾷ δυνατὴν μίαν ἐλαστικότητα δράσεως, ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατὴ διὰ τὰ πολιτεύματα τὰ ὁποῖα βασίζονται ἐπὶ δημοκρατικῶν ἀρχῶν. Οἱ δικτάτορες δύνανται νὰ ἀκολουθήσουν πότε μίαν κατεύθυνσιν καὶ πότε ἄλλην, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, χωρὶς νὰ ἔχουν ἀνάγκην νὰ παράσχουν ἐπεξηγήσεις ἢ νὰ δικαιολογήσουν τὰς ἀντιφατικάς των πράξεις. Δὲν δεσμεύονται ἀπὸ κοινοβουλευτικὰς ἐντολὰς ἢ προϋπολογισμούς. Ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ὠργανώσουν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν λαῶν των συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς σκοπιμότητος, καὶ τὴν δυνατότητα νὰ ἀναγκάσουν πρόσωπα τῆς ἐκλογῆς των νὰ ἀναλάβουν κρατικὰ ἀξιώματα, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ κομμουνιστικαὶ δικτατορίαι, ἐπίσης, λόγῳ τοῦ ἀθεϊστικοῦ καὶ ὑλιστικοῦ των χαρακτῆρος, ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν ἀνθρωπίνην ἐργασίαν ὡς ἐμπόρευμα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς δόξαν τοῦ Κράτους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θέτουν εἰς ἐφαρμογήν.

Λόγῳ τῶν δυνατοτήτων αὐτῶν, οἱ δικτάτορες δύνανται νὰ πράξουν ὡρισμένα πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ πράξουν αἱ Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀντλοῦν τὴν ἐξουσίαν των ἀπὸ τὴν συγκατάθεσιν τῶν κυβερνωμένων.

Πολλαὶ δεσποτικαὶ κοινωνίαι, κατὰ τὸ παρελθόν, ἀνήγειρον ἀξιοσημείωτα μνημεῖα (πυραμίδας, κολοσσαῖα, ἀνάκτορα καὶ ναοὺς) τὰ ὁποῖα ἐκτίσθησαν διὰ καταναγκαστικῆς ἐργασίας, πρὸς δόξαν τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἰσχυρῶν οἱ ὁποῖοι ἐπροσωποποίουν τὸ Κράτος. Τὰ Σοβιετικὰ Κράτη ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν παρομοίας ἐπιτεύξεις, διὰ τῆς ἀναλγήτου χρησιμοποιήσεως καταναγκαστικῆς ἐργασίας. Οἱ Σοβιετικοὶ δικτάτορες ἔχουν ἀνεγείρει σύγχρονα μνημεῖα, ὑπὸ τὴν μορφὴν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, ἔργων ἠλεκτροπαραγωγῆς, κλπ. Ἐπέβαλον εἰς τὴν οἰκονομίαν των ἕνα καταναγκαστικὸν ρυθμὸν ἀναπτύξεως, ἄνευ ἰσορροπίας. Μὲ τὴν βοήθειαν τῶν φυσικῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν καὶ ἑνὸς εὐκραοῦς κλίματος, κατώρθωσαν, νὰ ἐπιτύχουν ταχὺν ρυθμὸν ἐκβιομηχανήσεως καὶ ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ Σοβιετικὴ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα ὑπογραμμίζει ὅλας αὐτὰς τὰς ἐπιτεύξεις.

Τὸ νόμισμα, ὅμως, ἔχει καὶ ἄλλην πλευράν.

Υ. Σκοτειναὶ πλευραὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ δεσποτισμοῦ. Ἀποκαλύψεις τοῦ κ. Κροῦστσεφ.

Δὲν θὰ ἀποπειραθῶ νὰ ἀναφέρω ὅλας τὰς σκοτεινὰς πλευράς τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστικοῦ Δεσποτισμοῦ. Ἐπιθυμῶ, ὅμως, νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν εἰς τὰς τελευταίας ἀποκαλύψεις τοῦ κ. Κροῦστσεφ, τοῦ σημερινοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, εἰς τὰς ὁποίας προέβη εἰς τὸν ἀρχικῶς ἀπόρρητον λόγον του ἐνώπιον τοῦ 20οῦ Συνεδρίου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ὁ λόγος αὐτὸς εἶναι τὸ δριμύτερον κατηγορητήριον ἐναντίον τοῦ Δεσποτισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐξεφωνήθη ποτὲ ὑπὸ ἑνὸς δικτάτορος. Αὐτὸς καθ' ἑαυτόν, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀρκετὸς διὰ νὰ πείσῃ ὅλους τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς νὰ ἀποφύγουν τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ δεσποτισμοῦ, ὅπως θὰ ἀπέφευγον ἕνα λοιμόν.

Ὁ κ. Κροῦστσεφ, δι' εὐνοήτους λόγους, προσεπάθησε νὰ κρατήσῃ τὸν λόγον του μυστικόν. «Δὲν πρέπει νὰ ἀφήσωμεν τὸ ζήτημα αὐτὸ νὰ ἐκφύγῃ τῶν ὁρίων τοῦ Κόμματος», εἶπεν, «ἰδίως δὲ δὲν πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν Τύπον. Δὲν πρέπει νὰ παράσχωμεν πυρομαχικὰ εἰς τὸν ἐχθρόν. Δὲν πρέπει νὰ πλύνωμεν τὰ ἅπλυτά μας πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν του».

Ὁ λόγος τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἔχει τώρα γνωσθῆ. Ὅλοι πρέπει νὰ τὸν ἀναγνώσουν καὶ νὰ τὸν μελετήσουν, εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Τί εἶπεν ὁ κ. Κροῦστσεφ; Εἶπεν ὅτι, ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐπὶ πολλὰ ἔτη εὑρίσκετο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ τοῦ Σοβιετικοῦ Κράτους, ὁ ὁποῖος ἐνεφανίζετο ὡς ἡμίθεος, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ γραπτὰ ἐθεωροῦντο ὡς αὐθεντικαὶ πηγαὶ εἰς τοὺς κύκλους τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ, εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ἦτο, ἀπὸ δογματικῆς πλευρᾶς, ἔνοχος «παρεκκλίσεως»· ὅτι, ὡς Ἀρχηγός τοῦ Κράτους, ἐτύφλωττε εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὅσον ἀφορᾶ τοὺς ἀπειλοῦντας τὸ ἔθνος του κινδύνους, ὥστε νὰ εἶναι σχεδὸν προδότης· καὶ ὅτι ἦτο τόσον κτηνώδης καὶ εἶχεν τόσον σαδιστικὸν χαρακτῆρα, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀντιπαραβληθῆ πρὸς ἕνα ἐκ τῶν πλέον κακῶν Ρωμαίων Αὐτοκρατόρων, τὸν Καλιγούλαν. Περαιτέρω (καὶ αὐτὸ ἦτο τὸ κύριον σημεῖον τοῦ λόγου του) ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀπεκάλυψε τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Σοβιετικοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν κακὴν ἡγεσίαν του, διότι ὁ κακὸς ἡγέτης ἦτο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀπόλυτον ἐξουσίαν νὰ ἐκκαθαρίσῃ τοὺς ἄλλους.

ΥΙ. Παραδείγματα ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Κροῦστσεφ.

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς δώσω ὡρισμένα παραδείγματα ἀπὸ τὰ κύρια σημεῖα τοῦ μακροῦ λόγου τοῦ κ. Κροῦστσεφ.

Ὁ κ. Κροῦστσεφ, ἀναφερόμενος εἰς ὡρισμένα γραπτὰ τοῦ Στάλιν, εἶπεν: «Αὐτὸ εἶναι, ἀσφαλῶς, σαφὴς παρέκκλισις ἀπὸ τὸν Μαρξισμὸν—Λενινισμόν, καὶ σαφὴς μείωσις καὶ σμίκρυνσις τοῦ ρόλου τοῦ Κόμματος».

Ὁ κ. Κροῦστσεφ λέγει ὅτι, προτοῦ ἐπιτεθῆ ὁ Χίτλερ ἐναντίον τῆς Ρωσίας, ὁ Στάλιν εἶχεν ἀρκούντως προειδοποιηθῆ, ἀλλ' ὅτι, «παρὰ τὰς ἰδιαιτέρως σοβαρὰς αὐτὰς προειδοποιήσεις, δὲν ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ προετοιμασθῆ ἀρκετὰ ἡ χώρα, διὰ τὴν ἄμυνάν της καὶ διὰ νὰ προληφθῆ ὁ ἐναντίον της αἰφνιδιασμός».

Ὁ κ. Κροῦστσεφ λέγει ὅτι ὁ φόβος τὸν ὁποῖον ἐνέπνεεν ὁ Στάλιν ἦτο τόσον μεγάλος, ὥστε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἁρμόδιοι διὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ τὴν ἀξιολόγησιν πληροφοριῶν ἔπραττον τοῦτο μετὰ φόβου, μήπως αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας ἀνέφερον προκαλέσουν τὸν θυμὸν τοῦ Στάλιν καὶ τεθῆ εἰς κίνδυνον αὐτὴ αὕτη ἡ ζωή των. Λέγει ὅτι «ἐπειδὴ ἡ ἡγεσία διέκειτο δυσμενῶς ἐναντίον τοιούτων πληροφοριῶν, τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἀνεφέροντο μετὰ φόβου καὶ ἡ ἀξιολόγησίς των ἐγίνετο μετ' ἐπιφυλάξεως».

Ὁ κ. Κροῦστσεφ ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ Στάλιν, διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν σαδιστικήν του μανίαν, διέτασσε συνεχῶς βασανιστήρια, διὰ νὰ ἀποσπάσῃ ψευδεῖς ὁμολογίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίζοντο ἀργότερον οἱ δικαστικοὶ φόνοι. Διέτασσε «μακροχρόνους βασανισμοὺς» καὶ ἐσυνήθιζε νὰ δίδῃ προσωπικὰς ὁδηγίας πρὸς τὸν ἀνακριτήν, καὶ νὰ τοῦ λέγῃ τί εἴδους ἀνακριτικὰς μεθόδους ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιήσῃ. Αἱ μέθοδοι αὗται ἦσαν ἁπλαῖ: «ξύλο, ξύλο καὶ πάλιν ξύλο». Ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀναφέρει πολυάριθμα παραδείγματα τῆς χρησιμοποιήσεως βασανιστηρίων.

ΥΙΙ. Ἡ φρικτὴ εἰκόνα τοῦ λόγου τοῦ κ. Κροῦστσεφ.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Κροῦστσεφ παρουσιάζει μίαν φρικτὴν εἰκόνα. Δὲν δύναται νὰ ἀναγνωσθῆ χωρὶς νὰ προκαλέσῃ τὸν ἀποτροπιασμὸν καὶ τὴν φρίκην. Ἡ ἐνστικτώδης αὐτὴ συναισθηματικὴ ἀντίδρασις δὲν πρέπει νὰ μᾶς σταματήσῃ. Πρέπει νὰ προχωρήσωμεν, καὶ νὰ θέσωμεν τὸ βασικὸν ἐρώτημα: «Διατὶ αὐτὴ ἡ κατάστασις δὲν ἀνεκαλύφθη ἐνόσῳ ἔζη ὁ Στάλιν» παρὰ μόνον τρία ἔτη μετὰ τὸν θάνατόν του;

Ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀποπειρᾶται νὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησιν. Ἀφοῦ ἀναφέρῃ ὅτι ὁ Μπέρια ἦτο τὸ κυριώτερον ὄργανον τοῦ Στάλιν διὰ τοὺς βασανισμοὺς καὶ τοὺς φόνους, λέγει:

«Τίθεται τώρα τὸ ἐρώτημα διατὶ ὁ Μπέρια, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκκαθαρίσει δεκάδας χιλιάδων στελεχῶν τοῦ Κόμματος καὶ Σοβιετικῶν ἐργατῶν, δὲν ἀπεκαλύφθη ἐνόσῳ ἔζη ὁ Στάλιν; Δὲν ἀπεκαλύφθη προηγουμένως διότι εἶχεν ἐκμεταλλευθῆ, μὲ

μεγάλην ἱκανότητα, τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Στάλιν : Ἀφοῦ τὸν ἐτροφοδότει μὲ ὑποψίας, ἐβοήθει τὸν Στάλιν εἰς τὸ κάθε τι καὶ ἐνήργει μὲ τὴν ὑποστήριξίν του».

Ἐν συνόψει, τὸ Σοβιετικὸν Κομμουνιστικὸν Πολίτευμα οὐδὲν ἐχέγγυον προβλέπει διὰ τὴν προστασίαν ἀκόμη καὶ ἀπὸ καταπιεστικὰ μέτρα καὶ ὑπερβασίας, οἷα ἀναφέρει ὁ κ. Κροῦστσεφ. Οὐδεὶς ἔλεγχος ὑφίσταται, οὔτε καὶ ἐξισορροπήσεις. Τὸ πολίτευμα αὐτό, ὡς ἐδήλωσεν αὐτὸς οὗτος ὁ Λένιν, ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ὕπαρξιν «ἀπεριορίστου ἰσχύος, βασιζομένης ἐπὶ τῆς δυνάμεως καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ νόμου». Τοῦτο λειτουργεῖ ἐν σκότει. Ἐπίσης, οὐδεμίαν προβλέπει μέθοδον, εἰς τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ βασισθῇ, μεταβολῆς τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀρχήν. Εἰς περίπτωσιν κακῆς διακυβερνήσεως, μόνον ὁ θάνατος ἢ ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν βίαν δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν τερματισμὸν τῆς ἐν λόγῳ κακῆς διοικήσεως. Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, οὔτε καὶ τὰ προαναφερθέντα ἀποτελοῦν ἐγγύησιν, ὅπως συνέβη μὲ τὸν Μπέρια τὸν ὁποῖον ὁ Κροῦστσεφ χαρακτηρίζει χειρότερον ἀκόμη καὶ τοῦ Στάλιν. Ὁ Μπέρια θὰ ἠδύνατο πιθανὸν νὰ διαδεχθῇ οὕτω τὸν Στάλιν ἐὰν δὲν ἐξεκαθαρίζετο βιαίως κατὰ τὴν μετασταλινικὴν διαμάχην διὰ τὴν ἄνοδον εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Αἱ κυριώτεραι πολιτικαὶ φυσιογνωμίαι εἰς τὴν σημερινὴν Ρωσίαν ὑπῆρξαν ἅπασαι στενοὶ συνεργάται τοῦ Στάλιν καὶ ἐγνώριζον πλήρως τί συνετελεῖτο ὑπ' αὐτῶν. Οἱ Κροῦστσεφ καὶ Μπουλγκάνιν ὑπῆρξαν στενώτατοι συνεργάται τοῦ Στάλιν καὶ μάλιστα ἀπεκόμισαν ὀφέλη ἀπὸ τὰς ἐκκαθαρίσεις αὐτοῦ ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Κόμματος. Σήμερον, οὗτοι ὀφείλουν νὰ ὁμολογήσουν ὅτι εὐθὺς ὡς τὸ κομμουνιστικὸν σύστημα διακυβερνήσεως περιπτύξῃ σφικτὰ τὸν κλοιόν του εἰς μίαν χώραν, οὐδὲν μέσον ὑφίσταται διὰ τὴν ἀποφυγὴν καὶ τῶν μεγαλυτέρων ἀκόμη ὑπερβασιῶν.

VIII. Τακτικὴ τῶν Κινέζων κομμουνιστῶν — ἄρνησις ἀποκηρύξεως τῆς βίας.

Ὡσαύτως, εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι, παρ' ὅλον ποὺ οἱ σοβιετικοὶ κομμουνιστικοὶ ἡγέται συζητοῦν τώρα κατ' ἰδίαν τὰ ἐγκλήματα τοῦ Στάλιν, ἐπιζητοῦν ὅπως δημοσίᾳ διαχωρίσουν τὰς εὐθύνας των ἀπὸ τὰς τοῦ Στάλιν καὶ παρέχουν ὡρισμένας ἐλπιδοφόρους ἐνδείξεις περὶ ἀποφυγῆς ἐπαναλήψεως τῶν ὅσων ἔπραξεν οὗτος κατὰ τὴν περίοδον τῆς κακοδιοικήσεώς του, οὔτε καὶ τὰ συνεπαγόμενα τὰ προαναφερθέντα ὀφέλη ἐξασφαλίζονται ἀπὸ τὸ Κινεζικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα, τὸ ὁποῖον ἐπιζητεῖ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ πολίτευμά του εἰς τὴν Ἀσίαν. Οἱ ἡγέται αὐτοῦ ὑπῆρξαν οἱ πλέον ἀφοσιωμένοι μιμηταὶ τοῦ Στάλιν. Ὁ Μάο Τσὲ Τούνγκ, γράφων περὶ Στάλιν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τελευταίου, ἐδήλωσεν: «Εἴχομεν συσπειρωθῇ πέριξ αὐτοῦ, ἀδιακόπως ἐπιζητοῦντες τὰς συμβουλάς του, καὶ συνεχῶς ἀρυώμεθα ἰδεολογικοῦ χαρακτῆρος δύναμιν ἀπὸ τὰ ἔργα του». Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας εἰς τὸ 20ὸν Συνέδριον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος εἰς Μόσχαν, ὅπου ὁ κ. Κροῦστσεφ ἐξεφώνησε τὸν γνωστὸν λόγον του, ἐχειροκρότησε «τὴν σταθερότητα καὶ τὸ ἄτρωτον τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ὡς ταῦτα ἐθεμελιώθησαν ὑπὸ τοῦ Λένιν καὶ ἐνισχύθησαν ὑπὸ τοῦ Στάλιν».

Οἱ Κινέζοι κομμουνισταὶ ἐπέδειξαν πράγματι τάσεις ὅπως ὑπερβοῦν τὸν Στάλιν εἰς βαρβαρότητας. Ἐνῷ δὲ οἱ εἰς τὴν Σοβ. Ἕνωσιν διάδοχοι τοῦ Στάλιν διακηρύσσουν τοτλάχιστον ὅτι ἀποκηρύσσουν τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν βίαν εἰς τὸν τομέα τῶν διεθνῶν ὑποθέσεων, οἱ Κινέζοι κομμουνισταὶ ἀκόμη ἀρνοῦνται νὰ πράξουν τοῦτο. Προσπαθοῦμεν ἀκόμη μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ὑπομονὴν—ὡς ἐπράξαμεν καὶ εἰς τὸ παρελθὸν—ὅπως ἐπιτύχωμεν ὥστε οἱ τελευταῖοι νὰ προβοῦν εἰς μίαν ἀξιόλογον ἀποκήρυξιν τῆς βίας, ἰδίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν περιοχὴν τῆς Ταϊγιὰν (Φορμόζης), ἐν τούτοις μέχρι τοῦδε αἱ προσπάθειαί μας ἀπέβησαν ἄκαρποι.

IX. Τὸ πολίτευμα τῶν ἐλευθέρων κοινωνιῶν καὶ τὰ ἐπιτεύγματα αὐτῶν.

Οὕτω, βλέπομεν ἀποκαλυπτόμενον τὸ πολίτευμα τὸ ὁποῖον οἱ κ.κ. Μπουλγκάνιν καὶ Κροῦστσεφ δηλοῦν ὅτι ἐλπίζουν ὅπως οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ τοῦ κόσμου ἀπο-

δεχθοῦν τοῦτο. Εἶναι ἓν πολίτευμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ἀληθὲς τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ Λόρδου Ἄκτον ὅτι: «ἡ ἐξ αὐτοῦ ἰσχὺς ἀποκλίνει πρὸς τὴν διαφθορὰν καὶ ὁδηγεῖ εἰς ἀναποφεύκτους ὑπερβασίας, αἵτινες οὐδαμῶς ἐξασφαλίζουν ἐπαρκῆ μέσα διὰ τὴν ἀποκατάστασίν των».

Ἔναντι τοῦ ἀνωτέρω πολιτεύματος ὑφίσταται τὸ τῶν ἐλευθέρων κοινωνιῶν, ὅπου ἡ διακυβέρνησις μιᾶς χώρας ἐδράζεται ἐπὶ τῆς πείρας καὶ τῆς συναινέσεως τοῦ κυβερνωμένου λαοῦ. Ἐπίσης, ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας αὐτῆς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντικατασταθῇ μὲ ἄλλην, ὅταν οἱ κυβερνώμενοι ἐπιθυμοῦν τοῦτο. Τὸ σημαντιώτερον κατηγορητήριον τῶν κομμουνιστῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἐναντίον τῶν προαναφερθεισῶν κοινωνιῶν εἶναι, ὅτι εἶναι αὗται ἀντιδραστικαὶ κοινωνίαι βασιζόμεναι εἰς τὸ «ἰσχῦον καθεστώς».

Ἂς ἴδωμεν τώρα τί ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν αἱ ἀνωτέρω ἐλεύθεραι κοινωνίαι. Ἀποτελεῖ σώφρονα παράδοσιν τῶν λαῶν τῶν ἐλευθέρων κοινωνιῶν ὅπως προβαίνουν εἰς αὐτοκριτικήν, ἀποκαλύπτοντες τὰ μειονεκτήματά των. Ἐν τούτοις, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὠφέλιμον εἶναι νὰ ἀφιερώνωμεν ὀλίγον χρόνον εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν τεραστίων ἐπωφελῶν μεταβολῶν, αἵτινες συντελοῦνται ἀπὸ κυβερνήσεις, ἀντιπροσωπευτικὰς τῶν διαθέσεων τῶν λαῶν. Τοῦτο καθίσταται περισσότερον ἀναγκαῖον λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ δι' εἰρηνικῶν μέσων διενεργούμεναι μεταβολαὶ σπανίως ἐφελκύουν τόσην προσοχήν, ὅσην αἱ κατόπιν προσφυγῆς εἰς τὴν βίαν ἐπερχόμεναι μεταβολαί.

Ἂς ρίψωμεν ὅθεν ἓν βλέμμα εἰς τὴν εἰρηνικὴν ἐξέλιξιν τὴν λαβοῦσαν χώραν ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ἀμερικανικῆς κοινωνίας ἀπὸ τοῦ 1917 καὶ ἐντεῦθεν (ἔτος καθ' ὃ οἱ «ἐπαναστάται» Μπολσεβῖκοι ἀνῆλθον εἰς τὴν ἀρχὴν ἐν Ρωσίᾳ).

Ἡ ἐλευθέρα μας κοινωνία ἀρύεται τὰ σημαντικώτερα στοιχεῖα τῆς ροπῆς της ἀπὸ τὸν θρησκευτικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα. Πιστεύομεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν, προερχομένην ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἄτομον ἕλκει τὴν καταγωγήν του ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ βασίζει τὸ πεπρωμένον του εἰς τὸν Θεόν.

Αἱ ἀνωτέρω δοξασίαι συνεπάγονται συνεχῆ καὶ ὑψίστην ἀνάγκην εἰρηνικῶν μεταβολῶν δι' ἕνα καλλίτερον κόσμον.

Ἐντὸς τῆς χρονικῆς περιόδου εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρομαι, αἱ ἐπελθοῦσαι συγκεκριμέναι μεταβολαὶ ὑπῆρξαν τεράστιαι.

Αἱ γυναῖκες π.χ. ἀπηλλάγησαν πλείστων ἀνασχετικῶν τῆς δράσεώς των στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους ἀπετέλουν κοινὸν πεπρωμένον των, ἀποκτήσασαι πολιτικήν, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ὀντότητα, ἄκρως διάφορον τῆς πρὸ 40ετίας. Αἱ φυλετικαὶ διακρίσεις μολονότι δὲν κατηργήθησαν ἀκόμη πλήρως, ἀκολουθοῦν ταχέως τὴν κατιοῦσαν. Τὸ παρὸν κατ' οὐδὲν ὁμοιάζει πρὸς τὰς ἰσχυούσας πρὸ 40ετίας συνθήκας. Ἔχουν πλέον υἱοθετηθῇ μέτρα ἐξασφαλίζοντα αὔξουσαν προστασίαν τῆς δημοσίας ὑγείας. Ἡ θνησιμότης τῶν βρεφῶν ἠλαττώθη κατὰ 75 %. Πλεῖσται φοβεραὶ ἀσθένειαι ἐξαλείφονται τώρα.

Ἡ ἐπιστήμη ἐπιτυγχάνει θαύματα. Εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἐλευθέρου Κόσμου ἀνῆκον οἱ ἐπιστήμονες οἵτινες πρῶτοι διέσπασαν τὸ ἄτομον καὶ διήνοιξαν νέους ἀπεράντους ὁρίζοντας προόδου εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος δυνατότητες καλύπτουν ὁσημέραι ὁλόκληρον τὸν κόσμον, προαγόμεναι διὰ διεθνῶν συμφωνιῶν. Προσβλέπομεν εἰς τὴν ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος ἵδρυσιν Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, συμφώνως πρὸς τὴν ἐνώπιον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν γενομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ἀϊζενχάουερ πρότασιν, περὶ εἰρηνικῆς χρησιμοποιήσεως τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

Ἡ παραγωγικότης τοῦ ἔθνους ἐτριπλασιάσθη περίπου εἰς διάστημα μιᾶς 40ετίας.

Οἱ ἐργαζόμενοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων διάγουν ἄνετον βίον. Οὗτοι ἔχουν ἐξασφαλίσει ὑψηλοτέρας ἀποδοχάς, μικρότερον ἀριθμὸν ὡρῶν ἐργασίας, ὡς καὶ μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν σταθερότητα τῆς παραγωγικῆς αὐτῶν ἀπασχο-

λήσεως καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν προγραμμάτων συνταξιοδοτήσεως. 'Ο δείκτης τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων εὑρίσκεται εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον, αἱ δὲ ὧραι ἀπασχολήσεως αὐτῶν εἰς χαμηλὸν . Τὸ 1916, τὸ κατὰ μέσον ὅρον ἡμερομίσθιον ἐργάτου ἐργοστασίου (ὑπολογιζόμενον εἰς ἣν ἀξίαν εἶχεν τὸ δολλάριον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος), ἀνήρχετο εἰς 32 περίπου δολλάρια δι' ἐργασίαν, προϊὸν ἑβδομάδος ἐξ 49 ἐργασίμων ὡρῶν. Σήμερον, τοῦτο ἀνέρχεται εἰς 76 δολλάρια περίπου, ἀντιστοιχοῦν εἰς ἑβδομάδα ἐκ 41 ἐργασίμων ὡρῶν. 'Η διαφορὰ μεταξὺ τῶν κατὰ μέσον ὅρον ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων εἰς ἐργοστάσια καὶ τῶν κατεχόντων ἀνωτέρας θέσεις εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις εἶναι μικροτέρα εἰς τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας ἀφ' ὅ,τι εἰς τὴν Σοβιετικὴν "Ενωσιν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν 40ετίαν, ὄχι μόνον τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον ηὐξήθη αἰσθητῶς, ἀλλὰ καὶ ἀνῆλθον ἰδίως τὰ ἔσοδα τῶν κατηγοριῶν μὲ τὸ χαμηλότερον εἰσόδημα.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, τὰ πρὸ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν φόρων ἔσοδα τοῦ $^1/_5$ τῶν οἰκογενειῶν τῆς χώρας, τῶν εὑρισκομένων ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πίνακος τοῦ ἐμφαίνοντος τὸ οἰκογενειακὸν εἰσόδημα, ηὐξήθησαν κατὰ 33 %, ἐνῷ τὰ ἔσοδα τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὸ χαμηλότερον ἐπίπεδον τοῦ πέμπτου ἐξ αὐτῶν ηὐξήθησαν κατὰ 125 %. 'Επὶ πλέον, ἡ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φορολογία καὶ ὁ φόρος κληρονομίας, ποὺ ἀπετέλουν πρὸ 40ετίας ἀμελητέαν σχεδὸν ποσότητα, καταβάλλονται τώρα κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰς μὲ ὑψηλὸν εἰσόδημα κατηγορίας πωλητῶν πρός ὄφελος τοῦ συνόλου. Τὸ δεδομένον αὐτὸ ἐπαυξάνει περαιτέρω τὰ σχετικῶς μεγαλύτερα ὀφέλη τῶν μὲ χαμηλότερον εἰσόδημα κατηγοριῶν.

'Η κυριότης τῆς περιουσίας, περιωρισμένη τὸ 1917, εὑρίσκεται σήμερον διεσπαρμένη εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Πλέον τῶν 8 ἑκατομμυρίων ἀτόμων κατέχουν χρεώγραφα 'Αμερικανικῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. Πλέον τῶν 22 ἑκατομμυρίων οἰκογενειῶν ἔχουν ἰδιόκτητον στέγην, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου 7 ἑκατομμύρια πρὸ μιᾶς 40ετίας.

Τὰ μέσα ἐκπαιδεύσεως διευρύνονται ὁσημέραι μεγάλως, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ἀνωτέρας καὶ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως. Σήμερον, 37 % τῶν νέων, ἡλικίας 18 ἕως 21 ἐτῶν, ἐγγράφονται εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τῆς χώρας ἔναντι ποσοστοῦ 8 %, πραγματοποιηθέντος τὸ 1926.

"Απαντα τὰ ἀνωτέρω, ὡς καὶ πλεῖσται ἄλλαι πρόοδοι, ἐξησφαλίσθησαν ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας μας.

Εἰς τὸν διεθνῆ στίβον, ἔχει ὡσαύτως ἐπέλθει τεραστία μεταβολή. Μεγάλη πρόοδος ἔχει ἐπιτευχθῆ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξιν συνθηκῶν συλλογικῆς ἀσφαλείας. Αὕτη ἄλλωστε εἶναι ἡ πεφωτισμένη ὁδός. Αἱ ὥριμοι κοινωνίαι καταπολεμοῦν τὴν ἐγκληματικότητα μέσῳ συλλογικοῦ χαρακτῆρος ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, καταπολεμοῦν τὰς πυρκαϊὰς μέσῳ τοῦ ἁρμοδίου συλλογικοῦ ὀργάνου ὡς καὶ τὰς ἀσθενείας μέσῳ ὑπηρεσιῶν δημοσίας ὑγείας. 'Η αὐτὴ ἀρχὴ τῆς συλλογικῆς προσπαθείας προβάλλεται σήμερον εἰς τὸ διεθνὲς προσκήνιον. Αἱ ἐλεύθεραι χῶραι ἐνστερνίζονται καὶ προβάλλουν ταύτην, τόσον ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Ηνωμένων 'Εθνῶν ὅσον καὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν συμφώνων συλλογικῆς ἀσφαλείας. Αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουν συνάψει τοιαῦτα σύμφωνα μετὰ 42 χωρῶν. Αἱ ἐν λόγῳ ἐξελίξεις ἐδράζονται ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς ἠθικῆς ἀρχῆς ὅτι «εἴμεθα μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας».

'Ομοίως, ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας ἐφαρμόζεται εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἀποικιακὸν πρόβλημα. Εἰς μίαν περίοδον καθ' ἣν ὁ Διεθνὴς Κομμουνισμὸς ἐπεξέτεινε διὰ τῆς βίας τὴν κυριαρχίαν του ἐπὶ πλέον τῶν 650.000.000 ἀτόμων καὶ ἀφῄρει ἢ παρεβίαζε τὴν ἀνεξαρτησίαν 15 χωρῶν, αἱ ἐλεύθεραι χῶραι παρεχώρουν ἀνεξαρτησίαν εἰς 17 ἔθνη μὲ συνολικὸν πληθυσμὸν 650.000.000 περίπου ἀτόμων. Οὕτω, εἴμεθα μάρτυρες τῆς πλέον τραγικῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ τοῦ δυναμικοῦ φιλελευθερισμοῦ τῶν ἐλευθέρων κοινωνιῶν καὶ τῶν κατὰ βάρβαρον τρόπον ἀντιδραστικῶν, οἵτινες θεοποιοῦν τὴν φυσικὴν δύναμιν τοῦ ἀτόμου.

Ὅθεν, εἴτε ἐξετάζομεν τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τομέα ζητήματα εἴτε τὰ εἰς τὸν διεθνῆ στίβον, διαπιστοῦμεν τὰς τεραστίας καὶ εὐεργετικὰς μεταβολάς, τὰς σφυρηλατηθείσας βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐλευθερίας.

Χ. Ἐπίλογος.

Ἐν τούτοις δὲν τολμῶμεν νὰ ἐπαναπαυώμεθα εἰς τὰ ἐπιτευχθέντα, πιστεύοντες ὅτι διὰ τῶν ἐπιτευγμάτων μας τοῦ παρελθόντος αὐτομάτως κατοχυροῦται τὸ μέλλον μας. Σημαντικὸν εἶναι ὅπως ἡ κατὰ δυναμικὸν καὶ φιλελεύθερον τρόπον ἀσκουμένη ἐπίδρασις τῆς Ἐλευθερίας καθίσταται συνεχῶς ἐμφανής, ὄχι μόνον διὰ λόγων ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων.

Εἰς οἱανδήποτε διαμάχην μὲ τὸν δεσποτισμόν, αἱ ἐλεύθεραι κοινωνίαι ἐμφανίζουν ὡρισμένα ὁρατὰ μειονεκτήματα. Αὗται ἀποκαλύπτουν ταῦτα ἐνῷ αἱ κατὰ δεσποτικὸν τρόπον κυβερνώμεναι συνήθως ἀποκρύπτουν αὐτά. Οὕτω, αἱ ἐλεύθεραι κοινωνίαι ἐπανειλημμένως ἐμφανίζονται χειρότεραι ἀφ' ὅ,τι εἶναι, ἐνῷ αἱ ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ δεσποτισμοῦ πιθανὸν πρὸς στιγμὴν νὰ παρουσιάζωνται καλλίτεραι ἀφ' ὅ,τι εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ὁ δεσποτισμὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπορρίπτῃ συχνὰ τὸ προσωπεῖον καὶ μάλιστα δημοσίᾳ, ὡς συνέβη μὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ λόγου τοῦ κ. Κροῦστσεφ. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἱκανότητος τοῦ δεσποτικοῦ καθεστῶτος, ὅπως ἀποκρύπτῃ τὰς διαθέσεις του τεχνιέντως, αἱ ἐλεύθεραι κοινωνίαι ὀφείλουν νὰ καταστήσουν σαφεῖς —οὕτως ὥστε οὐδεὶς νὰ δύναται ὅπως ἀμφιβάλῃ—τὰς προθέσεις των αἵτινες ἑδράζονται σταθερῶς ἐπὶ τῆς πίστεως αὐτῶν εἰς τὰς φιλελευθέρας ἀρχάς, τὰς συνεπαγομένας εἰρηνικῆς φύσεως μεταβολάς.

Δὲν ἀρκεῖ ὅπως ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ δεσποτισμὸς εἶναι κακός. Ἐξ ἴσου ἀναγκαῖον εἶναι ὅπως συνεχίσωμεν, εἰς μεγαλυτέραν ὁλοὲν κλίμακα, καταδεικνύοντες ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι καλή.

Ἐὰν οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ δὲν πράξουν τὰ προαναφερθέντα, ὁ δεσποτισμὸς θὰ κερδίσῃ ἔδαφος. Τοῦτο θὰ ὀφείλεται τουλάχιστον εἰς τὸ ὅτι οἱ ἔχοντες ἀνάγκην συμπαραστάσεως λαοί, ὡς οἱ τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν χωρῶν, δύνανται προθύμως νὰ δελεασθοῦν ἀπὸ ὅ,τι φαίνεται ὡς προοπτικὴ ταχέως ρυθμοῦ οἰκονομικῶν μεταβολῶν, ποὺ ἀποτελοῦν εἰδικότητα τῶν Σοβιετικῶν ἡγετῶν.

Αὕτη εἶναι ἡ μεγάλη ἀποστολὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀφοσιοῦνται τὰ ἐλεύθερα ἔθνη. Ἐὰν δυνάμεθα νὰ συνεχίσωμεν καταδεικνύοντες τὴν Ἐλευθερίαν ὡς δυναμικῆς ἰσχύος παράγοντα φιλελευθερισμοῦ, τότε δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ φοβώμεθα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ εἰρηνικοῦ ἀνταγωνισμοῦ τὸν ὁποῖον οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται διακηρύσσουν ὅτι προσφέρουν. Ἐπιπροσθέτως, δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οἱ δρῶντες ἐντὸς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως σήμερον παράγοντες, ὡς καὶ οἱ ἐντὸς τῶν ὑποδούλων χωρῶν θὰ ἀπαιτήσουν ὅπως οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ ἐνεργοῦν, εἰς αὔξουσαν κλίμακα, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Ἐλευθερίας. Τοῦτο σημαίνει ὅτι θὰ πρέπει οὗτοι νὰ σέβωνται συνεχῶς καὶ περισσότερον τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀτόμου, νὰ ἱκανοποιοῦν τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ εἰς μέγα βαθμὸν καὶ νὰ ὑπόκεινται, εἰς ὑψηλὸν βαθμόν, οἱ ἴδιοι εἰς εἰρηνικοῦ χαρακτῆρος μεταβολάς, ἐπανερχομένας κατόπιν τῆς ἐκφράσεως τῆς θελήσεως τῶν κυβερνωμένων. Οὕτω, θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς περιόδου ἀκραιφνοῦς φιλελευθερισμοῦ καθ' ἅπασαν τὴν ὑδρόγειον.

Ἡ προαναφερθεῖσα δυνατότης καθίσταται σήμερον ἐμφανῶς ὁρατὴ διὰ πρώτην φορὰν εἰς διάστημα πολλῶν ἐτῶν. Ἡ ἐν λόγῳ δυνατότης δέον ὅπως ἀποτελέσῃ δι' ἡμᾶς τὸ κίνητρον διὰ περαιτέρω εἰς ηὐξημένην κλίμακα προσπαθείας. Δυνάμεθα τώρα νὰ ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ὅτι πιθανὸν νὰ καταστῇ δυνατὸν εἰς τὴν παροῦσαν γενεάν, ὅπως μετάσχῃ τοῦ ἔργου τῆς διαρθρώσεως τοῦ κόσμου κατὰ τρόπον συνεπαγόμενον τὸ αἴσθημα τῆς ὑπερηφανείας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κληροδότησιν τοῦ κόσμου αὐτοῦ εἰς τὰ τέκνα μας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΕΚΡΗΞΕΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ.
Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Λάμψις φωτός
2. Θερμικὸν κῦμα.
3. Ὠστικὸν κῦμα.
4. Ἄμεσος πυρηνικὴ ραδιενέργεια.
5. Ἐπιβραδυνομένη ἢ παραμένουσα ραδιενέργεια.

***

Τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἀπὸ μίαν ἀτομικὴν ἢ πυρηνικὴν ἔκρηξιν εἶναι τὰ κάτωθι :

1. Λάμψις φωτός.
2. Θερμικὸν κῦμα.
3. Ὠστικὸν κῦμα.
4. Ἄμεσος πυρηνικὴ ραδιενέργεια.
5. Ἐπιβραδυνομένη ἢ παραμένουσα ραδιενέργεια.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων τὰ τέσσαρα πρῶτα εἶναι κατ' οὐσίαν μικρᾶς διαρκείας, ἐνῷ τὸ πέμπτον διαρκεῖ περισσότερον χρόνον.

Τὰ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα παρατηροῦμεν κατὰ τὴν ἔκρηξιν μιᾶς θερμοπυρηνικῆς βόμβας, εἶναι τὰ αὐτὰ περίπου, ὡς ἐκεῖνα τῶν προηγουμένων ἀτομικῶν βομβῶν. Εἴτε πρόκειται περὶ βόμβας ἐκρηκτικῆς δυνάμεως 20.000 τόννων τροτύλης, εἴτε περὶ θερμοπυρηνικῆς βόμβας πολὺ μεγαλυτέρας ἰσχύος, θὰ ἔχωμεν, κατὰ γενικὸν κανόνα, ἀποτελέσματα ὁμοίας φύσεως. Κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐκρηκτικῆς δυνάμεως τῶν βομβῶν τούτων, ἔχομεν καὶ ἀνάλογον αὔξησιν τῆς ἐντάσεως καὶ ἐκτάσεως τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν.

1. Λάμψις φωτός.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ παρατηρήσωμεν πρῶτον, κατὰ μίαν ἀτομικὴν ἔκρηξιν, εἶναι μία μεγάλη λάμψις φωτός. Ἡ λάμψις αὐτὴ εἶναι τόσον ἰσχυρὰ ὥστε, ἂν ἀτενίσῃ κανεὶς τὸ σημεῖον τῆς ἐκρήξεως μιᾶς πυρηνικῆς βόμβας, θὰ ὑποστῇ προσωρινὴν τύφλωσιν, διότι ἡ λαμπρότης αὐτῆς, εἰς ἀπόστασιν δέκα περίπου χιλιομέτρων, φαίνεται ἑκατὸν φορὰς μεγαλυτέρα ἀπὸ ὅσον φαίνεται ὁ ἥλιος παρατηρούμενος ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Ἡ λάμψις τὴν ὁποίαν ἀντιλαμβανόμεθα μετὰ ἀπὸ μίαν ἔκρηξιν πυρηνικῆς βόμβας εἰς τὸν ἀέρα, προέρχεται ἀπὸ τὴν σχηματιζομένην πυρίνην σφαῖραν. Ἡ πυρίνη αὐτὴ σφαῖρα εἶναι ἐξαιρετικῶς θερμὴ καὶ φωτεινή, ἀποτελουμένη ἀπὸ συμπεπυκνωμένα ἀέρια.

2. Θερμικὸν κῦμα.

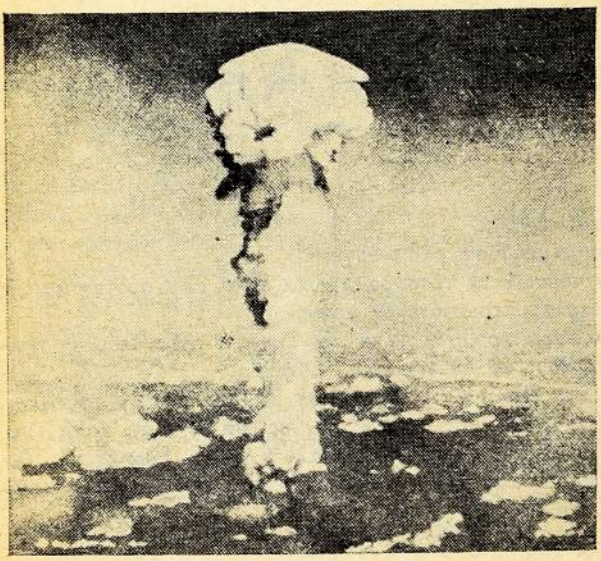
Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεως μιᾶς ἀτομικῆς βόμβας ἀναπτύσσεται θερμοκρασία ὑπερβαίνουσα τοὺς ἕνα ἑκατομμύριον βαθμοὺς Κελσίου. Ἡ θερμοκρασία αὐτὴ δὲν διαφέρει πολὺ ἐκείνης ἡ ὁποία ἀναπτύσσεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἡλίου. Ἡ ἐκπεμπομένη θερμοκρασία, ἀπὸ τοῦ σημείου ἐκρήξεως μιᾶς ἀτομικῆς βόμβας, εἶναι αἰσθητὴ μέχρις ἀποστάσεως 16.000 μέτρων περίπου καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ ἐγκαύματα εἰς τὸ ἐκτεθειμένον ἀνθρώπινον σῶμα εἰς 4.000 μέτρων.

Τὸ θερμικὸν κῦμα εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ πολυαρίθμους πυρκαϊάς, δι' ἀναφλέξεως ξηρῶν ξύλων, χόρτου καὶ ἄλλων εὐφλέκτων ὑλῶν.

3. Ὠστικὸν κῦμα.

Τὸ ὠστικὸν κῦμα προκαλεῖ τὰς μεγαλυτέρας καταστροφὰς εἰς μίαν ἀτομικὴν ἔκρηξιν. Τὸ κῦμα ὑψηλῆς πιέσεως τὸ ὁποῖον σχηματίζεται κατὰ τὴν ἔκρηξιν, ἐκχύνεται ὡς θύελλα καὶ παρασύρει στέγας, παράθυρα καὶ παντὸς εἴδους ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἐκσφενδονίζει μὲ μεγάλην ταχύτητα.

Ἡ ἀρχικὴ ταχύτης τοῦ κύματος τούτου καὶ μέχρις ἀποστάσεως 300 περίπου μέτρων ἐγγίζει τὰ 800 μίλλια τὴν ὥραν. Εἰς μεγαλυτέραν ἀπόστασιν καὶ μέχρι 1600 μέτρων, ἡ ταχύτης τῶν δημιουργηθέντων ρευμάτων, κατέρχεται εἰς τὰ 200 μίλλια τὴν ὥραν. Ἡ πυρηνικὴ καταιγὶς ἀρχίζει νὰ κοπάζῃ ὅσον ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκρήξεως, περιορίζουσα τὰς ζημίας της εἰς ἐλαφρὰς μέχρις ἀποστάσεως πέντε περίπου χιλιομέτρων.

Εἰς τὴν εἰκόνα, τὸ μυκητοειδὲς νέφος, τὸ ὁποῖον ἐσχηματίσθη μετὰ ἀπὸ μίαν ἀτομικὴν ἔκρηξιν, μετὰ πάροδον 10 λεπτῶν, ἔχει φθάσει εἰς ὕψος δέκα περίπου χιλιομέτρων, διὰ νὰ διασκορπισθῇ εἰς τὸν ἀέρα εἰς χρονικὸν διάστημα πλέον τῆς ὥρας.

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀντέχει καὶ εἰς τὰς μεγαλυτέρας πιέσεις, διὰ τοῦτο εἰς μίαν ἀτομικὴν ἔκρηξιν δὲν ἔχομεν ἄμεσα θύματα ἐκ τοῦ λόγου τούτου. Θὰ ἔχωμεν ὅμως πολυάριθμα θύματα ἐξ ἐμμέσων πληγμάτων, ἤτοι καταρρεύσεως οἰκιῶν καὶ ἐκσφενδονίσεως παντὸς εἴδους ἀντικειμένων.

Εἰς τὰς πληγείσας, κατὰ τὸν πόλεμον, πόλεις τῆς Ἰαπωνίας τὰ 35 % τῶν θυμάτων εἶχον ὡς αἰτίαν τὸ ὠστικὸν κῦμα.

Καὶ αὐτὰ βεβαίως τὰ ἀποτελέσματα θὰ ἔχωμεν προκειμένου περὶ ἐκρήξεως ἀτομικῆς βόμβας.

Ἀλλ' ὡς ἔχει ἤδη ἀνακοινωθῇ ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἔχουν κατασκευασθῇ ἀτομικαὶ βόμβαι πολὺ μεγαλυτέρας ἐκρηκτικῆς δυνάμεως καὶ ὑδρογονικαὶ βόμβαι ἰσχύος πολλῶν ἑκατομμυρίων τόννων τροτύλης. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀναπτυσσομένων πιέσεων, ἐκ τῆς ἐκρήξεως τῶν τελευταίων ὅπλων, δύνανται νὰ ὑπολογισθοῦν, κατὰ προσέγγισιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολούθου ἀρχῆς : ἡ ἀπόστασις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκδηλοῦται μία δεδομένη ἔκτασις τῶν πιέσεων ἐξ ἐκρήξεως εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν κυβικὴν ρίζαν τῆς ἐκρηκτικῆς ἰσχύος. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ ἡ καῦσις τοῦ θερμικοῦ κύματος.

Ἡ ἐπικρατοῦσα, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεως, ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασις, θὰ παίξῃ βεβαίως σοβαρὸν ρόλον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ἐν λόγῳ ἀποτελέσματα. Ὅμοιον ρόλον θὰ παίξουν ἐπίσης ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ εἶδος τῶν κτιρίων μιᾶς πόλεως.

4. Ἄμεσος πυρηνικὴ ραδιενέργεια.

Ἡ ἄμεσος πυρηνικὴ ἀκτινοβολία ἀποτελεῖται ἀπὸ οὐδετερόνια καὶ ἀκτῖνας Γάμμα, αἱ ὁποῖαι ἐκπέμπονται εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκρηξιν μιᾶς πυρηνικῆς βόμβας ἐπὶ

τοῦ ἐδάφους ἢ πλησίον αὐτοῦ. 'Η πυρηνικὴ ἀκτινοβολία ἐκπέμπεται ἀπὸ τὴν πυρίνην σφαῖραν καὶ τὸ νέφος καπνοῦ, τὰ ὁποῖα σχηματίζονται μετὰ τὴν ἔκρηξιν.

'Εκ τῶν πυρηνικῶν ἀκτινοβολιῶν σπουδαιότεραι εἶναι αἱ ἀκτῖνες Γάμμα, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀόρατοι, μεγάλης διεισδυτικῆς δυνάμεως, θανατηφόροι, κινούμεναι μὲ ταχύτητα ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ φωτός.

Αἱ ἀκτῖνες Γάμμα δὲν παρουσιάζουν σοβαρὸν κίνδυνον ἐκτὸς τῆς περιφερείας ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἀποτελοῦν σοβαρὸν κίνδυνον τὸ θερμικὸν καὶ τὸ ὠστικὸν κῦμα.

5. 'Επιβραδυνομένη ἢ παραμένουσα ραδιενέργεια,

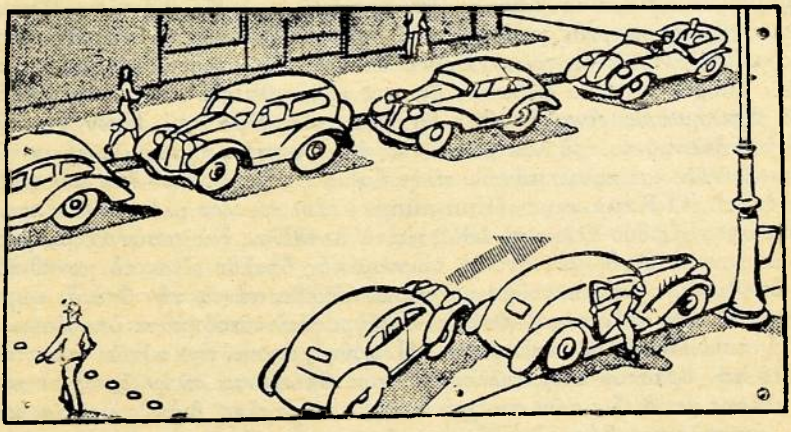
'Αντιθέτως πρὸς τὴν ἄμεσον πυρηνικὴν ραδιενέργειαν, ἡ ὁποία ἐκπέμπεται κατὰ τὰ πρῶτα 15 δευτερόλεπτα μετὰ τὴν ἔκρηξιν, ἔχομεν καὶ τὴν ἔμμεσον ἢ ἐπιβραδυνομένην ραδιενέργειαν, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ τὰ διάφορα σωματίδια τὰ ὁποῖα ἐκτοξεύονται κατὰ τὴν ἔκρηξιν ἑνὸς πυρηνικοῦ ὅπλου.

Τὰ σωματίδια αὐτὰ εἶναι ραδιενεργὰ καὶ ἐκλύουν ἐπικίνδυνον ραδιενέργειαν ἐπὶ σχετικῶς μακρὸν χρονικὸν διάστημα. Ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ καταπέσουν εἰς πολὺ μεγαλυτέραν ἀπόστασιν ἀπὸ ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν προκαλοῦν ζημίας ἡ θερμότης καὶ τὸ ὠστικὸν κῦμα.

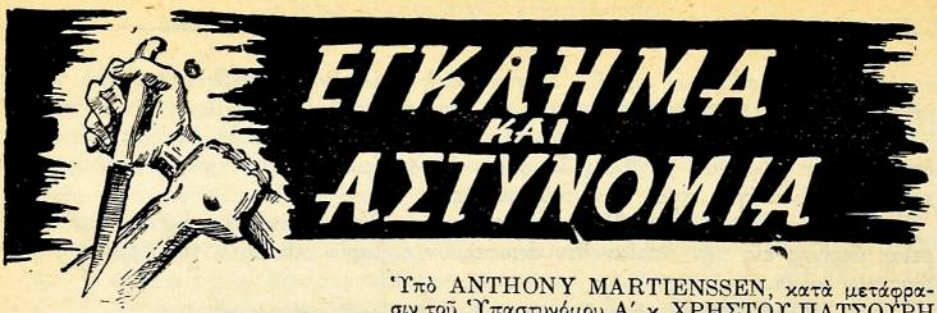
Μετὰ ἀπὸ κάθε πυρηνικὴν ἔκρηξιν δημιουργοῦνται σωματίδια ἢ ραδιενεργὰ ὑλικά. 'Αλλά, ἡ φύσις καὶ ἡ ἔκτασις τῆς παραμενούσης ραδιενεργείας θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἐξαπολυθῇ μία βόμβα. 'Οπωσδήποτε ὅμως ἡ παραμένουσα ραδιενέργεια βαίνει ἐξασθενουμένη, μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος, ἐντὸς τῶν πρώτων ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως.

Εἰς τὸ προσεχές : 'Η ἐπιβραδυνομένη ραδιενέργεια ὅταν ἡ πυρηνικὴ ἔκρηξις λαμβάνῃ χώραν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Καθορισμὸς τῆς ἐκτάσεως ἡ ὁποία προσεβλήθη ἀπὸ ραδιενέργειαν.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΖΟΥΣ

Εἶναι φυσικὸ ὅταν συναντήσετε ἕνα ἐμπόδιο, π.χ. ἕνα σταματημένο αὐτοκίνητο, ἕνα λάκκο κλπ. νὰ περάσετε ἀριστερά του, μὲ μεγάλη ὅμως προσοχή. Ὅταν ὅμως ἔχῃ σταματήσει μπροστά σας τράμ δὲν πρέπει νὰ περάσετε ἀριστερά του, ἀλλὰ νὰ περιμένετε ὡς ὅτου ξεκινήσει γιὰ νὰ συνεχίσετε τὴν πορεία σας κανονικὰ δεξιά.

Ὑπὸ ANTHONY MARTIENSSEN, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Ο ΦΟΝΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

5. Τὰ αἴτια φόνων καὶ σημασία των.
6. Ἡ ἔντασις τῆς ψυχοπαθείας.

***

5. Τὰ αἴτια φόνων καὶ ἡ σημασία των.

Ὁ ἀναγνώστης θὰ ἀντελήφθη ὅτι καὶ εἰς τὰς τρεῖς περιπτώσεις ποὺ ἀνεφέρθησαν προηγουμένως, δὲν ἐξητάσθησαν τὰ αἴτια οὔτε καὶ αἱ ἐνέργειαι τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν. Ἡ παράλειψις αὐτῶν εἶναι ἐπιβεβλημένη εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις φόνων. Αἱ ἐξαιρέσεις ποὺ εἶναι σπάνιαι, παρατηροῦνται γενικῶς εἰς περιπτώσεις ἐγκληματικῶν δηλητηριάσεων (Φαρμακείας) διὰ τῆς ὁποίας ὁ δράστης ἀποσκοπεῖ νὰ σφετερισθῇ μεγάλα χρηματικὰ ποσά. Εἰς παρομοίας περιπτώσεις ὑπάρχει εἴτε ἀσφάλεια ζωῆς, εἴτε διαθήκη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸν ὑλικὸν παράγοντα εἰς τὴν δικογραφίαν ἐναντίον τοῦ δολοφόνου.

Οὔτε ὁ Σατανᾶς γνωρίζει τὶ μπορεῖ τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου νὰ μηχανευθῇ. Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ εἶναι ἡ κυριωτέρα δυσχέρεια εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν αἰτίων ἑνὸς ἐγκλήματος. Ὁ ντέντεκτιβ μπορεῖ συνήθως νὰ προσδιορίσῃ, πῶς, πότε, ποῦ καὶ ὑπὸ ποίου διεπράχθη ἕνας φόνος. Μετὰ ἀπὸ τὴν ἔρευνά του εἶναι εἰς θέσιν νὰ καθορίσῃ μέχρις ὡρισμένου βαθμοῦ, ἐὰν ἔχῃ προμελετηθῇ. Τὰ αἴτια, ὅμως, συχνὰ παραμένουν εἰς τὸ σκοτάδι, ποὺ μόνον ὁ δράστης δύναται νὰ φωτίσῃ. Ἐπὶ πλέον, κι' ἂν ἀκόμα τὰ αἴτια εἶναι γνωστὰ εἶναι δύσκολον ν' ἀποδειχθοῦν καὶ κανένα δικαστήριο δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι βέβαιον, ὅτι, τὰ κατατιθέμενα καὶ ὑποστηριζόμενα ὡς αἴτια τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἀληθῆ. Τὸ τελευταῖο θῦμα τοῦ Τζὼν Γεωργίου Χάϊ (Haigh) τοῦ δολοφόνου τοῦ λουτροῦ ὀξέος, ἐδολοφονήθη προφανῶς χάριν τῶν πολυτίμων γουναρικῶν καὶ κοσμημάτων, πλὴν ὅμως ἡ ἀξία τούτων ἦτο μόλις 100 λιρῶν (8400 ν. δρχ.). Ὁ Κάμμινγκς (Cummings) ἐδολοφόνησε μιὰ γυναῖκα καὶ ἀπεπειράθη νὰ δολοφονήσῃ δύο ἄλλας τὸ 1942 εἰς τὸ Λονδῖνον, διὰ ποσὸν ἀκόμα μικρότερον. Εἶναι δύσκολον νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὸ οἰκονομικὸν ὄφελος εἶναι τὸ μοναδικὸν αἴτιον εἰς κάθε ὑπόθεσιν, οὔτε μποροῦμε νὰ ἐπικαλούμεθα πάντα τὴν ὕπαρξι ψυχικῶν νόσων. Οὐδεὶς ἱκανὸς ντέντεκτιβ βασίζει δικογραφίαν οἱασδήποτε ὑποθέσεως ἐπὶ τῶν ἐμφανῶν ἢ πιθανῶν αἰτίων καὶ μόνον. Ἡ μόνη χρησιμότης αὐτῶν ἔγκειται εἰς τὸν διαχωρισμὸ τοῦ δράστου ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους ὑπόπτους, πλὴν ὅμως εἶναι ἀπαραίτητος ἡ πλήρης ἀπόδειξις τῶν στοιχείων τῆς κατηγορίας, διότι τὰ αἴτια, καὶ μόνον, δυνατὸν ν' ἀποτελέσουν βάσιν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προκαλέσῃ ἀμφιβολίας.

Εἶναι τόσον πολλαὶ αἱ περιπτώσεις ἀπὸ πλευρᾶς αἰτίας, ὅσοι καὶ οἱ δολοφόνοι. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἔχει συντάξη ἀναλυτικὸν πίνακα δι' ὅλους τοὺς φόνους ἀπὸ τοῦ 1900—1948 εἰς τὸν ὁποῖον ἐμφαίνονται, μεταξὺ ἄλλων στοιχείων καὶ

τὰ θύματα εἰς δεκαοκτὼ διαφόρους κατηγορίας. Ἡ σχέσις μεταξὺ φονέως καὶ θύματος ἀποτελεῖ μόνον ἕνα καθοδηγητικὸ στοιχεῖο εἰς τὸν καθορισμὸ τῶν αἰτίων τοῦ ἐγκλήματος. Ἐὰν ἄνδρας π. χ., μπορεῖ νὰ δολοφονήσῃ τὴν σύζυγό του διὰ νὰ νυμφευθῇ μιὰ ἄλλη ἢ νὰ «βάλῃ χέρι» εἰς τὰ χρήματά της ἢ ἁπλῶς διότι τοῦ ἔχει γίνει ὑπερβολικὰ ἐνοχλητική. Ἀναφέρεται μιὰ κλασσικὴ περίπτωσις εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὅπου ἡ σύζυγος ἐφόνευσε τὸ σύζυγό της, διότι μοίρασε ἀντικανονικὰ τὰ χαρτιὰ σὲ μιὰ παρτίδα μπρίτζ.

Ὁ πίναξ ποὺ ἀκολουθεῖ παρέχει μερικὰ γενικὰ μόνον συμπεράσματα περὶ τῶν αἰτίων τῶν φόνων. Ἐπὶ πλέον τονίζει τὴν δυσχέρειαν ἡ ὁποία συναντᾶται εἰς τὸν διαχωρισμὸν τῶν κατηγοριῶν, ἀπὸ ἀπόψεως αἰτίας (Αἱ δεκαοκτὼ κατηγορίαι τοῦ πίνακος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν συνοψίζονται εἰς ἕνδεκα).

Κατηγορίαι φόνων ἀπὸ τοῦ 1900 ἕως 1948

Διὰ δολοφονίαν:	Ἀριθμὸς καταδικασθέντων εἰς θάνατον			
α) Συζύγου	ἄνδρες	206	γυναῖκες	11
β) Γονέων	»	18	»	1
γ) Παλλακίδων ἢ ἐραστῶν	»	290	»	4
δ) Παιδιῶν ἄνω τοῦ 1 ἔτους δι' ἀσέλγειαν	»	30	»	0
ε) Παιδιῶν ἄνω τοῦ 1 ἔτους, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω	»	43	»	40
στ) Ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν κατὰ διάπραξιν λῃστειῶν	»	150	»	7
ζ) Ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἕνεκα συμπλοκῶν ἢ ἀντιζηλίας ἢ ζήλειας	»	105	»	2
η) Μετὰ χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν	»	26	»	0
θ) Ἀστυνομικῶν καὶ φυλάκων φυλακῶν	»	19	»	0
ι) Διαφόρων εἰδῶν	»	74	»	1

Βεβαίως ὁ πίναξ αὐτὸς δὲν μᾶς δίδει σπουδαία στοιχεῖα. Τὸ crime passoinel (ἔγκλημα πάθους ἢ σεξουαλικὸ) φαίνεται νὰ καλύπτῃ τὸ ἥμισυ καὶ πλέον τῶν φόνων. Ἐγκλήματα ποὺ διεπράχθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν λῃστειῶν τὸ ἕνα τέταρτο, ἐνῷ φόνοι, ὡς ἀποτέλεσμα χρήσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, περίπου 3 % τοῦ συνόλου. Πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι πολλαὶ περιπτώσεις ἁμβλώσεων καὶ παιδοκτονιῶν μὲ αὐτουργοὺς γυναίκας δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν πίνακα. Ὁπωσδήποτε ὅμως ὁ πίναξ αὐτὸς ἔχει μεγαλυτέραν σημασίαν διὰ τοὺς κοινωνιολόγους παρὰ διὰ τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τοῦτο διότι δὲν ὑποβοηθεῖ τὸ ἔργον τῆς ἀνευρέσεως τοῦ δολοφόνου ἢ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς των.

Εἶναι δύσκολος ὁ καθορισμὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς προμελέτης. Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις φόνου, ποὺ τὸ ἔγκλημα προετοιμάζεται μέχρι καὶ τῶν τελευταίων λεπτομερειῶν του ἀπὸ πρίν, ἡ προμελέτη ἀποδεικνύεται πλήρως. Ἀλλὰ εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις, ὅπως εἰς αὐτὰς ποὺ ἀνεφέρθησαν, ὁ δολοφόνος ἁπλῶς δρᾷ «κατ' ἐπιταγὴν τῆς στιγμῆς». Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν σαφεῖς ἀποδείξεις προετοιμασιῶν, εἶναι ἀδύνατον νὰ καθορισθῇ ὁ χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ δολοφόνος «μαγείρευε» τὸ ἔγκλημα. Καὶ ἂν ἀκόμη προηγήθησαν φιλονικίαι πολλῶν ἡμερῶν, ἑβδομάδων καὶ μηνῶν ἀκόμα, τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν. Ὁ δολοφόνος δύναται κάλλιστα ν' ἀρνηθῇ τὴν προμελέτην καὶ μόνον τὸ θῦμα θὰ μποροῦσε νὰ τὸν διαψεύσῃ. Ἐξ ἄλλου ὑπάρχουν περιπτώσεις αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι βεβαίως προμελετημέναι, ἀλλὰ θεωροῦνται οἱ χειρότεροι τοῦ εἴδους των.

6. Ἡ ἔντασις τῆς ψυχοπαθείας.

Τὸ πλέον ἀντιφατικὸν θέμα, εἰς μεγάλον ἀριθμὸν δικῶν φόνων, εἶναι τὸ ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ὁ δράστης εἶναι ψυχοπαθὴς ἢ ὄχι. Ὁ ἰσχύων σχετικὸς νόμος εἰς τὴν χώραν αὐτὴν (Μ. Βρεττανία) βασίζεται εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων εἰς τὴν ἔφεσιν τοῦ Μακνάτεν (Macnaghten)

τὸ 1943. (Ὁ Μακνάτεν ἦτο ὁ ψυχοπαθὴς ἐκεῖνος ποὺ ἀπεπειράθη νὰ δολοφονήσῃ τὸν Σὲρ Ρόμπερτ Πὴλ (sir Robert Peel) καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐφόνευσε τὸν γραμματέα του). Ὁ Νόμος τοῦ Μακνάτεν, ὅπως σήμερα εἶναι γνωστός, ὁρίζει ὅτι ἡ ὑπεράσπισις φέρει τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τῆς ψυχοπαθείας τοῦ φονέως καὶ δεύτερον ὅτι πρέπει ν' ἀναπτυχθῇ καὶ νὰ γίνῃ κατανοητὸν ἀπὸ τοὺς ἐνόρκους, ὅτι ὁ δράστης κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος δὲν εἶχε «συναίσθησιν τῆς πράξεως του», δηλαδὴ δὲν ἤξερε τί ἔκανε, ἢ «δὲν εἶχε συναίσθησι τοῦ ἀξιοποίνου αὐτῆς», δηλαδὴ δὲν ἤξερε ὅτι αὐτὴ ποὺ ἔκανε ἦτο ἔγκλημα, διότι ἄλλως ἡ ἔνστασις ψυχοπαθείας δὲν γίνεται ἀποδεκτή. Εἰς τὴν θεωρίαν, ἡ ἔνστασις αὐτὴ δύναται νὰ προβληθῇ εἰς οἱονδήποτε ἔγκλημα, ἀλλὰ εἰς τὴν πρᾶξιν συήθως προβάλλεται μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις φόνων, διότι εἰς αὐτὰς ὅταν γίνῃ ἀποδεκτὴ καὶ ἀποδειχθῇ δὲν ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου, ἀλλ' ὁ δράστης ἀποστέλλεται εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἄσυλον τοῦ Μπροουντμοὺρ (Broadmoor).

Ὅταν ἡ ψυχοπάθεια εἶναι προφανής, ὁ Νόμος τοῦ Μακνάτεν ἐφαρμόζεται ἱκανοποιητικῶς, διότι εἶναι σαφὴς καὶ ἁπλός. Ἀλλὰ ἡ ψυχοπάθεια διαχωρίζεται ἀπὸ τὴν κανονικὴν κατάστασιν μὲ ἀκαθόριστον ἀριθμὸν ἐνδιαμέσων κατηγοριῶν καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν ἔχει ἀκόμα ἀναγνωρισθῇ, ὅπως εἰς τὴν Σκωτίαν ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν, ὅτι μεταξὺ τῶν δολοφόνων ποὺ εἶναι πλήρως ὑπεύθυνοι καὶ αὐτῶν ποὺ εἶναι ἀνεύθυνοι ὑπάρχει μιὰ τρίτη κατηγορία, αὐτῶν ποὺ εἶναι μερικῶς μόνον ὑπεύθυνοι. Εἰς τὴν Σκωτίαν, αὐτὴ ἡ τρίτη κατηγορία, ἐπισύρει εὐθύνην «ἀξιόποινον ἀνθρωποκτονίας», διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου. Ἡ ψυχικὴ ὑγεία ποὺ πρέπει ν' ἀποδειχθῇ εἰς τὴν ἔνστασιν μειωμένης εὐθύνης, δὲν εἶναι ἀκριβῶς καθωρισμένη, ἀλλὰ ἡ βάσις αὐτῆς προσδιορίζεται μὲ σαφήνειαν εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἀρχιδικαστοῦ Λόρδου Ἄλνες (Lord Alness), ποὺ ἐδόθη εἰς μίαν ὑπόθεσιν τὸ 1923, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀποσπᾶται τὸ ἀκόλουθο τμῆμα :

«Ἡ ὕπαρξις ψυχικῆς ἀδυναμίας ἢ ἀποκλίσεως, ἡ παρουσίασις σημείων νοσηρᾶς καταστάσεως ἢ καταστάσεως γειτνιαζούσης μετὰ τῶν ψυχοπαθολογικῶν περιπτώσεων, ἀλλὰ μὴ εἰσερχομένης εἰς αὐτὰς ἢ ὁ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐπηρεασμὸς τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν, ὥστε νὰ μειοῦται ἡ πλήρης εὐθύνη εἰς μερικήν».

Ἡ κυρία δυσχέρεια εἰς ὑποθέσεις εἰς τὰς ὁποίας χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὴν ὑπεράσπισιν ἡ ἔνστασις ψυχοπαθείας τοῦ κατηγορουμένου, εἶναι ἡ ἀσυμφωνία μεταξὺ τῶν ἐμπειρογνωμόνων ἰατρῶν ποὺ καλοῦνται νὰ καταθέσουν σχετικῶς. Ἡ διάγνωσις τῆς ψυχοπαθείας πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποτελῇ ἀκριβῆ ἐπιστημονικὴν θετικὴν κρίσιν καὶ εἰδικώτερον εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς τρίτης κατηγορίας, δηλαδὴ αὐτὰς ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν διαχωριστικὴν γραμμήν, εἶναι σπάνιον νὰ ἀνευρεθοῦν δύο ἰατροὶ ποὺ νὰ συμφωνήσουν ἐπὶ τῆς φύσεως μιᾶς ψυχικῆς νόσου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ κατηγορούμενος πάσχει, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀσθενείας του. Διὰ τὴν ἐνοχὴν αὐτοῦ, ἡ τελευταία λέξις ἐναπόκειται εἰς τοὺς ἐνόρκους καὶ ὅταν αἱ καταθέσεις τῶν ἐμπειρογνωμόνων ἰατρῶν ἀλληλοσυγκρούονται ἢ εἶναι ἀσαφεῖς εἶναι ἀδύνατον νὰ πείσουν αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι καλοῦνται νὰ χρησιμοποιήσουν κρίσιν «ἀγαθοῦ ἀνδρός», τὴν ὁποίαν ὑποτίθεται ὅτι ἔχουν. Αὐτό, ὅμως, μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς σοβαρὰς πλάνας.

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἕνας ἄγγλος καλλιεργητὴς φυτειῶν τσαγιοῦ εἰς τὴν Κεϋλάνην, ἦλθε εἰς τὸ Λονδῖνο διὰ νὰ περάσῃ μερικοὺς μήνας ὕστερα ἀπὸ μακροχρόνιο ἀπουσία. Εἶχε μαζέψει περίπου 500 λίρας (42.000 ν. δρχ.) μὲ τὰς ὁποίας ἐσχεδίαζε νὰ περάσῃ καλὰ ἕνα τετράμηνο. Εὑρῆκε μιὰ εὐχάριστη καὶ ἐμφανίσιμη γυναίκα ποὺ συνέζη μ' ἕνα ἰατρόν, ἡ ὁποία προθυμότατα ἐγκατέλειψε τὸν ἰατρὸν καὶ πῆγε μαζί του. Πέρασαν εὐτυχισμένοι τρεῖς μῆνας, ἀλλὰ τότε τὰ χρήματα τοῦ μετανάστου λιγόστευαν καὶ ἡ γυναίκα ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ διὰ τὸ μέλλον της. Πῆγε καὶ συνήντησε τὸν ἰατρόν, εἰς τὸν ὁποῖον εἶπεν ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ ξαναγυρίσῃ πάλι

σ' αὐτόν. Ὁ ἰατρός, ποὺ τὸν ἤθελε ἀκόμα, εὐχαριστήθηκε μὲ τὴν εἴδησιν. Ὁ μετανάστης, μετὰ ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ἀνεκάλυψε μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ ἰατροῦ πρὸς τὴν γυναίκα καὶ τὴν κατηγόρησε διὰ ἀπιστίαν. Τοῦ ἐξήγησε ὅτι, ὅταν αὐτὸς θὰ ἔφευγε διὰ τὴν Κεϋλάνη, αὐτὴ θὰ ἔμενε ἄστεγη καὶ ἀδέκαρη καὶ ὅτι ἡ στοιχειώδης πρόνοια τῆς ἐπιβάλλει νὰ τακτοποιηθῇ διὰ τὸ μέλλον της. Ὁ μετανάστης τῆς ζήτησε νὰ τοῦ δηλώσῃ καθαρὰ ἂν τελικῶς ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ. Ἡ γυναίκα τοῦ ἔδωσε μιὰ ἀσαφῆ ἀπάντησι. Δὲν πέρασαν μιὰ ἢ δυὸ ἡμέραι καὶ ὁ μετανάστης ἐφόνευσε τὴν γυναίκα μὲ μιὰ ἀξίνα ἐνῷ ἐκοιμᾶτο. Μετά, τὸ ἔγκλημα ἀνετέθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἀπὸ τὰς ἐρεύνας ποὺ ἠκολούθησαν οἱ ντέτεκτιβ ἀνεκάλυψαν ὅτι ὁ πατέρας τοῦ δράστου ἀπέθανε ψυχοπαθής, ὅτι ὁ ἀδελφός του ἐκρατεῖτο εἰς ἕνα ἄσυλον καὶ ὅτι ἡ ἀδελφή του, ὅταν διάβασε εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰ θλιβερὰ νέα διὰ τὸν ἀδελφόν της, «τῆς ἔστριψε». Συνεπῶς ἦτο λογικὴ ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ δράστης θὰ ἦτο κληρονομικῶς βεβαρημένος μὲ προδιάθεσι, ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο σοβαρώτερο, ψυχοπαθείας, παρ' ὅ,τι δὲν ἔδειχνε οὔτε πρό, οὔτε μετὰ τὸ ἔγκλημα καταφανῆ σημεῖα, ποὺ νὰ δικαιολογοῦν τοῦτο. Αἱ πληροφορίαι αὐταὶ διεβιβάσθησαν μὲ ὁλόκληρον τὸν φάκελλον τῆς δικογραφίας εἰς τὴν ὑπεράσπισιν.

Εἰς τὴν δίκην, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀνέφερεν ἁπλῶς τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως, διότι δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου. Ἡ ὑπεράσπισις προέβαλε ἔνστασιν ψυχοπαθείας καὶ ἐκάλεσεν ὡς κύριον μάρτυρα ἕνα νεαρὸν ἰατρὸν ποὺ εἶχεν εἰδικευθῇ εἰς τὴν ψυχιατρικήν.

Ὁ ἰατρὸς ἀνέπτυξε πλήρως καὶ ἐντέχνως τὸ θέμα, ἀλλὰ μὲ πλῆθος τεχνικῶν ὅρων, ὑποστηρίζοντας ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἦτο ψυχοπαθής. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐζήτησε τὴν ἄδεια καὶ τοῦ ἔκανε τὰς κάτωθι ἐρωτήσεις :

—«Πόσων χρόνων εἶσθε γιατρέ ;»

—«Εἴκοσι πέντε».

—«Πόσον καιρὸ ἐξασκήθητε ;»

—«Ἕξη μῆνες»

—«Ποῦ πήρατε δίπλωμα;»

—«Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καίμπριτς».

—«Μὲ πόσο τὸ πήρατε;»

—Μπάτσελορ τῆς Ἰατρικῆς.

—«Αὐτὸς νομίζω εἶναι ὁ κατώτερος βαθμὸς ποὺ μπορούσατε νὰ πάρετε, δὲν εἶναι ἔτσι;»

—«Μάλιστα».

—«Εὐχαριστῶ γιατρέ, τίποτε ἄλλο».

Οἱ ἔνορξοι ἀπέρριψαν τὴν ἔνστασι ψυχοπαθείας καὶ ὁ μετανάστης κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ὅμως ἤσκησεν τὸ προνόμιον τῆς βασιλικῆς χάριτος καὶ ἡ ποινὴ μετετράπη καὶ ἔτσι ὁ καταδικασθεὶς ἀπεστάλη διὰ νὰ ἐγκλεισθῇ ἰσοβίως εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἄσυλον τοῦ Broadmoor.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

Νουβέλλα

ΝΙΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ὅταν τὸ βαπόρι ἄραξε γιὰ καλὰ στὸ νησί, σήκωσε ἡ γρηούλα τὸ δακρυσμένο της βλέμμα κι' ἀγκάλιασε τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν ποὺ εἶχαν ἔρθει νὰ προσκυνήσουν τὴ Μεγαλόχαρη. Τὸ βλέμμα της τρέχει περίεργο στὸ φαντασμαγορικὸ νησὶ τῆς Τήνου, καὶ καρφώνεται μὲ θαυμασμὸ καὶ μὲ κατάνυξη στὴν κάτασπρη ἐκκλησιὰ ποὺ φαντάζει ἐπιβλητικὴ στὸ ψηλότερο σημεῖο τοῦ νησιοῦ. Καθὼς τὴν κυττάζει, ἕνα ἐλαφρὸ ρῖγος διαπερνᾶ τὸ ἀδύνατο σῶμά της. Νομίζει πὼς ἔχει πάρει σχῆμα ἀνθρώπινο. Νομίζει πὼς βλέπει ἕνα κέρινο ὁλόγλυκο προσωπάκι νὰ κυττάζῃ μὲ συμπάθεια ὅλο αὐτὸ τὸ πονεμένο πλῆθος. Ἔχει τὴν ἐντύπωση πὼς ἀπ' τὰ χείλη τ' ἁγίου προσώπου βγαίνει ἕνας γλυκὸς ψίθυρος σὰν λιτανεία. Ἕνας ψίθυρος παρηγοριᾶς καὶ ἀνακούφησης. Τὸ πρόσωπο τώρα τῆς γρηούλας χαμογελᾷ. Νοιώθει κι' ὅλας πὼς κι' ὁ δικός της πόνος ἔχει ἀπαλύνει. Νοιώθει ἕνα μούδιασμα νὰ διαπερνᾷ ὅλο τὸ σῶμά της. Ἴσως νὰ ἔμενε γιὰ πολὺ συνεπαρμένη ἀπ' τὸ γλυκὸ ὅραμα, ἂν μιὰ φωνὴ δίπλα της δὲν τὴν ἔβγαζε ἀπ' τὴν Ἱερὴ μαγεία.

«Ἔλα, γυναίκα. Κατέβα λοιπόν. Τί περιμένεις ;»

Στράφηκε πλάϊ της καὶ εἶδε ἕναν ἡλικιωμένο ἀνθρωπάκο νὰ τὴν κυττάζῃ μὲ συμπόνοια. Ἀλήθεια! κείνη τὴν ὥρα συνεπαρμένη ἀπ' τὴν γλυκειὰ παρουσία τῆς Παναγιᾶς, τὰ εἶχε ὅλα ξεχάσει! Ἀκόμα καὶ τὸν ἄνδρα της. Μὲ ἀργὲς κινήσεις, σηκώνει τὸ χέρι της καὶ στηρίζεται στὸ μπράτσο του. Λίγα λεπτὰ ἀκόμα μέσα στὴν κάτασπρη βαρκούλα ποὺ τοὺς μεταφέρει στὴν ξηρά, κι' ὕστερα βρίσκονται ἀνακατεμένοι κι' αὐτοὶ μέσα στὸ πλῆθος. Καθὼς προχωροῦν οἱ χτύποι τῆς καμπάνας ἀντηχοῦν στ' αὐτιά τους χαρούμενοι, μεθυστικοί. Δίπλα τους, ἕνας νέος, ἀμούστακο ἀκόμα παλληκάρι, προχωρεῖ μὲ κόπο προσπαθῶντας νὰ στηρίξῃ τὰ παράλυτα πόδια του στὰ δεκανίκια. Τὸν παρατηρεῖ ἡ γρηούλα καὶ νοιώθει ἕνα δυνατὸ σφίξιμο στὴν καρδιά. Λίγο πιὸ πέρα, μιὰ κοπέλλα προσπαθεῖ μὲ νοήματα νὰ δώσῃ στοὺς δικούς της νὰ καταλάβουν αὐτὰ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ πῇ τὸ στόμα. Μὰ κεῖ, κοντὰ στὴν πόρτα τῆς Μεγαλόχαρης, νοιώθει τὰ γόνατά της νὰ λυγίζουν ἀπ' τὸ θλιβερὸ θέαμα τῶν συνανθρώπων της. Χλωμοὶ νέοι, ποὺ ἡ παράλυση τοὺς, ἔχει καθηλώσει στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου. Ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν χάσει τὰ λογικά τους. Τυφλοὶ ποὺ περιμένουν μὲ πίστη καὶ καρτερία τὸ θαῦμα. Τὴ μεγάλη ἐκείνη στιγμή, ποὺ τὸ σεπτὸ χέρι τῆς Μεγαλόχαρης θὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ πέπλο τοῦ πόνου καὶ τῆς συμφορᾶς. Τῆς ρίχνει ὁ γέρος της μιὰ λοξὴ ματιά. Τὰ χείλη του ἀνοίγουν πονεμένα γιὰ νὰ τῆς ποῦν.

«Βλέπεις γυναῖκα. Ὑπάρχουν καὶ χειρότερα».

Δὲν ἀπαντᾷ ἐκείνη. Ἡ συγκίνηση τῆς ἔχει κόψει τὴν μιλιά.

'Αρκεῖται μόνο, νὰ σηκώσῃ μ' εὐλάβεια τ' ἀδύνατο χεράκι της, καὶ νὰ κάνῃ τὸ Σταυρό της.

'Ο ἥλιος σιγά—σιγὰ χάνεται. Ἕνα μουντὸ πέπλο ἀρχίζει νὰ σκεπάζῃ τὸ νησί. Τὰ φῶτα τῶν κεριῶν τρεμοπαίζουν στὰ μανάλια σὰν πύρινα μικροσκοπικὰ φείδια. Οἱ προσευχὲς τῶν πιστῶν ἀνακατεύονται μὲ τὸ δροσερὸ ἀεράκι τῆς θάλασσας, ποὺ ἔρχεται μὲ τὸ ἁπαλό της κῦμα νὰ χαϊδέψῃ μὲ κατανόηση τὰ ἱδρωμένα πρόσωπα τῶν προσκυνητῶν. Ψηλὰ στὸν οὐρανό, ἀρχίζει νὰ ξεπροβάλλῃ τὸ φεγγάρι καὶ μὲ τὰ στρογγυλὰ μάτια του παρακολουθεῖ τὴν εὐλαβικὴ κίνηση. Μπρὸς στὴν ὁλόχρυση εἰκόνα τῆς Παρθένου, στέκονται οἱ δυὸ γέροι καὶ κυττάζουν μὲ θαυμασμὸ τὸ 'Ιερό, τὸ Πάναγνο Πρόσωπο. Ἕνα δέος ἔχει διαπεράσει τὸ κορμί τους. Μὲ χέρι ποὺ τρέμει, ἁπιθώνει ἡ ἀγαθὴ γυναίκα μιὰ ἄσπρη λαμπάδα στὸ μεγάλο μανάλι, ποὺ στέκεται μεγαλόπρεπο καὶ καμαρωτὸ δίπλα ἀπ' τὴν Σεπτὴ μορφή. Τὰ στεγνὰ χείλη της πλησιάζουν κι' ἀγγίζουν μὲ σεβασμὸ τὴν εἰκόνα.

«Γλυκειὰ Παρθένα. Βοήθησέ μας. Κάνε τὸ θαῦμα σου. Κάνε νὰ ξανασφίξω στὴν ἀγκαλιά μου τὸ μονάκριβο παιδί μου». Τὸ παιδί της!! 'Εδῶ ἡ μάννα νοιώθει ὅλον τὸν πόνο της νὰ ξεχυλίζῃ. Τὸ παιδί της! Τὸν Πᾶνο της! τὸ λεβέντη της!

Ζοῦσαν εὐτυχισμένοι τότε σ' ἕνα κοντινὸ χωριουδάκι τῆς Λαμίας, ποὺ ἦταν χτισμένο στὴ πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ. Θυμᾶται τὰ χαρούμενα κεῖνα πρωϊνά, ποὺ ἦταν στὸ πόδι πρὶν ἀκόμα ὁ ἥλιος φωτίσῃ τὸ μυρωμένο ἀπ' τὸ θυμάρι χωριουδάκι τους. Τί εὐτυχισμένος ἀλήθεια καιρός! Τοίμαζε τὸ φαγητὸ τῶν δυὸ ἀγαπημένων της προσώπων, καὶ ὕστερα, ὕστερα τοὺς ξεπροβόδιζε μέχρι τὴν πόρτα, γιὰ νὰ πᾶνε στὰ χωράφια. Βιαζόταν τότε νὰ συμμαζέψῃ τὸ νοικοκυριό της. Ν' ἁρμέξῃ τὶς κατσίκες της, νὰ ταΐσῃ τὶς κόττες της, νὰ ποτίσῃ τοὺς κατηφέδες καὶ τοὺς βασιλικούς, ποὺ ἔστεκαν περήφανοι πάνω στὸ ξύλινο χαγιάτι. Νὰ δροσίσῃ μὲ λίγο φρέσκο νεράκι τὴν καρδερίνα της,ποὺ κελαϊδοῦσε ξένοιαστη μὲς στὸ κλουβί της πάνω ἀπὸ μιὰ γαρουφαλλιά. Τί γλυκειὰ φωνὴ ποὺ εἶχε! Ὅλη τὴ μέρα τὴν ξεκούφαινε μὲ τὰ τραγούδια της. Καμμιὰ φορὰ μόνο, σταματοῦσε τὸ κελάϊδημα, γιὰ ν' ἀκούσῃ τὸ βέλασμα τῶν προβάτων, ἢ τὴ γλυκειὰ φλογέρα τοῦ γείτονά τους.. Τοῦ ὄμορφου Τάσσου ποὺ προσπαθοῦσε νὰ πνίξῃ τὸν πόνο του γιὰ τὴ λυγερόκορμη Λενιὼ μὲ τοὺς παθητικούς του σκοπούς. Κάποτε ὅμως, γελάστηκε τὸ παλληκάρι. Εἶπε τὸ μυστικό του στὴν ἀνθισμένη τριανταφυλλιά, ποὺ εἶχε τυλίξει τὸν φράχτη τῆς καλῆς του. Μὰ ἡ τριανταφυλλιά, ἔτρεξε ἀμέσως νὰ τὸ προδώσῃ στὸν ἀέρα, ποὺ κείνη τὴ στιγμὴ περνοῦσε δροσερὸς καὶ μυρωμένος. Καὶ κεῖνος τότε, δίχως νὰ χάσῃ καιρό, τὸ μαρτύρησε στὰ καταπράσινα δέντρα. Καὶ κεῖνα πάλι, τὸ εἶπαν στὸ ὁλόγιομο φεγγάρι. Κι' ἔτσι, ἕνα βράδυ, κυττάζοντάς το οἱ χωρικοί, εἶχαν μάθει ὅλοι τ' ἀγαπημένο μυστικό του... Ἔτρεξε τότε ὁ Πᾶνος της ποὺ ἦταν καὶ καρδιακός του φίλος νὰ τὸν παρηγορήσῃ.

«Βγάλτη ἀπ' τὴν καρδιά σου», τοῦ εἶχε πῆ, «μιὰ καὶ κείνη ἔχει ἄλλοῦ τὸ νοῦ της». Πόσα δὲν τοῦ εἶπε κεῖνο τὸ τελευταῖο βράδυ! Ὤ ναί! τὸ θυμᾶται καλά. Ἦταν τὸ τελευταῖο βράδυ. Τὸ ξένοιαστο, τὸ χαρούμενο. Γιατί...γιατὶ τὸ πρωΐ, ἕνα κακὸ σύννεφο, μιὰ δυνατὴ θύελλα ἦρθε νὰ σκιάσῃ τὴν ἡσυχία τοῦ χωριοῦ. Οἱ Γερμανοὶ ποὺ εἶχαν εἰσχωρήσει στὴ πρωτεύουσα καὶ στὰ περισσότερα μέρη τῆς 'Ελλάδος, ἦρθαν νὰ κάνουν τὴν ἐμφάνισή τους καὶ στὸ δικό τους τὸν τόπο. Τὸ γέλοιο ἔσβυσε ἀπὸ τὰ χείλη τους. 'Η φλογέρα τοῦ Τάσσου ἔπαψε νὰ μαγεύῃ τὸ χωριὸ μὲ τοὺς ἁπαλούς της ἀντίλαλους. Οἱ γλάστρες ξεράθηκαν. 'Η καρδερίνα καθόταν βουβὴ καὶ μελαγχολικὴ στὴν ἄκρη τοῦ κλουβιοῦ της καὶ μὲ τὰ ἔξυπνα ματάκια της παρακολουθοῦσε ὅλη τὴ θλιβερὴ κίνηση. Τὸ βέλασμα τῶν προβάτων, ἔμοιαζε τώρα σὰν μοιρολόϊ...

Καὶ κάποιο ἄλλο πρωϊνό, ἕνα πρωϊνὸ συννεφιασμένο καὶ βαρύ, ἦρθε νὰ σκεπάσῃ τὸ χωριὸ ἕνα ἀπέραντο πένθος. Οἱ Γερμανοὶ εἶχαν βρῆ κάποιο δικό τους σκοτωμένο, σὲ μιὰ ρεματιά. Θηρία ἔγιναν. Μάζεψαν ὅλους τοὺς νέους ἄντρες καὶ τοὺς

φυγάδεψαν στὴ στιγμὴ γιὰ τὴν πατρίδα τους. Πῆρε τὸ σχέδιο καὶ τὸν Πᾶνο της. Γιὰ πάντα ἔκλεισε τὸ σπίτι τῶν γερόντων. Καὶ μαζὶ μ' αὐτό, καὶ ἡ καρδιά τους. Τὰ χειμωνιάτικα βράδυα, ποὺ δύσκολα ἀργεῖ νὰ ξημερώσῃ, τοὺς φαίνονταν ἀτέλειωτα. Πότε-πότε τέντωναν τ' αὐτὶ τους τρομαγμένα γιὰ ν' ἀκούσουν τὸν ρυθμὸ τῆς βαρυᾶς μπόττας, ποὺ σουλατσάριζε στὴ βαθειὰ σιγή. Καθισμένοι μπροστὰ στὸ τζάκι, περνοῦσαν ὧρες ἀμίλητες, φριχτές. Συνεπαρμένοι ἀπ' τὸ δυνατὸ πόνο, ἔμοιαζαν σὰν δυὸ ἄψυχα ὄντα. Καὶ μόνο τὸ γαύγισμα τοῦ σκύλου ἀπὸ κάποιο μαντρί, τοὺς ξανάφερνε γιὰ λίγο στὶς αἰσθήσεις των. Σήκωνε ὁ γέρος τὸ χέρι του ἀργά, γιὰ νὰ ρουφήξῃ τὴν πίπα του, καὶ ὕστερα ἔριχνε μιὰ ματιὰ στὴ γυναίκα του, ποὺ πολλὲς φορὲς τὴν ἔπαιρνε ὁ ὕπνος πάνω στὴ καρέκλα.

«Ἔλα γυναίκα», τῆς ἔλεγε σκουντῶντας την ἐλαφρά. «Πᾶμε νὰ ξαπλώσουμε λιγάκι. Δὲν πρέπει ν' ἀφήνωμε τὶς μαῦρες σκέψεις νὰ μᾶς καταβάλλουν. Ἴσως τὸ παιδί μας νὰ ζῇ. Ἴσως τὸ ξαναδοῦμε».

«Νὰ τὸ ξαναδοῦμε; μὰ δὲν ἄκουσες τί εἶπε τὶς προάλλες αὐτὸς ὁ συχωριανός μας ὁ Θανάσης; Πολλοί, λέει, δὲν ἄνθεξαν. Πέθαναν ἀπ' τὶς κακουχίες».

«Κουταμάρες», ἔκανε ὁ γέρος μὲ μιὰ βαρυεστημένη κίνηση. 'Εγὼ πιστεύω πὼς θὰ μᾶς ἔρθῃ τὸ παλληκάρι μας...»

—Πέρασαν χρόνια. Χρόνια σκλαβιᾶς, ἀγωνίας, φόβου. Καὶ ἕνα ὁλόγλυκο πρωΐ, οἱ καμπάνες τοῦ ὄμορφου χωριοῦ χτύπησαν χαρούμενα. Ἔφερναν τὸ ἄγγελμα τῆς ἐλευθεριᾶς. 'Η 'Ελλάδα ἦταν ἐλεύθερη, ὅπως πρίν, ὅπως...πάντα!!!

Τὸ ἄκουσε ὁ γέρος στὸ καφενεῖο ἀπὸ τοὺς συχωριανούς του, κι' ἔτρεξε νὰ τὸ πῇ καὶ στὴ γυναίκα του.

«Εἴμαστε ἐλεύτεροι, γυναίκα, τῆς φώναξε μὲ μάτια ποὺ ἄστραφταν ἀπὸ χαρά.

«Μὰ τόλεγα ἐγώ. Τόλεγα γυναίκα. Θυμᾶσαι;;».

«Τί ἔλεγες;», τὸν ρώτησε κείνη περίεργα.

«Νά... ἔλεγα ὅτι... ὅτι ἡ 'Ελλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει. Ποτὲ δὲν ὑποδουλώνεται. Γιατὶ... γιατὶ ἔχει μέσα της ψυχή, πίστη».

«Ναί... ναί, καλὰ ὅλ' αὐτά. Μά... ὁ γυιός μας;».

«Θἄρθῃ κι' αὐτός, γυναίκα. Κάτι μοῦ λέει μέσα μου πὼς θἄρθῃ».

Κι' ἕνα Αὐγουστιάτικο ξημέρωμα ξεκίνησαν γιὰ τὸ μεγάλο τάμα. Ξεκίνησαν γιὰ τὴ Τῆνο. Τὴ Μεγαλόχαρη. Θὰ τὴν παρακαλοῦσαν νὰ φέρῃ πίσω τὸ παιδί τους. Μάννα ἦταν. Ἤξαιρε ἀπὸ πόνο!. 'Αλήθεια! τέσσερα χρόνια ἔχουν νὰ τὸ δοῦν. Πῶς πέρασαν; Δέκα ἐννέα χρόνων ἦταν ὅταν τὸ πήρανε. Τώρα ἄν...ζῇ θὰ ἔχῃ γίνει σωστὸς ἄνδρας. Ἄν...ζῇ; ρίγησε ἡ φτωχειὰ μάννα. Τί καλὰ ποὺ εἶχε κάνει τότε ὁ φίλος του ὁ Τάσσος νὰ φύγῃ γιὰ τὴν 'Αθήνα. 'Αλλοιῶς...ἀλλοιῶς θὰ εἶχε τὴν ἴδια τύχη μὲ τὸ παιδί της. Σήκωσε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ χεράκι της καὶ ἔκανε τὸ σταυρό της. Ἔρριξε ὕστερα μιὰ ἱκετευτικὴ ματιὰ στὸ πρόσωπο τῆς Παρθένου. Τὴν ἔπιασε προστατευτικὰ ὁ ἄντρας ἀπ' τὸ χέρι καὶ τὴν ἀποτράβηξε μαλακά.

«Πᾶμε γυναίκα. Πᾶμε κάπου νὰ ξαποστάσουμε. Ἄλλωστε πεινάσαμε κι' ὅλας, ἔ;», τὴν ρώτησε σὲ τόνο ποὺ προσπαθοῦσε νὰ δώσῃ κάποια φαιδρότητα. Πῆραν τὸν κατήφορο μὲ ἀργὸ βῆμα, προσπαθῶντας νὰ διασχίσουν μὲ κόπο τ' ἀπέραντο πλῆθος. 'Ενῷ οἱ ψαλμῳδίες καὶ οἱ ἀπαλοὶ ἦχοι τῆς καμπάνας σκορποῦσαν στὴ ψυχή τους μιὰ ἀνακουφιστικὴ ἀνάπαυλα. Καὶ τὸ κῦμα τῆς θάλασσας, τοὺς χάϊδευε μὲ συμπόνοια καὶ στοργὴ τὸ θλιμένο πρόσωπό τους.

—Μόλις ἄρχισε νὰ σουρουπώνῃ, ὅταν ἔφτασαν στὸ χωριό. Μὰ πρᾶγμα παράξενο. Δὲν ἔνοιωθαν κούραση. Μόνο...μόνο μιὰ ἀγωνία νὰ φτάσουν γρήγορα στὸ σπίτι τους. Κι' ἔπειτα, οἱ συχωριανοί τους...μπὰ σὲ καλό τους!! Τί εἶχαν πάθει ἀπόψε; Γιατὶ τοὺς κυττοῦσαν ἔτσι περίεργα; Λὲς καὶ τοὺς ἔβλεπαν γιὰ πρώτη φορά.

«Τί πάθανε οἱ συχωριανοί μας; γιατὶ μᾶς κυττάζουν ἔτσι;,» ρώτησε ὁ ἄντρας τὴ γυναίκά του. Σήκωσε ἐκείνη τοὺς ὤμους της, θέλοντας κάτι νὰ πῇ, μὰ δὲν πρό-

φτασε. Γιατὶ ἀπ' τὴ πλατεῖα τοῦ χωριοῦ, εἶδε τὸν Τάσσο νὰ τρέχῃ πρὸς τὸ μέρος τους. Τὰ μάτια του, καθὼς τοὺς κύτταξε, ἦσαν δακρυσμένα. Μὰ μέσα ἀπ' τὴ θαμπὴ ματιά, μπόρεσαν νὰ διαβάσουν μιὰν ἀνείπωτη χαρά. Τὰ χείλη του τρεμόπαιξαν καναδυὸ φορές, σὰν νἄθελαν κάτι νὰ ποῦν. Τὸν κύτταξαν μὲ περιέργεια.

«Μά... τί συμβαίνει ἀγόρι μου»; ρώτησε ἡ ἀγαθὴ γυναίκα.

Σὰν νὰ ξύπνησε ἀπὸ ἕνα βαθὺ ὄνειρο ὁ νέος, στάθηκε ἀνάμεσά τους καὶ τοὺς ἔπιασε σφιχτὰ ἀπὸ τὸ μπράτσο.

«Πᾶμε σπίτι. Θέλω νὰ σᾶς μιλήσω», τοὺς εἶπε.

Τὸν ἀκολούθησαν ἀμίλητοι. Δὲν εἶπαν τίποτε στὸ δρόμο.

«Λοιπόν»; τὴ ρώτησε. «Παρακάλεσες τὴν Παναγιὰ νὰ κάνῃ τὸ θαῦμα της; Νὰ σοῦ φέρῃ πίσω τὸ παιδί σου»;

«Ναὶ γυιέ μου», ψιθύρισε ἡ φτωχειὰ μάννα καὶ ἦταν ἕτοιμη νὰ ξεσπάσῃ σὲ λυγμούς. Σήκωσε ὁ νέος τὸ χέρι του καὶ τὴν ἄγγιξε ἐλαφρὰ στὸν ὦμο.

«Ἔ, ὄχι δάκρυα τώρα. Τώρα ποὺ ἡ Παναγιὰ ἔκανε τὸ θαῦμά της δὲν πρέπει νὰ κλαῖς».

Σήκωσε ἡ γερόντισσα τὰ μάτια της καὶ τὸν κύτταξε κατάπληχτη.

«Τί θέλεις νὰ πῇς παιδί μου»; τὸν ρώτησε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε.

«Νά... θέλω νὰ πῶ, ψιθύρισε ὁ νέος διστάζοντας, ὅτι ἡ Παρθένα σοῦ ἔφερε πίσω τὸ παιδί σου». Τὸν κύτταξαν καὶ οἱ δυὸ σὰν νὰ μὴ καταλάβαιναν στὰ λόγια του. Ἔνοιωθε ὁ νέος καθὼς κυττοῦσε τὰ δυὸ ἀδύνατα κορμάκια, ἔτσι ὅπως ἦσαν πλάϊ—πλάϊ, νὰ σιγοτρέμουν. Σὰ νὰ μετάνοιωσε ἀπὸ τὴν ἀπότομη ἀποκάλυψή του, προσπάθησε νὰ τοὺς τονώσῃ τὴ ψυχή.

«Ἐλᾶτε», τοὺς εἶπε χαρούμενα. «Κουράγιο. Σᾶς τὄλεγα ἐγὼ ὅτι ὁ Πᾶνος...»

«Τί ἔκανε Πᾶνος»;

«Νά...ζῇ!», τοὺς εἶπε ἐνῷ τὰ μάτια του βούρκωναν ἀπ' τὴ συγκίνηση.

«Ζῇ;;; Ὁ Πᾶνος μου ζῇ;;» φώναξε ἡ γυναίκα μὲ πνιγμένη φωνή.

«Ναὶ κυρὰ Στάθαινα. Ζῇ. Ἀλλά, ἂς μὴ χάνωμε καιρό. Ἐλᾶτε τοὺς εἶπε καὶ τοὺς τράβηξε μέχρι τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ του.

Στὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας φάνηκε ἡ μάννα τοῦ Τάσσου, μὰ δίπλα της στεκόταν ἕνα ψηλὸ ἡλιοκαμμένο παλληκάρι. Στάθηκαν οἱ δυὸ γέροι γιὰ λίγα λεπτὰ ἀκίνητοι. Ἕνας κόμπος τοὺς ἔφραξε τὸν λαιμό. Καὶ ὕστερα...ὕστερα, τὰ δυὸ γέρικα κορμιά, ἑνώθηκαν σφιχτὰ μὲ τὸ νεανικό, ἐνῷ τὰ δάκρυα ἔτρεχαν στὸ πρόσωπό τους σὰν σταλαχτῖτες.

«Γλυκειά μου Μεγαλόχαρη! Ἔκανες τὸ θαῦμα σου καὶ ἔφερες πίσω τὸ παιδί μου!» ψιθύρισε ἡ μάννα, ἐνῷ ἡ καρδιά της χτυποῦσε ἀκανόνιστα μέσα στὸ γέρικο στῆθός της.

Ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἔφεξε χαρούμενη στὸ σπίτι τῆς κυρὰ Στάθαινας. Ὅλα εἶχαν πάρει κάποια μυρωμένη πνοή. Οἱ ἀχτῖδες τοῦ ἥλιου, ποὺ εἶχαν τρυπώσει ἀπὸ τὰ ἀνοιχτὰ παράθυρα τοῦ σπιτιοῦ, εἶχαν γίνει πιὸ φωτεινές. Τὸ βέλασμα τῶν προβάτων ἔμοιαζε τώρα σὰν ἕνα εὔθυμο ἐμβατήριο. Ὁ πλατύφυλλος βασιλικὸς εἶχε ἁπλώσει τὰ φύλλα του καὶ χάϊδευε τὰ ξύλινα κάγκελα τοῦ μπαλκονιοῦ. Τὸ γαύγισμα τοῦ σκύλου ἀπ' τὸ μακρυνὸ μαντρί, ἔμοιαζε σὰν μιὰ χαρούμενη σειρήνα. Ἡ καινούργια καρδερίνα, ποὺ εἶχε ἀντικαταστήσει τὴν παληά, χοροπηδοῦσε κι' αὐτὴ μέσ' τὸ κλουβί, καὶ ἔκανε νοήματα στὸν ἀπέναντί της. Σὲ κάποιο φλῶρο ποὺ ἔβγαζε μιὰ μελῳδικὴ τρίλλια. Ἡ φλογέρα τοῦ Τάσσου ἄρχισε πάλι τοὺς μεθυστικοὺς σκοπούς της. Μά, αὐτὴ τὴ φορά, δὲν ἔπαιζε γιὰ τὴν ἄπιστη Λενιὼ ποὺ παντρεύτηκε κάποιον πρωτευουσιάνο, ἀλλὰ γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ φίλου του. Τοῦ Πάνου.

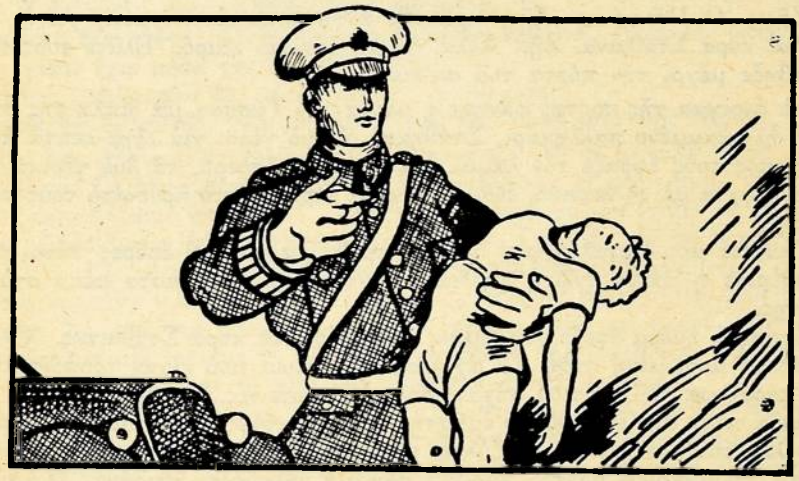
Ὁλημερίς, τὸ σπίτι τῆς κυρὰ Στάθαινας, γέμιζε ἀπὸ κόσμο. Ἔρχονταν νὰ δοῦν τὸν Πάνο της. Τὸ καλλίτερο παλληκάρι τοῦ χωριοῦ, καθὼς ἔλεγαν. Ἤθελαν ν' ἀκούσουν ἀπ' τὸν ἴδιο πῶς πέρασε τὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς του. Καὶ κεῖνος, πρόθυ-

μος κι' ἀκούραστος, ἐπαναλάμβανε πάντοτε τὴν ἴδια ἱστορία τῆς ζωῆς του.

«Τὸν εἶχαν κλείσει, οἱ Γερμανοί, σ' ἕνα στρατόπεδο συγκεντρώσεως, ὅπου τὸν ὑποχρέωναν νὰ ἐκτελῇ ὅ,τι βαρύτερες δουλειὲς ὑπῆρχαν. Θὰ πέθαινε ἀπ' τὴν κούραση καὶ τὶς στερήσεις ἂν δὲ κατώρθωνε κάποιο βροχερὸ βράδυ, μαζὶ μὲ ἕνα ἄλλο παλληκάρι, νὰ τὸ σκάσῃ ἀπ' τὸν τόπο τῆς κολάσεως. Περπάτησαν τρία ἡμερόνυχτα. Νηστικοί, ρακένδυτοι, ἐξουθενωμένοι. Τέλος, ἔφτασαν σ' ἕνα χωριό. Ἴσως νὰ ἄφηναν γιὰ πάντα ἐκεῖ τὰ κόκκαλά τους, ἂν δὲν βρισκόταν μιὰ οἰκογένεια νὰ τοὺς περιθάλψῃ. Ἡ γυναίκα ἦταν Ἑλληνίδα. Ὁ ἄνδρας Γερμανός. Τί σημασία ἔχει; παντοῦ ὑπάρχουν οἱ καλοί.

Ἔμειναν κρυμμένοι τρία χρόνια. Κι' ὅταν ἔσαξε κάπως ἡ κατάσταση, κατώρθωσε νὰ ξαναπατήσῃ τὸ Ἱερὸ χῶμα τῆς πατρίδας του. Αὐτὰ διηγόταν πάντα ὁ νέος στοὺς συχωριανούς του. Κι' αὐτοί, τὸν ἄκουγαν μὲ συμπόνοια. Μὲ κατανόηση. Δίπλα του, ἡ καλή του μάννα τὸν κύτταζε ἀχόρταγα, τρυφερά. Ἐνῷ ἀπ' τὸ πήλινο καντῆλι τῆς Μεγαλόχαρης,ποὺ καιγόταν νύχτα μέρα, ξεπετιώταν πού καὶ πού καμμιὰ ἀνάλαφρη σπιθοῦλα κι' ἀφοῦ ἔκανε κανὰ δυὸ βόλτες γύρω ἀπ' τὸ δωμάτιο, ὕστερα χάνονταν κι' αὐτὴ γελαστὴ καὶ εὐτυχισμένη, γιὰ νὰ παραχωρήσῃ τὴ θέση της σὲ ἄλλη.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ο Δ Η Γ Ε

Βλέπεις τὸ ἄψυχο κορμὶ τοῦ νέου ποὺ κρατᾷ ὁ ἀστυφύλαξ ; Εἶναι τὸ θῦμα τῶν τροχῶν τοῦ αὐτοκινήτου σου. Σὺ εἶσαι ὁ ὑπαίτιος γιατὶ ὡδηγοῦσες **ἀπρόσεχτα, ἀνυπόμονα, νευρικά, ριψοκίνδυνα** καὶ **χωρὶς νὰ γνωρίζῃς τοὺς κανονισμοὺς τῆς τροχαίας.** Πρόσεχε λοιπὸν καὶ μὴ βάφεις τὴν ἄσφαλτο μὲ αἷμα, μὴ προκαλεῖς θρήνους, μὴ μεταβάλλεις τὸ ὄχημά σου σὲ φονικὸ ὄργανο.

Στὸ διάβα τῆς νειότης

Ὑπὸ κ. **Ι. ΡΑ· Ι· ΚΟΥ**, Ὑπαστυνόμου Β΄

Τὰ πρωϊνὰ σύννεφα ποὺ σκέπαζαν τὸν ὁρίζοντα, χάθηκαν. Τὰ πουλιά, χαρούμενα πάνω στὰ δένδρα, κελαϊδοῦν. Κάτω ἀπ' τὶς ὁλόχρυσες ἡλιαχτῖνες ἡ θάλασσα ἀστράφτει. Τ' ἀεράκι σιγοτραγουδῶντας εὔθυμους σοπούς, χαϊδεύει τὰ δένδρα. Ὁ ἥλιος, ψηλὰ στὸν οὐράνιο θόλο, λάμπει ὅλο μεγαλεῖο. Ἀπέραντο πρασινωπὸ χαλί, κεντημένο μὲ μυριόχρωμα λουλούδια, ἁπλώνεται γύρω.

Τί ἁρμονία καὶ τί ὁμορφιά. Ἀλλὰ μὲ τὶ μοιάζουν ὅλα αὐτά; Ὦ! Εἶναι τὰ σκιρτήματα τῆς ἄνοιξης, τῆς πιὸ τρανῆς σὲ μεγαλεῖο ἐποχῆς τοῦ χρόνου. Φίλε μου, μὴ τάχα καὶ ἡ νειότη δὲν εἶναι ἡ ἄνοιξη τῆς ζωῆς; Τί εἶναι στ' ἀλήθεια ἡ νειότη; Νειᾶτα, χαρές, ξέγνοιαστα χρόνια, χρόνια μὲ ἄπειρες ὁμορφιὲς καὶ χιλιάδες θύμησες. Ἕνα γλυκὸ ὄνειρο, ἕνα εὐχάριστο ὀνειροπόλημα στὰ χρόνια τῶν γηρατειῶν. Ἔχει ὅμως καὶ ἡ νειότη τὶς συννεφιές της, τὶς θλιβερὲς καὶ μελανὲς ἀναμνήσεις της. Σὰν κάποτε ἡ σκληρὴ τῆς ζωῆς πραγματικότητα πληγώνει κατάβαθα τὴν ψυχὴ τοῦ νέου, τότε καὶ ὁ νέος αὐτὸς σὰν τὸ ἀπὸ τὴν ἄγρια βαρυχειμωνιὰ κυνηγεμένο πουλάκι, ἀποζητάει λίγη ζεστασιά, κάποια θαλπωρὴ καὶ προστασία.

Νέε μου. Μ' ὅσα πιὸ πάνω ἔγραψα, θέλησα νὰ σοῦ δείξω πόση μεγάλη κι' ἀνεκτίμητη σημασία ἔχει ἡ ἡλικία ποὺ περνᾷς, γιὰ τὴν ὅλη κατοπινὴ ζωή σου.

Δίκαια εἶπαν ὅτι ἡ νειότη εἶναι τὸ στολίδι καὶ ἡ ὁμορφιὰ τῆς ζωῆς, πολὺ δὲ σωστὰ παρωμοίασαν αὐτὴ μὲ τὴν ἄνοιξη. Νὰ γιατὶ λοιπὸν ἀξίζει νὰ ἐνδιαφερθῇς ἀληθινὰ γιὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ διέρχεσαι.

Μὴ ξεχνᾷς ὅτι ἡ νειότη μόνον μιὰ φορὰ παρουσιάζεται στὴ ζωή μας.

Ἔχεις ἀκούσει τὸ τραγούδι «νἄταν τὰ νειᾶτα δυὸ φορές, τὰ γηρατειὰ καμμία;» Πόσο εὐχάριστη θἄταν τότε ἡ ζωή μας! Ὄχι ὅμως. Ἄλλη εἶναι ἡ στυγνὴ ἀλήθεια. Καὶ τὰ γηρατειὰ καὶ ἡ νειότη μόνον μιὰ φορὰ ἔρχονται στὴ ζωή μας. Ἐξετάζοντας ὅμως τὶς δυὸ αὐτὲς ἐποχὲς τῆς ζωῆς, συναντᾶμε τεράστιες κι' ἀξιόλογες διαφορές. Ἐνῶ ἡ νειότη εἶναι ἡ ἀνατολή, τὸ γλυκοχάραμα, τὰ γηρατειὰ εἶναι ἡ δύση, τὸ ἡλιοβασίλεμα τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ξέρῃς ὅτι ἡ νειότη εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ κάνῃ τὰ γηρατειὰ εὐχάριστα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ποὺ θὰ κάνῃ αὐτὰ θλιβερὰ καὶ πονεμένα. Ἀπὸ σένα, ποὺ βρίσκεσαι στὴ χρυσῆ τῆς ζωῆς ἐποχή, ἐξαρτᾶται νὰ ζήσῃς τὴν ὑπόλοιπη ζωή σου, εὐτυχισμένα καὶ εἰρηνικά.

Ὑπάρχουν δύο δρόμοι. Διάλεξε ὅποιον θέλεις.

Ἂν πάρῃς τὸν καλὸ δρόμο, ὅλα θὰ πᾶνε καλά, θᾶσαι ὁ νικητής. Ἂν ἀντίθετα ἀκολουθήσῃς τὸν ἄσχημο, τότε σὺ ὁ ἴδιος θᾶσαι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν κατάντια τῆς ἄχαρης πλέον ζωῆς σου. Οἱ νέοι ὅμως θέλουν πάντοτε νᾶναι νικηταί. Πιστεύω ὅτι καὶ σὺ θέλεις νᾶσαι ὁ θριαμβευτής, ὁ δαφνοστεφανωμένος ἀγωνιστής. Ὅσο περισσότερο τὸ ἐπιθυμεῖς κι' ὅσο περισσότερο ἀγωνίζεσαι γι' αὐτό, σὲ διαβεβαιῶ, ὅτι τελικὰ θὰ τὸ ἐπιτύχῃς.

Πολλὲς φορὲς θὰ σοῦ τύχῃ νὰ ἀντιμετωπίσῃς κινδύνους. Ἂν θέλῃς νὰ ἐπιτύχῃς μὴ τοὺς ἀποφύγῃς . Ἀντιμετώπισέ τους μ' ὀρθάνοικτα μάτια. Ἔτσι, ὄχι μόνο θὰ τοὺς καταβάλῃς, ἀλλὰ θὰ συνειθίσῃς νὰ ἀγωνίζεσαι τίμια καὶ ἡρωϊκά, χωρὶς νὰ δειλιάζῃς μπροστὰ τοὺς κινδύνους, στὶς ἀντιξοότητες, στὶς ἀτυχίες. Ποτὲ μὴ χάνῃς τὴν πίστη σου καὶ τὴν ἐλπίδα. Μὴ σκεφθῇς ὅτι ἐπειδὴ βρίσκεσαι στὸ πρῶτο σκαλοπάτι, σοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ φτάσῃς στὴν κορυφή. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ποὺ σήμερα διαπρέπουν, ἄρχισαν πιὸ χαμηλὰ ἀπὸ σένα. Ἀπὸ σένα ἐξαρτᾶται νὰ ἀνεβῇς ψηλά.

'Εὰν θέλῃς νὰ κάνῃς κάτι ποὺ ν' ἀξίζῃ καὶ γενικώτερα νὰ προοδεύσῃς ὀφείλεις νᾶσαι πρόθυμος καὶ ἱκανὸς νὰ ἀναλάβῃς τὶς εὐθύνες σου. Γιὰ νὰ μπορέσῃς ὅμως ν'ἀναλάβῃς μιὰ εὐθύνη πρέπει πρωτίστως νἄχῃς πεποίθηση στὸν ἑαυτό σου καὶ νὰ γνωρίζῃς καλὰ τὴν ἐργασία σου, περισσότερο δὲ νἄχῃς συνειθίσει πὼς ὅ,τι κάνεις, τὸ κάνεις μὲ πλήρη ἐπίγνωση τῆς πράξεώς σου. Πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι ἡ εὐθύνη τονώνει τὸν χαρακτήρα. 'Εκτὸς αὐτοῦ αὐξάνει τὴν ἐπίδρασή σου στοὺς ἄλλους.

"Αν θέλῃς νὰ ἐπιτύχῃς ἕνα πρᾶγμα, μελέτησέ το πρῶτα μὲ προσοχή. Φρόντισε νὰ ἀντιληφθῇς καλὰ τί εἶναι αὐτὸ ποὺ ζητοῦν ἀπὸ σένα ἢ τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ σὺ θέλεις νὰ ἐπιτύχῃς. "Υστερα κατάστρωσε τὰ σχέδιά σου, βασίζοντας αὐτὰ σὲ στερεὰ θεμέλια. Κανόνισέ τα ἔτσι ὥστε νὰ μπορέσῃς νὰ ἐκτελέσῃς τὰ σχέδιά σου μὲ τὰ μέσα ποὺ διαθέτεις. Περισσότερο ὅμως ἀπὸ κάθε τι ἄλλο, ἔχε τὴ θέληση, τὴν ἐπιμονὴ καὶ τὸ πεῖσμα νὰ μὴ σταματήσῃς πρὶν ἐπιτύχῃς. Μόνον ἔτσι θὰ μπορέσῃς νὰ νικήσῃς.

"Ενας νέος ποὺ πρωτοβγαίνει στὸν κόσμο, φαντάζεται ὅτι πρέπει νὰ κάνῃ ὅ,τι κάνουν καὶ οἱ ἄλλοι, γιὰ νὰ δείξῃ πὼς εἶναι κι' αὐτὸς ἕνας ἀπὸ κείνους. "Αν ἕνα παιδὶ μεγάλωνε σ' ἕνα μέρος στὸ ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ ἔπιναν καὶ δὲν θὰ ἐκάπνιζαν, ἀλλὰ καὶ στὸ ὁποῖον τόσο ὁ καπνὸς ὅσο καὶ τὰ ποτὰ θὰ ἦσαν στὴ διάθεση καθενός, νομίζω ὅτι τὰ πράγματα θὰ ἦσαν ἐντελῶς διαφορετικά. Καὶ ὁ καπνὸς καὶ τὸ πιοτὸ ἔχουν πάντοτε γιὰ τὸν ἀρχάριο τὴν πιὸ ἀηδιαστικὴ γεύση. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως συνειθίζουν καὶ νὰ πίνουν καὶ νὰ καπνίζουν καὶ γενικὰ ν' ἀκολουθοῦν ὅλες τὶς παρόμοιες κακὲς ἀπολαύσεις τῶν ἄλλων μὲ δυσάρεστα ἀποτελέσματα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴ ντροπιαστοῦν στοὺς ἄλλους. Κεῖνο ποὺ λέγεται, ὅτι κρασὶ εἶναι «γιὰ νὰ πᾶνε κάτω τὰ μεράκια» ἀποτελεῖ μιὰ ἀστεῖα δικαιολογία, γιατὶ ἡ συνήθεια αὐτὴ ὁδηγεῖ στὸν ἀλκοολισμό.

Σὰν νέος, νομίζεις ὅτι δὲν ἀποτελεῖς παρὰ ἕνα νούμερο καὶ πὼς ὅταν κάνῃς ὅ,τι κάνουν καὶ οἱ ἄλλοι, εἶσαι ἀσφαλής. Μοιάζῃς δηλ. μὲ τὴν κυρία ἡ ὁποία, ἐνῷ ὁ πνευματικὸς προσπαθοῦσε νὰ τὴν πείσῃ ὅτι μὲ τὴν ζωὴ ποὺ ἔκανε θὰ πήγαινε στὴν κόλαση, ἐκείνη μ' ἀφέλεια τοῦ εἶπε : «"Ε, μιὰ καὶ θὰ πάῃ τόσος ἄλλος κόσμος, ἂς πάω κι' ἐγώ». Ποτέ σου δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾷς ὅτι 'Εσὺ εἶσαι 'Εσύ. "Εχεις νὰ ζήσῃς τὴ δική σου ζωή. "Αν θέλῃς νὰ πετύχῃς, ἐσὺ πρέπει νὰ τὰ κερδίσῃς ὅλα γιὰ τὸν ἑαυτό σου. Κανένας ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ αὐτὸ γιὰ σένα.

'Ο καλλίτερος τρόπος γιὰ νὰ ἐπιτύχῃς σ' αὐτὸ τὸ κόσμο εἶναι τὸ νὰ συμπεριφέρεσαι σύμφωνα μὲ τὶς συμβουλὲς ποὺ δίνεις ἐσὺ στοὺς ἄλλους. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἄλλα λένε κι' ἄλλα κάνουν, εἶναι μικροπρεπεῖς, ταπεινοί, ἄτομα ἀνυπόληπτα. Οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸν καλὸ χαρακτήρα εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε ἔντιμοι. Χαρακτήρας δὲ εἶναι τὸ ἀσφαλὲς καὶ μόνιμο γνώρισμα τῆς νοήσεως καὶ τῆς πράξεως κάθε ἀνθρώπου, ἡ σταθερὴ τῆς βουλήσεως κατεύθυνση. Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια στοιχεῖα τῆς ἀτομικότητος. 'Ο χαρακτήρας ἀποτελεῖ τὴν ἀληθινὴ δύναμη τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἕνα θαυμάσιο καὶ ζηλευτὸ κόσμημα. 'Η μόρφωση, ἡ ἱκανότητα, ἡ εὐφυΐα καὶ τὰ πλούτη δὲν ἀξίζουν τίποτε, ὅταν δὲν συνοδεύωνται μὲ χαρακτήρα καλό.

"Υστερα ἀπὸ κάθε ἄγριο καὶ βροτολοιγὸ πόλεμο, τὰ Κράτη εἶναι κουρασμένα καὶ ματωμένα. Δὲν κλαῖνε μόνο τὰ κορμιὰ ποὺ χάθηκαν στὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἀλλὰ κλαῖνε κυρίως τὰ παραμορφωμένα κορμιὰ τῶν ζώντων παιδιῶν του, καθὼς καὶ τὰ συντρίμματα ὅλων τῶν ἀξιῶν καὶ τῶν πεποιθήσεων. 'Η ἀνθρωπότητα παρουσιάζεται σὰν μεθυσμένος ξενύχτης χθεσινοῦ ξεφαντώματος, ποὺ δὲν ζαλίστηκε ἀκόμη ἀπὸ τὶς ἰσχυρὲς ἀναθυμιάσεις τοῦ ἀλκοὸλ καὶ παραδέρνει ἀκόμη στὰ φτερὰ μιᾶς ἀνείπωτης τρελλῆς ἀκαταστασίας. Στὴν παραζάλη αὐτὴ ἐξαφανίζονται σιγὰ-σιγὰ οἱ ἠθικὲς ἀξίες, τὰ στολίδια τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ. Στὴν κρίσιμη αὐτὴ ἀποχή, καθένας ποὺ πονάει τὴν πατρίδα του καὶ δὲν θέλει νᾶναι συνένοχος στὸ λασποκύλημα τῶν ἀξιῶν τῆς ἐποχῆς του, κάθε τίμιο κι' εὐσυνείδητο στοιχεῖο, ὀφείλει νὰ πάρῃ μέρος στὸν ὡραῖο ἀγώνα τοῦ κοινωνικοῦ καθαρμοῦ. Στὸν ἀγώνα αὐτό, σὺ φίλε μου,

πρέπει νὰ λάβῃς ἐνεργὸ μέρος. Ὀφείλεις νὰ κρατήσῃς ὅσο μπορεῖς ψηλότερα, τὶς ἠθικὲς καὶ ἀνθρώπινες ἀξίες, γιατὶ αὐτὲς εἶναι ἐκεῖνες ποὺ προάγουν τὴν πνευματικὴ τῶν ἀνθρώπων ζωὴ καὶ τὸν πολιτισμό.

Ἡ στοιχειώδης ἠθικὴ καὶ λογικὴ ὑπαγορεύει νᾶσαι καλὸς πρὸς ὅλους, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπῃς σὲ κανένα νὰ καταχρασθῇ τὴν καλωσύνη σου. Μὲ τὴν καλωσύνη μαζὶ πρέπει νἄχῃς καὶ τὴ δύναμη νὰ ἐπιβάλλεσαι στὸ σεβασμὸ καὶ στὴν ἐκτίμηση τῶν ἄλλων. Ὅσο λιγώτερο ἐνοχλεῖς ἕνα φίλο σου ἐκμεταλλευόμενος τὰ αἰσθήματά του, τόσο περισσότερο μπορεῖ νὰ ἐλπίζῃς στὴν φιλία του. Ἂν, εἴτε γιατὶ δὲν θέλεις ἢ δὲν μπορεῖς, ἀρνηθῇς νὰ ὑποσχεθῇς κάτι ἀπ' τὴν ἀρχή, τὸ μόνο κακὸ εἶναι ὅτι θὰ δυσαρεστήσῃς κάποιον μιὰ φορά. Ἂν ὅμως ὑποσχεθῇς κάτι καὶ δὲν φανῇς συνεπὴς στὴν ὑπόσχεσή σου διαπράττεις δύο σφάλματα. Πρῶτον δὲν ἱκανοποίησες τὴν ὑπόσχεση ποὺ ἔδωκες καὶ δεύτερον ἐξηπάτησες κάποιον. Ἡ ψευτιὰ καὶ ἡ ἀπάτη εἶναι τὰ χειρότερα χαστούκια γιὰ κάθε τίμιο ἄνθρωπο.

Ἂν ἔχῃς δίκαιο γιὰ κάτι, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐξοργίζεσαι καὶ νὰ χάνῃς τὴν ψυχραιμία σου. Ἂν ἔχῃς ὅμως ἄδικο, μὲ τὴ διαγωγή σου αὐτὴ θὰ γίνῃς ἀκόμη πιὸ γελοῖος. Ἐργά σου πάντοτε γιὰ τὴ δόξα τοῦ καλοῦ καθὼς καὶ γιὰ τὰ μεγάλα Ἰδανικά.

Ὅλα περνοῦν στὸ κόσμο αὐτό. Κι' οἱ χαρὲς κι' οἱ λύπες. Ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀπελπίζεται κανείς, οὔτε νὰ βιάζεται. Ὁ καθένας στὴ ζωὴ πρέπει νὰ ξέρῃ νὰ περιμένῃ. Ἡ θύμηση τῶν περασμένων στὰ στερνὰ κάθε ἀνθρώπου εἶναι ἡ γλυκύτερη εὐχαρίστηση, τὸ γλυκύτερο ξεμάκραιμα ἀπ' τὴν ζωή. Σοῦ εὔχομαι φίλε μου καὶ τὰ δικά σου στερνά, νᾶναι ὅλο εὐχάριστες θύμησες καὶ γλυκὰ ὀνειροπολήματα.

ΛΥΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ἡ λύσις τοῦ ἀστυνομικοῦ προβλήματος τοῦ 77ου τεύχους, ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ στάμπες» εἶναι ἡ ἑξῆς:

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ δράστης κρατοῦσε τὸ πιστόλι μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι καὶ ἔφερε ρολόϊ στὸ δεξιὸ χέρι, δείχνει ὅτι ἦταν ἀριστερόχειρ. Αὐτὸ εἶναι τὸ τρίτο στοιχεῖο.

Ἡ παράλειψις τὴν ὁποίαν ἔκαμε, ἦταν ὅτι δὲν καθάρισε τὸν καθρέπτη τοῦ αὐτοκινήτου, τὸν ὁποῖον εἶχε πιάσει μὲ τὸ δεξί του χέρι, κι' ἔτσι τ' ἀποτυπώματα ποὺ βρέθηκαν ἐκεῖ ἐβοήθησαν, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα τρία στοιχεῖα, εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου.

Ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας, οὐδεὶς ἀπέστειλεν ὀρθὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ἐπλησίασαν ὅμως ταύτην κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος οἱ: 1) Ἀρχιφύλαξ Κυρανάκος Νικόλαος καὶ 2) Ἀστυφύλαξ Μπακομῆτρος Ἐμμανουήλ.

Δροσοπηγές

Ὑπὸ κ. Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ, Ὑπαστυνόμου Α΄

Τώρα ποὺ τὸ καλοκαίρι μᾶς φλογίζει τὰ σώματα μὲ τὴν ἀνυπόφορη ζέστη, ἀξίζει τὸν κόπο νὰ ἐπισκεφθοῦμε ἔστω καὶ ἰδεατά—ἀφοῦ ἄλλωστε ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν μποροῦμε διαφορετικὰ—τὶς κρυσταλλένιες πηγὲς τῶν Ἑλληνικῶν μας βουνῶν.

Ὅσοι ἔχουνε τὴν τύχη νὰ εὑρίσκωνται αὐτὴ τὴν ἐποχὴ στὴν μαγεμμένη Ἑλληνικὴ ὕπαιθρο, πόση χαρὰ αἰσθάνονται ὅταν κουρασμένοι ἀπὸ μακρυνὸ δρόμο, σκύβουνε πάνω ἀπὸ κάποια κρυόβρυση γιὰ νὰ δροσίσουν τὰ διψασμένα χείλη τους!

Ὅλη ἡ ὕπαιθρος καὶ πιὸ πολὺ τὰ ὀρεινὰ μέρη εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ τέτοιες βρυσοῦλες, ποὺ κυλοῦνε ἀδιάκοπα τὰ κατακάθαρα νερά τους ἀνάμεσα ἀπὸ φουντωτὲς ἐτιὲς καὶ θεόρατα πλατάνια. Καὶ εἶναι σπαρμένες—σωστὰ ἀναψυκτήρια—σ' ὅλη τὴν πλάση. Μέσα σὲ βαθουλωτὲς λαγκαδιές, ἀνάμεσα ἀπὸ μεγάλα ἀγριόχορτα ποὺ κοπαδιαστὰ φυτρώνουν γύρω τους, κάτω ἀπὸ γιγάντια βράχια ποὺ τὶς φυλᾶνε σὰ δράκοι τοῦ παληοῦ καιροῦ ἢ στὴ μέση κάποιας βελούδινης βουνοπλαγιᾶς, κάτω ἀπὸ πανέμορφες λεῦκες ποὺ τὶς γεμίζουν μὲ ἀσημένια πέταλα. Καὶ γύρω τους σχηματίζουνε ὄμορφες λιμνοῦλες ποῦνε γεμᾶτες ἀπὸ ροδοπέταλα ἢ γραφικὰ ποταμάκια ποὺ πότε ἥσυχα καὶ γαλήνια περνᾶνε ἀνάμεσα ἀπὸ καταπράσινα περιβόλια καὶ πότε ἀτίθασα καὶ ὁρμητικὰ κυλᾶνε μὲ βουητὸ ἀνάμεσα ἀπὸ ἀγριωπὲς λαγκαδιὲς καὶ σκιαχτερὰ φαράγγια. Ὅλα ἐκεῖ εἶναι ὄμορφα καὶ γελαστά. Τὸ ἀδιάκοπο νερένιο τραγούδι τῆς βρύσης μαζὶ μὲ τὰ μελῳδικὰ κελαϊδίσματα τῶν πουλιῶν συναρπάζουν τὸν ἄνθρωπο σὲ βαθμὸ ψυχικοῦ μεθυσιοῦ.

Ὁ ποιητὴς τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς στάνης, ὁ μεγάλος μας Κώστας Κρυστάλλης, γοητευμένος ἀπὸ τὴν ἐξαίσια ὁμορφιὰ τῆς βρύσης λέει σ' ἕνα του τραγούδι:

—Θέλω ἡ βρυσούλα, ἡ ρεμματιά, παληὲς γλυκές μου ἀγάπες,
—νὰ μοῦ προσφέρουν γιατρικὸ τ' ἀθάνατα νερά τους.

Καὶ κάπου ἀλλοῦ κουρασμένος ἀπὸ τῆς ξενητειᾶς τὰ βάσανα, ἀναπολεῖ τὴν παληὰ ζωή του καὶ ἀναζητῶντας τὶς ὁμορφιὲς τῆς ὑπαίθρου λέει:

—Νὰ βρῶ καὶ μιὰ κρυόβρυση νὰ ξαπλωθῶ στὸν ἴσκιο,
—νὰ πιῶ νερὸ νὰ δροσιστῶ νὰ πάρω λίγη ἀνάσα.

Τσοπάνηδες καὶ ζευγολάτες καὶ στρατοκόποι, ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ κάμπου, κατάκοποι ἀπὸ τῆς ζωῆς τὸ μόχθο κοντὰ στὶς ὀνειρευτὲς πηγὲς καὶ τὰ γραφικὰ κεφαλάρια, εὑρίσκουν τὰ καλοκαίρια, ὅταν ὁ φλογερὸς ἥλιος πυρπολεῖ μὲ τὶς καυστικές του ἀκτῖνες τὰ κουρασμένα τους κορμιά, τὴ δροσιὰ καὶ τὴν ξεκούραση.

Στὴν ἀρχαιότητα, οἱ πηγὲς γοήτευαν τοὺς προγόνους μας καὶ ἀποτελοῦσαν ἀντικείμενον ἰδιαίτερης λατρείας. Ἐπίστευαν ὅτι κοντὰ σὲ κάθε πηγὴ ὑπῆρχε καὶ μιὰ νύμφη, ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ὀνόμαζαν Ναϊάδες. Αὐτὲς οἱ νύμφες ποὺ ἡ ὁμορφιά τους, σὰ ὀνειροφάντασμα, λαμποκοποῦσε στὰ κατακάθαρα νερὰ τῶν πηγῶν, ντυμένες μὲ τὰ πανώρια ὁλοπλούμιστα ἀραχνοΰφαντα μεταξωτά, χόρευαν γύρω τους ἐξωτικοὺς χο-

ροὺς καὶ μάγευαν τὰ ὄμορφα τσοπανόπουλα ποὺ ἐπήγαιναν διψασμένα ἐκείνη τὴν ἀπόφωνη ὥρα, γιὰ νὰ δροσίσουν τὰ φλογισμένα τους χείλη.

Ὁ πανέμορφος Ὕλας ὁ φίλος τοῦ Ἡρακλῆ, μιὰ ἡμέρα βρέθηκε μπροστὰ σὲ μιὰ δροσοπηγή. Ἦτανε βράδυ καὶ τὴν ὥρα αὐτὴ οἱ νύμφες ποὺ ἔμεναν στὴν περιοχὴ ἐκείνη, συνήθιζαν νὰ μαζεύωνται καὶ νὰ τραγουδοῦν ὅλη τὴ νύχτα ὕμνους στὴν Ἄρτεμη.

Ἡ νύμφη Ἐφυδατία, ποὺ κατοικοῦσε μέσα σ' αὐτὴ τὴ πηγή, στὸ πλησίασμα τοῦ Ὕλα ἐπρόβαλε τὸ κεφάλι της ἀπὸ τὰ νερὰ καὶ ἀντίκρυσε τὸν πανώριο νέο. Ἦτο τόσο ὄμορφο τὸ κεφάλι τοῦ Ὕλα, ποὺ τὸ φώτιζε τὸ φεγγαρίσιο φῶς καθὼς βουτοῦσε τὴν ὑδρία του στὰ κρυσταλλένια νερὰ τῆς βρύσης, ποὺ ἡ νύμφη Ἐφυδατία ἔνοιωσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ νὰ καίγεται τὸ κορμί της ἀπὸ ἕνα ἰσχυρὸ ἐρωτικὸ πάθος. Ἀναμμένη τότε ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ φιλήσῃ τὰ ὡραῖα χείλη του, πέρασε τὸ ἕνα χέρι της γύρω ἀπὸ τὸ λαιμό του καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὸν ἔσυρε κοντά της. Ὁ Ὕλας ξεφωνίζοντας σύρθηκε γιὰ πάντα στὰ βάθη τῶν σκοτεινῶν νερῶν.

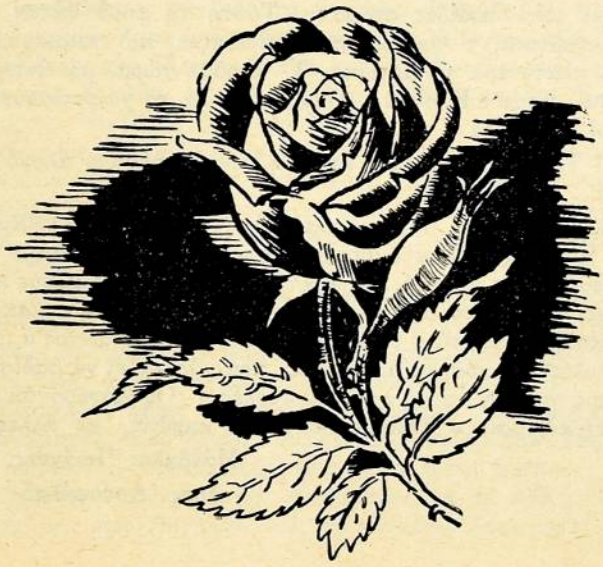
Τέτοιους μύθους, ποὺ ὄμορφα τσοπανόπουλα μπλέχτηκαν μὲ νεράϊδες καὶ ἀμποδεμένα σὰν τρελλὰ τριγυρνοῦσαν στὶς ἐρημιὲς καὶ τὰ καταράχια, διηγοῦνται ἀκόμη στὴν Ἑλληνικὴ ὕπαιθρο, οἱ γέροι τοῦ χωριοῦ.

Τὸν χειμῶνα ποὺ τὰ χιόνια βαρειὰ σκεπάζουν τὴ γῆ καὶ τὸ ξεροβόρι τσουχτερὸ συρίζει σὰ δαιμονισμένο στὶς βουνορράχες καὶ τὰ ἄγρια φαράγγια, οἱ βρυσοῦλες μένουν ὁλομόναχες, σὰν λησμονημένες κυράδες μέσα στὴν λευκὴ σκηνογραφία τῶν χιονισμένων βουνῶν.

Στὸ ἐρημικὸ καὶ παγωμένο αὐτὸ περιβάλλον, συντροφευμένες μόνον ἀπὸ τὶς λυγερόκορμες ἐτιὲς καὶ τὰ γυμνὰ πλατάνια καὶ ἀγκαλιασμένες ἀπὸ τὶς νεροχαρίδες καὶ τὰ σγουρὰ πολυτρίχια, περιμένουν μὲ ἐγκαρτέρηση τὴν ἄνοιξη γιὰ νὰ ξαναδώσουν στὸν ἄνθρωπο μαζὶ μὲ τὴ μοσκοβολιὰ τοῦ ἀνοιξιάτικου τοπίου τὴ χαρὰ καὶ τὴν ξεκούραση.

Ὁ ἐθνικὸς ποιητὴς Κωστῆς Παλαμᾶς σὲ μιὰ ἀποστροφή του στοὺς πολύαυλους αὐτοὺς κρουνοὺς λέγει:

—Ὦ νεροµάνες, ὦ πηγές, ὦ ἀνάβρες, ὦ βρυσοῦλες,
— εἴσαστε σεῖς οἱ ξωτικὲς καὶ σεῖς οἱ ἀµαδρυάδες.

Στιγμὲς ἀπ' τὴ ζωή μας

Σήμερα θὰ δώσουμε τὰ μέτρα γιὰ τὶς στολές μας. Μεγάλη εἴδηση γιὰ μᾶς!!! Σήμερα θὰ περιμένουμε τοὺς ράφτες! Σᾶς φαίνεται παράξενο ἴσως! Κι' ὅμως! ἑκατὸ καρδιὲς θὰ χτυπήσουνε παράξενα μ' αὐτὴ τὴν ἀκατανόητη γιὰ ἄλλους εἴδηση...

Χτυπᾶνε κάθε μέρα, κάθε ὥρα.

Οἱ στολές! Τί εἶναι οἱ στολές; Τίποτα θὰ μοῦ πῆτε. Μιὰ ἰδιομορφία, ἕνα ντύσιμο ξέχωρο. Μὰ ὄχι! ὄχι! Ἐκεῖ μέσα ντύνονται οἱ ὧρες μας, τὰ ὄνειρά μας, τὸ πρωϊνὸ ἀνεβοκατέβασμα στὴν ἄσφαλτο, ἡ στροφὴ τῆς κεφαλῆς! Τὰ ἄλτ! Τὰ μάρς! Καὶ πάνω ἀπ' ὅλα τὸ κ α θ ῆ κ ο ν! Ἕνα καθῆκον τρανό, ἀπεριόριστο, ἀτίμητο. Εἶναι τὰ ἥσυχα πρωϊνὰ καὶ τὰ μαγικὰ δειλινά... οἱ κύριες ὁμορφιὲς τῆς ἡσυχίας. Εἶναι ἡ ἀσφάλεια τοῦ σήμερα καὶ τοῦ αὔριο. Εἶναι ὁ Νόμος! Ὁ Νόμος. Ἂς ἀφήσουμε τὸ μεγάλο Θεὸ στὴν ἀγρύπνιά του. Κάτω ἀπ' τὴ μεγάλη του θωριὰ ἐμεῖς, φτωχοὶ ξωμάχοι στὴ δούλεψή του, θὰ στεγνώσουμε τὸ κορμὶ ἀπὸ ἱδρῶτα καὶ αἷμα γιὰ χάρη του!!!... Θὰ τὸ καταλάβατε ποιοὶ εἴμαστε! Οἱ δόκιμοι ἀστυφύλακες! Οἱ ὀνειροπαρμένοι ντέτεκτιβ! Τὰ αὐριανὰ λαγωνικά! Οἱ ξαφνιασμένοι! Ἐμεῖς τούτη τὴ φορὰ εἴμαστε ἀπ' ἀλλοιώτικο ζυμάρι. Ὄχι τίποτα μεγάλο. Μὰ νἄχῃς αὐτιὰ ν' ἀκοῦς κάθε βράδυ τὶς ἱστορίες ἀπ' τὰ δυόροφά μας! Λοχίοι καὶ δεκανεῖς ἀνακατώνουνται μὲ ὅλους τοὺς βαθμούς...κάθε Σώματος καὶ Ὅπλου...τῆς ξηρᾶς τῆς θαλάσσης καὶ πρὸ παντὸς τοῦ ἀέρος! Ἐμεῖς—γιατὶ νὰ τὸ κρύψουμε;—ἔχομε νὰ λέμε ἕνα σωρὸ ἀπ' τὴ στρατιωτική μας ζωή! Ψέμματα κι' ἀλήθειες! Μπορεῖ νἄμαστε νοσταλγοὶ ἢ τ' ἀντίθετο! Νά, γιαυτὸ λένε πὼς εἴμαστε στὸ σύνολό μας ἄλλοι... Οἱ μυαλωμένοι...Δὲν ἔχομε τίποτα τὸ πρωτόγνωρο. Τὸ ἕνα-δύο τὄχουμε ἀκούσει χιλιάδες φορές, κι' ἀπὸ δεκάδες στόματα. Τούτη τὴ φορὰ θἄταν ἀνυπόφορο. Τ' ἀκοῦμε ὅμως ἀλλοιώτικα, τ' ἀκοῦμε πιὸ ἀνθρώπινα, πιὸ ταιριαχτά, κι' ἴσως πιὸ σοφά... Κι' εἶναι πλατύτερα τὰ μέτωπα. Τ' ἀκοῦμε τώρα, μὰ ἀντηχεῖ βαθειὰ καὶ στὸ μέλλον, βαρειά. Κράπ! Κρούπ!... Περιμένουν νὰ τὸ χαιρετίσουν τὰ κοιμισμένα πεζοδρόμια κι' οἱ γρίλλιες!

Τὸ μέλλον! Τὸ μέλλον ἔρχεται καβάλα στὸ ὑπερήφανο ἄλογό του, κι' ἔχομε τόσα νὰ κάνουμε...

Κι' οἱ στολές; θὰ πῆτε. Ἡ πανοπλία μας! Ἀλήθεια! Ἀλήθεια σὰν τὸν ὅρκο ποὺ ἔδωσαν στὶς 9 Ἰουλίου οἱ νέοι μας βαθμοφόροι! Τὸν ἀκούσαμε καὶ μᾶς διαπέρασε ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, μᾶς μάγεψε, στηθήκαμε νοερὰ στὸ ἴδιο μέρος καί, μὲ ὑψωμένο τὸ χέρι μαζί τους, κάτω ἀπὸ μιὰ μέρα ποὺ τὴ θαμποβλέπαμε μακριά, θαυμαστή, χαρούμενη, ψιθυρίσαμε μαζί τους τὸ μεγάλο ὅρκο τοῦ καθήκοντος «...Ὀρκίζομαι...». Οἱ στολές! Οἱ στολές! Ὁ κόσμος μας ὁ νέος, ποὺ μᾶς καλεῖ νὰ βαδίσουμε ἕνα τραχὺ δρόμο, δίχως ἔλεος γιὰ τὸν ἑαυτό του. Οἱ στολές!! Οἱ καινούργιοι μας ὁρίζοντες! Οἱ στολές!!! «Ὀρκίζομαι...» Ὀρκίζονται ἑκατὸ καρδιές, κι' ἄλλες τόσες, μαζί...

Μάνδαλος Ἰωάννης
Δοκ. Ἀστυφύλαξ

«Ραδιοφωνικές ἐκπομπές Ἀστυνομίας Πόλεων»

Ὑπὸ κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**, Ἀρχιφύλακος

Αὔγουστος 1956

Ἂν θελήσετε νὰ κάνετε μιὰ βόλτα στὶς συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν, μιὰ ὁποιαδήποτε Τετάρτη, στὶς ἑφτάμιση τὸ ἀπόγευμα, θὰ μείνετε κατάπληκτοι μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ θέαμα ποὺ θ' ἀντικρύσετε...Σὲ κάθε κέντρο, σὲ κάθε σπίτι, σὲ κάθε δρόμο, σὲ κάθε μαγαζὶ ὅλα τὰ ραδιόφωνα ἀνοιχτὰ στὸν Κεντρικὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος...καὶ γύρω ἀπὸ κάθε ραδιόφωνο, θὰ συναντήσετε ἀνθρώπους κάθε φύλου, κάθε τάξεως, κάθε ἡλικίας νὰ παρακολουθοῦν, μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια, τὸ πρόγραμμα ποὺ μεταδίδεται...

Κι' αὐτὸς ὁ μαγνήτης ποὺ τραβᾷ χιλιάδες κόσμο κοντά του, εἶναι ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ποὺ γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ἡ Ὑπηρεσία Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς. Ἔ! λοιπόν! Ἡ ἐκπομπὴ αὐτὴ ξεσήκωσε ἀληθινὸ συναγερμὸ στοὺς ραδιοφωνικοὺς κύκλους τῆς χώρας μας, ἔγινε ὁ ἀχώριστος σύντροφος κάθε ἑλληνικῆς οἰκογενείας, γκρέμισε κάθε τὶ ποὺ χώριζε τὴν Ἀστυνομία καὶ τὸ κοινὸ κι' ἔφερε κοντὰ στὴν Ἀστυνομία χιλιάδες ἐνθουσιασμένους καὶ πιστοὺς φίλους, δημιουργῶντας ἕνα γαλάζιο ἀστυνομικὸ μεγαλεῖο...

...Μὲ λογοτεχνικὰ κείμενα ἄμεμπτα, μὲ ἐκλεκτὴ μουσικὴ ἀπὸ διεθνεῖς κινηματογραφικὲς ἐπιτυχίες, μὲ τραγούδια ποιότητος, μὲ καλλιτέχνες γνωστῆς καλλιτεχνικῆς ἀξίας, μὲ χαριτωμένα ἀνέκδοτα, μὲ πολύτιμες συνεντεύξεις μὲ διασημότητες τῆς ἐποχῆς μας, μὲ ρεπορτὰζ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, μὲ θαυμάσια κοινωνικὰ σκέτς, μὲ χρήσιμες καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό, μὲ βελούδινο ρυθμό, μὲ γαλάζιο ραδιοφωνικὸ φόντο, ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας ζωντανή, εὐχάριστη, διδακτική, πλούσια, κεφάτη, χαρούμενη, αἰσιόδοξη παρουσιάζει, κάθε Τετάρτη ἀπόγευμα, προγράμματα σπάνιας ὁμορφιᾶς καὶ μοναδικῆς ἀξίας, ποὺ γνωρίζουν ὁλοένα μεγαλύτερη ἐπιτυχία...

Σήμερα ἡ Ὑπηρεσία Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς εἶναι μιὰ ἄριστα ὠργανωμένη ὑπηρεσία ποὺ περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς τμήματα :

Στὸ Α' Τμῆμα τοῦ Ἀρχείου ὑπάρχουν οἱ πρῶτες ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς τῆς Τροχαίας, ποὺ μετεδίδοντο, σὰν 5λεπτα ἀστυνομικὰ δυὸ φορὲς τὴν βδομάδα, ὅταν Διοικητὴς τῆς Τροχαίας ἦταν ὁ νῦν Διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν Ὑπαστυνόμων, Ἀρχιφυλάκων καὶ Ἀστυφυλάκων καὶ Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Πνευματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Σχολῆς, τῆς Ὑπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν καὶ τοῦ Περιοδικοῦ, κύριος Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης.

Τὸ β' Τμῆμα τὸ ἀποτελοῦν 30 φάκελλοι, μὲ ἀνάλογους ὑποφακέλλους τῶν σημερινῶν ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν τῆς Ἀστυνομίας. Ἐδῶ μέσα, μὲ ὑποδειγματικὴ τάξη, ὑπάρχουν φάκελλοι ὅλων τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν δίσκων, τῶν ὀρχηστρῶν, τῆς κλασσικῆς μουσικῆς... φάκελλοι παρακολουθήσεως ξένων ἐκπομπῶν, ἀλληλογραφίας, συνθημάτων, παληᾶς Ἀθήνας, ἱστορίας τῆς μουσικῆς, ταξειδιῶν στὰ χωριὰ καὶ στὶς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, νέων ταλέντων, ἀνεκδότων, μουσικῆς ὑποκρούσεως, εἰσαγωγῆς στὸ τραγούδι, Ἱστορικῶν τῆς Ἀστυνομίας, ἀστυνομικοῦ ἡμερολογίου, Τουριστικῆς κινήσεως, ποιημάτων, προτάσεων καὶ ὑποδείξεων ἀκροατῶν, τεχνικῆς ἐπεξεργασίας ἐκπομπῶν, ἀστυνομικῶν συνεργατῶν καὶ τεχνικῶν ὑπαλλήλων, παρακολουθήσεως ἀκροατῶν, ξένης συνεργασίας, κρίσεων τύπου γιὰ τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας, ἀναμεταδόσεως ξένων ἐκπομπῶν, προχείρων βοηθητικῶν σημειώσεων ἑκάστης ἐκπομπῆς, Στατιστικῆς, καὶ ἄλλοι τόσοι ἀνάλογοι φάκελλοι.

Ἐπίσης βιβλίον Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν, μὲ τὰ ἑβδομαδιαῖα δελτία κάθε ἐκπομπῆς, εὑρετήρια, πρωτόκολλον, καί, τὸ μοναδικὸ ἴσως στὴν Ἑλλάδα, ἀρχεῖον

πληροφοριῶν πάνω σ' ὁποιαδήποτε δημοσία ὑπηρεσία, γραφεῖα, ἐπιχειρήσεις, Σχολὲς κλπ.

Στὸ Γ' τμῆμα τοῦ 'Αρχείου ὑπάγεται ἡ καλλιτεχνικὴ κίνηση τῆς Σχολῆς, μὲ ὑποφακέλλους γιὰ τὰ ψυχαγωγικά της ἀπογεύματα, χορούς, γιορτὲς κλπ.

Στὸ Τμῆμα αὐτὸ ἔχει καταγραφῆ καὶ ὁ τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς Σχολῆς, ποὺ εἶναι ἄρτιος, πλήρης καὶ συγχρονισμένος, μὲ μεγάφωνα, μικρόφωνα, ἐνισχυτάς, μαγνητόφωνα, ἠχοταινίες, δισκοθήκη, ἐργαλεῖα, καὶ κάθε ἀντικείμενο σχετικό.

Τὸ Δ' Τμῆμα τοῦ Αρχείου εἶναι τὸ «Τμῆμα ἐπικοινωνίας μὲ τὸ κοινό», ποὺ ὑποδιαιρεῖται σὲ ἄλλα μικρότερα (διαγωνισμῶν, πληροφοριῶν, ἐρωτήσεων ἀκροατῶν πάνω σὲ ἀστυνομικὰ ζητήματα, ἐκδρομῶν κλπ.).

Τὸ Ε' Τμῆμα περιλαμβάνει κάθε σχετικὸ μὲ τὴν ἐκτέλεση σκίτσων, σχεδίων κλπ. Πρὸς τὸ σκοπὸ τοῦτο ἔχει προμηθευθῆ ἡ ὑπηρεσία μας μὲ κάθε χρήσιμο ὄργανο.

Τέλος τὸ ΣΤ' Τμῆμα περιέχει μελέτες γιὰ τὶς ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς τῆς 'Αστυνομίας, ὅταν αὐτὲς ἐπεκταθοῦν καὶ σὲ ἄλλους Σταθμούς.

Αὐτὴ εἶναι, μὲ δυὸ λόγια, ἡ ὀργάνωση τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ραδιοφωνικῶν 'Εκπομπῶν τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ σὲ ἄλλα προσεχῆ μας ἀρθρίδια.

***

Ὅμως αὐτὴ ἡ ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας ἔχει τὴν ἱστορία της... μιὰ ἱστορία ἱδρῶτος, κόπων, μόχθων, ἐπιμονῆς καί, πρὸ παντός, πίστεως...

Καὶ διδάσκει... Μπορεῖ νὰ πείσῃ διοικοῦντες καὶ διοικουμένους τί εἶναι δυνατὸν ν' ἐπιτελέσουν οἱ ἄνθρωποι ὅταν φλέγεται ἡ καρδιά τους ἀπὸ πίστη καὶ ἐνθουσιασμό...

«Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε...» εἶπεν ὁ Χριστὸς στὸν ἄρρωστο ποὺ γιάτρεψε... Καὶ ἡ πίστη αὐτὴ δὲν ἔσωσε μονάχα τοὺς πιστεύοντας, ἀλλ' ἔσωσε τὸ γόητρο τῆς 'Αστυνομίας καὶ τὸ ἔφτασε σὲ σημεῖο ποὺ κανένας δὲν μποροῦσε νὰ φανταστῇ...

Γιατί, ἡ ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας, ὕψωσε πρώτη τὴ φωνή της, τὴν καλλιτεχνική της ὀντότητα, πάνω στὰ λυπηρὰ γεγονότα τῶν συλλαλητηρίων γιὰ τὴν Κύπρο μας, καὶ ἐτοποθέτησε σωστὰ τὸ ὅλο θέμα, ὅταν τὰ πάντα ἦταν σκοτισμένα καὶ παρουσίαζαν μιὰ ἀλλοπρόσαλλη κατάσταση.

Γιατί, ἡ 'Εκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας, μετέτρεψε διῶκτες τῆς 'Αστυνομίας σὲ ἀποστόλους καὶ κήρυκες τῶν ἀρχῶν της...

Γιατί, ἡ ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας, ἀποτελεῖ τὸ προκεχωρημένο ἀστυνομικὸ φυλάκιο, μέσα στὴν κοινωνικὴ μάχη, συγκεντρώνοντας κάθε μέρα καὶ περισσότερους πιστοὺς φίλους καὶ παρουσιάζοντας τὴν 'Αστυνομία μ' ἕνα πανέμορφο καλλιτεχνικὸ πρόσωπο...

Γιατί, ἡ ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας μπῆκε σὰν σίφουνας σὲ σοβαρά, γερασμένα γραφεῖα καὶ τὰ μετέβαλλε σὲ καλλιτεχνικὲς γωνιές, ἀντάμωσε ἀρτηριοσκληρωμένους βιοπαλαιστὲς καὶ τοὺς μετάτρεψε σὲ ἐνθουσιώδεις μαχητές, σκόρπισε τὸν πυρετὸ τῆς Δημιουργίας παντοῦ ὅπου ἔδωσε τὸ παρόν...

Γιατί, ἡ ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας ἔκανε ὅλους τοὺς καλλιτέχνες τῆς πρωτευούσης, ὄχι ἁπλῶς φίλους καὶ συνεργάτες της, ἀλλὰ προπαγανδιστὲς τῶν ἀρχῶν της.

Γιατί, ἡ ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας, μετέφερε τὰ ἀστυνομικὰ ἰδεώδη καὶ στὸ ἐξωτερικό, κατακτῶντας διασημότητες τῆς ἐποχῆς μας, μὲ τὶς γνωστὲς ραδιοφωνικὲς συνεντεύξεις της...

Γιατί, ἡ ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας ἀξιοποιεῖ ὅλους τοὺς κόπους καὶ τὶς θυσίες τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, κάνει γνωστὸ τὸ ἀστυνομικὸ ἔργο στὸ πολὺ κοινό, καὶ κατάφερε νὰ γίνῃ ὁ πιὸ πολύτιμος φίλος, σύμβουλος καὶ παραστάτης τῶν πολιτῶν, σὲ τούτη τὴ δύσκολη ἐποχή...

.....

Μιὰ καταπληχτικὴ ἱστορία ἰδρῶτος καὶ μόχθου...Χωρὶς πόρους, χωρὶς μέσα, χωρὶς φιλίες, ξεκίνησε ἡ ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας... Μὰ μέσα σὲ ἐλάχιστους μῆνες μετέτρεψε τοὺς οὐδέτερους σὲ φλογεροὺς φίλους, τοὺς φίλους σὲ ἐνθουσιώδεις καὶ φανατισμένους θαυμαστές, καὶ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοὺς ἄπιστους σὲ συνεσταλμένους παρατηρητὲς ἑνὸς ὀργασμοῦ δημιουργίας...

Τί δὲν τὸ πιστεύετε;

Θὰ σᾶς δώσω λοιπὸν στὴ συνέχεια ἐπίσημους ἀριθμοὺς καὶ στοιχεῖα, γιὰ νὰ καταλάβετε γιατὶ περιβάλλει τὴν ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας τόση φανατισμένη πίστη, καὶ τὴν ἀκολουθεῖ στὴν ἀσυγκράτητη πορεία της πρὸς τὴν τελειότητα...

***

'Η ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς, ποὺ ἀποτελεῖ στολίδι γιὰ τὴν 'Αστυνομία, εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἕνα τολμηρὸ δημιούργημα τοῦ Διευθυντοῦ μας, τοῦ κ. Νικολάου 'Αρχιμανδρίτου. Κι' ἴσως νἄναι τὸ πιὸ πιστό-Του δημιούργημα, πλασμένο κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσή Του...

'Η ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας ἀποτελεῖ μικρογραφία τῶν ἱκανοτήτων Του καὶ τῆς δημιουργικότητός Του... Δὲν ξέρω ποιὸς ἀκριβῶς ἐπιτυχημένος συνδυασμὸς χρωμάτων, ἤχων καὶ φθόγγων συνέθεσε ἐτούτη τῆς πανέμορφη ἁρμονία. Ξέρω ὅμως καλὰ ὅτι ἀπ' ὅλα τὰ ἔργα Του, τὸ πιὸ ταιριασμένο, στὸ μυαλὸ καὶ στὴν ψυχή Του, εἶναι αὐτὴ ἡ ἐκπομπή.

'Η ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας κλείνει μέσα της ὅλες τὶς ἀρετές, τὶς ἐμπνεύσεις καὶ τὴ φαντασία τοῦ Διευθυντοῦ μου. Γι' αὐτό, ξεκινώντας ἀπὸ τὸ τίποτα, κατέκτησε τὸ Πᾶν. Οἱ ὑπάλληλοι ποὺ ἐργάζονται στὶς ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς τῆς 'Αστυνομίας, γνωρίζουν καλὰ τὶ χρεωστοῦν σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἔδωσε τὴ ζωή του ὁλόκληρη γιὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἄλλους. Γι' αὐτὸ λατρεύουν τὰ ἔργα Του. Τὰ πονοῦν. Τὰ πονοῦν πιὸ πολὺ κι' ἀπὸ τὸ σπίτι τους ἀκόμα. Γιατὶ μονάχα ἴσως αὐτοὶ ξέρουν, καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, τί τοῦ χρωστάει ἡ 'Αστυνομία.

Κάποτε, στὰ κατοπινὰ χρόνια, ὅταν αὐτὸς ὁ ταπεινὸς κι' ἁπλὸς ἱδρυτὴς τῶν ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν τῆς 'Αστυνομίας, δὲν θ' ἀνήκῃ πιὰ στὶς στρατευμένες ἀστυνομικὲς δυνάμεις, ἀλλ' ἀποσυρμένος στὸ εὐτυχισμένο περιβάλλον τῆς πανάγιας οἰκογενείας Του, θὰ μᾶς παρακολουθῇ καὶ θὰ προσεύχεται γιὰ μᾶς τοὺς ἄλλους, θἀρθῇ ἡ ἱστορία νὰ μιλήσῃ γιὰ τὰ ἔργα Του, γι' αὐτὰ ποὺ ἴσως εἶναι πρόωρα νὰ ἐκτιμήσουν οἱ σύγχρονοί Του...

Θαρθῇ ἴσως κάποιος μαθητής Του, ἢ κάποιος φτωχὸς χρονογράφος τῶν πεπραγμένων Του, νὰ ἀποτίσῃ φόρον τιμῆς κι' εὐγνωμοσύνης γιὰ ὅσα ἐπετέλεσεν ὁ ἔντιμος αὐτὸς κι' ἀκούραστος ἀγωνιστής...

Τότε ἴσως νὰ δακρύσουν πολλὰ μάτια ἀπ' τὴ συγκίνηση, καὶ νὰ χτυπήσουν παράξενα πολλὲς καρδιὲς γιὰ τὸν ἁπλοϊκὸ αὐτὸν ἐργάτη τῆς 'Ιδέας, ποὺ σκόρπισε ὁλόγυρά Του τὸ γαλάζιο ἐτοῦτο κι' ἀνέσπερο φῶς τῆς ἀστυνομικῆς μεγαλουργίας...

Ἴσως τότε νὰ ὀνομαστῇ «χρυσοῦς αἰὼν» γιὰ τὴ Σχολή, ἡ περίοδος ἡ δική Του...

Μὲ συγχωρεῖτε, φίλοι μου, ποὺ σᾶς μιλῶ καὶ πάλιν γιὰ τὸ Διευθυντή μου, μα τὶ νὰ σᾶς κάνω; Δὲν γίνεται ἀλλοιῶς, ἀφοῦ ἡ ἱστορία τῆς ἐκπομπῆς τῆς 'Αστυνομίας εἶναι ἡ ἱστορία ἡ ἀποκλειστικὰ δική του, εἶναι τὸ μεγαλύτερό του ἐπίτευγμα ποὺ ἐπέτυχε μάλιστα ἀνάμεσα σὲ τόσες προκαταλήψεις κι' ἀμφιβολίες... Μήπως εἶναι ψέμμα αὐτό; Μπορεῖ κανεὶς νὰ μὲ κατηγορήσῃ γιὰ ὑπερβολή; Τὸν παρακαλῶ πολὺ νὰ μοῦ πῇ ἐλεύθερα τὴ γνώμη του, κι' ὕστερα νἀρθῇ στὴ Σχολή, νὰ τοῦ δώσω τὶς ἀποδείξεις μου...

Εἶναι καθῆκόν σου, φίλε ἀναγνώστη, νὰ εἶσαι εὐγνώμων. Γιατὶ αὐτὰ ποὺ ἐπετέλεσε ὁ Διευθυντής μου δὲν τἄκανε γιὰ χάρη μου, ἀλλὰ γιὰ ὁλόκληρο τὸ 'Αστυνομικὸ Σῶμα. Ἴσα-ἴσα ποὺ ἀπὸ μένα ζητάει μονάχα δουλειά, κι' ὁλοένα περισσότερους κόπους, ἐνῷ ἐσένα σοῦ προσφέρει τὴν εὐκαιρία νὰ ἀπολάψῃς μιὰν 'Εκπομπὴ

ζηλευτὴ ἀπὸ κάθε πλευρά, καὶ σοῦ διαφημίζει τοὺς κόπους καὶ τοὺς ἱδρῶτες σου. Σκέψου μονάχα δυὸ πράγματα: 'Ετοῦτο τὸ περιοδικὸ καὶ τὴν 'Εκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας, καὶ τότε θὰ μπορέσῃς νὰ νοιώσῃς πόσο ἀληθινὰ εἶναι τὰ λόγια μου...

Κι' ὅποιος νομίζει ὅτι εἶναι εὔκολη αὐτὴ ἡ δουλειὰ ἰδοὺ ὁ Ρόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα...

.....

.....

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ὑπηρετοῦν στὶς ἐκπομπὲς τῆς 'Αστυνομίας καὶ ἐργάζονται ὑπὸ τὰς Διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ μου, δὲν εἶναι σπουδαῖοι καὶ μοναδικοὶ στὸ εἶδος τους. Ἔχουν ὅμως ἕνα ἀναμφισβήτητο προσόν: Πιστεύουν...Καὶ μὲ τὴν πίστη τους αὐτὴ ἤρθησαν στὰ ὕψη τῶν περιστάσεων, κατενίκησαν τὶς ἀτέλειές τους καὶ στάχηκαν πιστοὶ ἐκτελεστὲς τῶν τολμηρῶν διαταγῶν Του...

Γιατὶ μιὰ ἐκπομπή, σὰν αὐτὴ τῆς 'Αστυνομίας, ἀπαιτεῖ πίστη, φαντασία, ἐνθουσιασμὸ καὶ δράση ἰδιόμορφη... Πῶς τὰ καταφέρνουν νὰ ἀκολουθοῦν αὐτὸν τὸν ἀσυγκράτητο ὁραματιστή;

Ἔ! Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ ἠθικὸ δίδαγμα ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴν ἱστορία τῶν 'Εκπομπῶν τῆς 'Αστυνομίας... Ἡ ἐκπομπὴ δηλαδὴ αὐτὴ ἀπέδειξε, μὲ τὸν πιὸ πανηγυρικὸ τρόπο, ὅτι τὸ ἀσφαλέστερο μέσο τῆς καλῆς Διοικήσεως εἶναι ἡ πίστη τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερο...

Δὲν ἔχει σημασία ἂν αὐτὸς ὁ κατώτερος εἶναι καλὸς ἢ κακός... Σημασία ἔχει νὰ μπορέσῃς νὰ τὸν κάνῃς νὰ πιστέψῃ σὲ σένα, ὄχι μονάχα σὰν ἀνώτερό του κατὰ βαθμό, ἀλλὰ σὰν κάτι πολὺ-πολὺ πάρα πάνω... Τὸ κατάφερες αὐτό; Ἔ! τότε θ' ἀντικρύσῃς ἀπίστευτα πράγματα... Θὰ δῇς ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἔσκυψαν ποτὲ τὸ κεφάλι τους μπροστὰ σὲ κανένα, καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἀγαπήθηκαν στὸ παρελθόν, νὰ χαμηλώνουν συνεσταλμένα τὸ βλέμμα μπροστά σου, σὰν ἄπειρα μαθητούδια, νὰ μπερδεύουν τὰ λόγια καὶ νὰ αἰσθάνωνται ἀμηχανία σὰν βρίσκωνται ἀπέναντί σου καὶ τοὺς κυττᾶς κατάμματα...

Θὰ δῇς ἀνθρώπους, μὲ ψυχραμένο τὸ ζῆλο ἀπὸ τὶς ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς, νὰ τινάζωνται, νὰ ὀρθώνουν ἕνα πελώριο ἀνάστημα καὶ νὰ ὁρμοῦν ἀσυγκράτητοι μπροστά...

Θὰ τοὺς ἀνταμώσῃ ὕστερα σ' ἕνα τρελλὸ μεθύσι δουλειᾶς, νὰ μὴν στέκωνται ποτέ, νὰ μὴν κοιμοῦνται,νὰ ξεχνᾶνε καὶ νὰ τρῶν ἀκόμα γιὰ νὰ φανοῦν ἄξιοι τῆς ἀγάπης σου...

Ἔ! Αὐτὸ εἶναι ἡ πίστη...Τὴν ψύχρανες; καὶ νὰ πάλι οἱ ἴδιοι! πέφτουν στὸν λήθαργο...

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν τῆς 'Αστυνομίας ἐργάζονται σήμερα κατὰ μέσο ὅρο 18 ὧρες τὴν ἡμέρα, ἐκτελώντας μάλιστα ἔργα ποὺ ἀπαιτοῦν ἴδιες ἱκανότητες. Γιατὶ τὰ ἀστυνομικὰ προγράμματα ἀπὸ ἀστυνομικοὺς γράφονται, ραδιοσκηνοθετοῦνται, ἐπιμελοῦνται καὶ παρουσιάζονται.

Καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ δὲν ἔχουν μονάχα αὐτὰ τὰ καθήκοντα. Τηροῦν τὶς ὧρες γραφείων, ἐργαζόμενοι μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο καὶ σ' ἄλλα καθαρῶς ἀστυνομικὰ καθήκοντα.

Αὐτὸ τὸ θαῦμα ἐπετέλεσεν ὁ Διευθυντής μου, ποὺ γνωρίζει καλὰ τὴν τέχνη νὰ ἐμπνέῃ , νὰ διοικῇ καὶ νὰ ἐνθουσιάζῃ...

.....

Ἔξω εἶναι σκοτάδι... Μὰ προχωρεῖ γοργὰ ἡ νύχτα... Τὸ καταλαβαίνω ἀπὸ μιὰ φεγγαριάτικη ἀχτίδα ποὺ ἀλλάζει ὁλοένα θέση μέσα στὸ γραφεῖο...

'Αντικρύ μου τὸ 'Αρχεῖο τῶν Ραδιοφωνικῶν 'Εκπομπῶν τῆς 'Αστυνομίας...

Καὶ μέσα τους ὁλοζώντανο τὸ πνεῦμα τοῦ 'Ιδρυτοῦ τους...

Ν' ἀρχίσω λοιπὸν τὸ ρεπορτάζ μου, ἀπὸ τὴν πρώτη ἐκπομπή ;

Δυστυχῶς δὲν εἶναι πιὰ εὐχερές... 'Ο χῶρος ἐξαντλήθηκε. Μαντεύω τὸ θυμὸ

Ἀκούσιοι παραβάτες.....

Ὑπὸ κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**, Ἀρχιφύλακος

...Σούρουπο τοῦ Ἰουλίου... Ἡ ὥρα εἶναι περίπου ὀκτώμισι καὶ ἡ κίνηση στοὺς δρόμους πυκνή...

Ἡ Ἀθηναϊκὴ καλοκαιριάτικη βραδυὰ ἔρχεται μ' ὅλη τὴ ζωντάνια της καὶ καλεῖ σὲ χίλιους δυὸ πειρασμούς...

Τὸ φεγγάρι ἔχει ξεπροβάλλει καὶ ρίχνει δειλὰ τὶς χλωμὲς ἀκτῖνες του στὴν ἄσφαλτο, στὰ πρόσωπα τῶν διαβατῶν, στὰ δέντρα τοῦ γειτονικοῦ πάρκου...

Κάνει ζέστη ἀπόψε. Θὰ τὴν αἰσθάνεσθε ἄλλως τε καὶ σεῖς ποὺ κάθεσθε στὶς αὐλὲς καὶ στὶς βεράντες σας πεσμένοι ἀναπαυτικὰ στὶς σαίζ—λὸγκ καὶ ἀκούγοντας τὴ μουσικὴ τοῦ ραδιοφώνου σας, καὶ σεῖς ποὺ βγήκατε βόλτα στὸ πάρκο γιὰ ν' ἀναπνεύσετε καὶ νὰ ξεσκάσετε λίγο... Ἐγὼ τὴν αἰσθάνομαι κάπως περισσότερο ἀπὸ σᾶς ἴσως, γιατὶ συμβαίνει νὰ βαδίζω ἐδῶ καὶ τρεῖς ὧρες περίπου...

Καὶ θὰ βαδίζω γιὰ καμμιὰ ὥρα ἀκόμη. Θὰ περάσω πάλι ἀπὸ τὸ δρόμο ποὺ κάθεσθε σεῖς οἱ τρεῖς-τέσσερις γυναῖκες ποὺ συζητᾶτε γιὰ τὴν μόδα—μὴ νομίσετε πὼς «ἔβαλα αὐτὶ» γιὰ ν' ἀκούσω τὶ λέτε, κατὰ τύχην σᾶς ἄκουσα ἐνῷ διάβαινα νὰ μιλᾶτε γιὰ τὴ Σκιαπαρέλλι—θὰ περάσω πάλι ἔξω ἀπ' τὸ λουλουδιασμένο κῆπό σας ποὺ μεθάει μὲ τ' ἄρωμα τῶν λουλουδιῶν ποὺ ποτίζετε τὰ πρωϊνά, θὰ μοῦ ξαναπαραπονεθῆτε ἴσως γι' αὐτοὺς τοὺς νεαροὺς κανταδόρους ποὺ τὶς δυὸ τελευταῖες νύχτες σᾶς ἔκαναν ν' ἀγρυπνήσετε...

Ἔ! μὴ τοὺς βαστᾶτε κακία... Νέοι εἶναι κι' ἔχουν κι' αὐτοὶ τὰ δικαιώματά τους. Γιὰ σκεφθῆτε καλή μου κυρία καὶ τὰ δικά σας νειάτα...

Καὶ σεῖς, τότε, σὰν κι' α ὐ τ ὴ γιὰ τὴν ὁποία μοῦ κάνατε τὰ παράπονα πρὸ ὀλίγου, καθόσαστε πίσω ἀπ' τὶς μισόκλειστες γρίλλιες τῶν παραθυριῶν σας κι' ἀκούγατε...

Ἀκούγατε μαγεμένη, συνεπαρμένη, ἡ φαντασία σας ταξείδευε σὲ μακρινὰ ἀπόκοσμα καὶ ξωτικὰ λιμανάκια τῆς ἀγάπης...

Κολακευόσαστε καὶ σεῖς τότε ἀγαπητή μου κυρία χωρὶς νὰ τὸ δείχνετε...

Γιὰ προσπαθῆστε λοιπὸν νὰ λάβετε πάλι τώρα ἐκείνη τὴ θέση, προσπαθῆστε νὰ δῆτε τὸν χθεσινὸ τροβαδοῦρο μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τῶν νεανικῶν σας χρόνων... Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὸν συγχωρήσετε γιὰ τὴν ἀϋπνία ποὺ σᾶς προκάλεσε. Ἄλ-

---

τοῦ ἁρμοδίου γιὰ τὸ τύπωμα τοῦ περιοδικοῦ κ. Ἀστυνόμου σὰν δῇ αὐτὲς τὶς πυκνογραμμένες σελίδες μου!!!!

Ἂς σταματήσουμε λοιπὸν ἐδῶ, καὶ συνεχίζουμε στὸ ἄλλο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ....

Ὡς τότε ὅμως παρακολουθῆστε τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας, κάθε Τετάρτη ἀπόγευμα, ὥστε νἄχετε κι' ἐσεῖς κάποια ἰδέα ἐκείνων ποὺ θὰ σᾶς ἀναφέρω....

Καλοί μου φίλοι, ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας εἶναι παντοῦ καὶ πάντα στὴ διάθεσή σας.

λωστε δὲν θὰ τὸ ξανακάνῃ. Τοῦ μίλησα ἔτσι ποὺ τοὔδωσα νὰ καταλάβῃ γιὰ τὸ μικρὸ κακὸ ποὺ προξενεῖ. Κι' εὐγενικὸς ὅπως εἶναι—μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι εὐγενὴς ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἐξωτερικεύει τὰ αἰσθήματά του μὲ τὸ τραγούδι; σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν θὰ σᾶς ἐνοχλήσῃ ξανά...

Τόπο στὰ νειάτα λοιπόν. Ἀλλὰ μέχρις ἑνὸς σημείου ἔ; Γιατί, καμμιὰ φορὰ αὐτοὶ οἱ ἐρωτευμένοι νέοι ποὺ βλέπουν τὰ πάντα σκεπασμένα μὲ ἕναν γαλάζιο πέπλο αὐτοὶ οἱ... ἄμυαλοι νέοι, γίνονται πρόξενοι δυστυχημάτων.

Γίνονται ἀκούσιοι παραβάται τοῦ Νόμου καμμιὰ φορά. Συμβαίνει δηλαδή, πάνω στὴν εὐτυχία τους νὰ μὴ βλέπουν τίποτα ἄλλο μπροστά τους ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἄστρο τῆς ἀγάπης των... Θὰ πιστεύατε ποτὲ ὅτι ἕνα ἀθῷο, πολὺ ἀθῷο καὶ ἄκακο ἐρωτικὸ ζευγαράκι, μ' ἔκανε ἀπόψε ν' ἀφήσω τὴ σκοπιά μου καὶ νὰ τρέχω στὸ Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν; Φυσικά, ὄχι! Καὶ ὅμως... λίγο ἔλλειψε νὰ γίνῃ ἐξ αἰτίας τους δυστυχισμένη μιὰ οἰκογένεια...

Ἀκοῦστε λοιπὸν καὶ πές τε μου τὶ πρέπει νὰ γίνῃ μ' αὐτὰ τὰ πλάσματα ποὺ πιστεύουν ἀκράδαντα στὸ Θεὸ τοῦ Ἔρωτα. Καὶ ποὺ ἀδιαφοροῦν γιὰ πολλὰ πράγματα ποὺ ἔπρεπε νὰ προσέχουν πολύ.

***

Στὶς ὧρες αὐτὲς ποὺ κλείνουν τὰ καταστήματα, ποὺ οἱ περισσότεροι ἀπὸ σᾶς ντύνεσθε βιαστικὰ καὶ βγαίνετε ἄλλος γιὰ τὸ θέατρο καὶ ἄλλος γιὰ τὸ κέντρο, στὶς ὧρες αὐτὲς ὁ δρόμος πλημμυρίζει. Αὐτοκίνητα, τρόλεϋ, μοτοσακό, πεζοί, ὅλα καὶ ὅλοι κατευθύνονται γιὰ κάπου. Τὰ νεαρὰ ἐρωτικὰ ζευγάρια, ἀπ' ὅ,τι βλέπω, δείχνουν προτίμηση γιὰ τὸ πλαϊνὸ πάρκο...

Ἔχει δροσιὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ γιὰ νὰ περάσουν ἀπέναντι καὶ μάλιστα σ' αὐτὴν τὴν ὥρα ποὺ ἡ κίνηση εἶναι μεγάλη, πρέπει ν' ἀκολουθήσουν τὶς διαβάσεις τῶν πεζῶν. Ἔτσι δὲν νομίζετε καὶ σεῖς; Δὲν εἶναι πολιτισμένο οὔτε καὶ σωστὸ τὸ νὰ διασχίζῃ ὁ καθένας ὅπου καὶ ὅποτε θέλει κάθετα τὸ δρόμο.

Τὸ ζευγαράκι ὅμως ποὺ μὲ προσπερνᾷ φαίνεται νὰ ἔχῃ ἀντίθετη γνώμη. Γιὰ ἐκεῖνον τὸν ὑψηλόσωμο Ρωμαῖο καὶ γιὰ κείνην τὴ λεπτεπίλεπτη ξανθειὰ Ἰουλιέττα, φαίνεται ὅτι τὰ πάντα τριγύρω τους ἀδρανοῦν· ὅτι ὅλα ἔχουν πάψει νὰ ζοῦν καὶ νὰ κινοῦνται... Βαδίζουν σκυφτοί, σφιχταγκαλιασμένοι, ψιθυρίζοντας γιὰ πράγματα κάθε ἄλλο παρὰ σχετικὰ μὲ τὴν παγκόσμια πολιτικὴ κατάσταση...

Γιὰ τὸν τιμάριθμο καὶ γιὰ τὰ πολιτικὰ γεγονότα συζητοῦν δυὸ ἡλικιωμένοι κύριοι μὲ τὴν ἐφημερίδα ἀνοικτή. Καὶ ἀφῃρημένοι στὴ συζήτηση ὅπως εἶναι, κάνουν νὰ περάσουν. Τοὺς συγκρατῶ ὅμως καὶ τοὺς ὑποδείχνω τὴ διάβαση τῶν πεζῶν...

Κι' ἔτσι τὸ ζευγάρι μοῦ ξεφεύγει. Ἀγκαλιασμένοι ὅπως εἶναι καὶ ἀφοσιωμένοι στὶς τρυφερότητές τους, κατεβαίνουν ἥσυχα—ἥσυχα στὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου καὶ προχωροῦν κυττάζοντας... ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

Ἕνα λεωφορεῖο κατεβαίνει γεμᾶτο κόσμο. Προχωρεῖ κανονικά, μὰ τὸ ζευγάρι φαίνεται νὰ τὸ ἀγνοῇ. Οὔτε ἐκεῖνος οὔτε ἐκείνη κυττοῦν δεξιὰ ἢ ἀριστερά τους...

Ὁ ὁδηγὸς μειώνει τὴν ταχύτητα. Καὶ ὑπολογίζει μὲ τὴν ταχύτητα αὐτὴ νὰ περάσῃ ὅταν καὶ οἱ νεαροὶ ἐρωτευμένοι θὰ ἔχουν ἀνεβῆ στὸ πεζοδρόμιο.

Μὰ ἐκεῖνοι προχωροῦν μὲ τὴν ἡσυχία τους. Ἀδιαφοροῦν γιὰ τὰ πεζὰ πράγματα ποὺ διαδραματίζονται τριγύρω τους...

Ἐπὶ τέλους βλέπουν τὸ λεωφορεῖο ποὺ ἔρχεται κατὰ πάνω τους. Καὶ δὲν συντομεύουν τὸ βῆμά τους νὰ περάσουν, ἀλλὰ προχωροῦν στὸ δεύτερο μέρος τῆς τακτικῆς των. Ἀφήνουν τ' ἀγκαλιάσματα καὶ τὶς τρυφερότητες, πιάνονται χέρι μὲ χέρι—ἀπὸ τὰ δάχτυλα—καὶ προχωροῦν ἐκεῖνος μπροστά, ἐκείνη... Ὦ! ἐκείνη!!! Ἐκείνη διαφωνεῖ!!! Μένει στὸν τόπο, πανικόβλητη, καὶ μὴ ὑπακούοντας στό... τράβηγμα, μὲ γυναικεῖο πεῖσμα. Ἐπιχειρεῖ νὰ ὀπισθοχωρήσῃ, ἐκεῖνος τὴν κρατᾷ ἀπὸ

τὸ χέρι καὶ προσπαθεῖ νὰ τὴν πάρῃ πρὸς τὸ μέρος του... Παρουσιάζουν ἔτσι μιὰ νοσταλγικὴ «φιγούρα» Βιεννέζικου βάλς... Γιὰ δὲς τε τους καὶ σεῖς, ὅπως τόσοι καὶ τόσοι διαβάτες ποὺ τοὺς παρακολουθοῦν γελῶντας ἢ κουνώντας τὰ κεφάλια τους σκεπτικοί...

—'Ασυμφωνία χαρακτήρων!! ἀκούω δίπλα μου.

Εἶναι ἕνας ἡλικιωμένος κύριος μὲ γυαλιὰ μυωπίας. Φαίνεται μορφωμένος καὶ ἑτοιμάζεται νὰ μοῦ πιάσῃ κουβέντα γιὰ νὰ μοῦ ἀναπτύξῃ τὶς φιλοσοφικὲς του ἀντιλήψεις ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν δύο νέων...

Μὰ ἡ πραγματικότης εἶναι τραγικὴ 'Ο ὁδηγὸς φρενάρει ἀπότομα, οἱ τροχοὶ τρίζουν ἀνατριχιαστικὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ λεωφορείου ἀκούγονται φωνές... φωνὲς ποὺ μὲ καλοῦν σὲ βοήθεια... Κι' ὁ ὁδηγός; Ἔ! 'Ο ὁδηγός... Αὐτὸς βγάζει τὸ χέρι του ἀπὸ τὸ δεξιὸ παράθυρο κι' ἀνοίγοντας διάπλατα τὴ παλάμη του καταπάνω τους μὲ μιὰ μεγαλόπρεπη χειρονομία, φωνάζει :

—Νὰ βρέ...

Τρέχω στὸ λεωφορεῖο. Δυὸ ἐπιβάτες κρατοῦν λιπόθυμη μιὰ κυρία, ποὺ οἱ διαστάσεις της μαρτυροῦν ὅτι πρόκειται περὶ γυναικὸς ποὺ εὑρίσκεται... «εἰς ἐνδιαφέρουσαν» κατὰ τὴ λαϊκή μας φρασεολογία. Τὴν μεταφέρω στὸ Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα βρίσκομαι πάλι ἐδῶ, κοντά σας, βαδίζοντας ὅπως καὶ πρὶν στοὺς δρόμους τῆς γειτονιᾶς σας...

Μὴν ἀνησυχεῖτε ὅμως. 'Η κυρία ποὺ μετέφερα στὸ Σταθμὸ γιὰ τὶς πρῶτες βοήθειες, δὲν ἔπαθε τίποτα. Οὔτε καὶ θὰ πάθῃ, κατὰ τὶς διαβεβαιώσεις τῶν ἰατρῶν. Τὸ χτύπημα ἦταν ἐλαφρὸ γιατὶ ὁ ὁδηγὸς ἔτυχε νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικὸς καὶ προνοητικός...

Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ πῶ δυὸ λόγια στὰ συμπαθητικὰ ἐκεῖνα ἐρωτευμένα ζευγαράκια, ποὺ διασχίζουν κάθετα τοὺς 'Αθηναϊκοὺς δρόμους, ἀψηφῶντας τὰ πάντα : «Μή πιάνεστε ποτὲ ἀπὸ τὸ χέρι ὅταν πρόκειται νὰ διαβῆτε ἕναν κεντρικὸ δρόμο. Μὰ κι' ἂν πιαστῆτε καμμιὰ φορά, τουλάχιστον, προσπαθῆστε νὰ συμφωνήσετε!!!... Προχωρῆστε εἴτε ἐμπρός, εἴτε πίσω, μ α ζ ί ὅ μ ω ς, καὶ οἱ δυό... Διαφορετικὰ διατρέχετε πολὺ μεγάλο κίνδυνο καὶ σεῖς κι' ἐκεῖνοι ποὺ δὲν χρωστοῦν τίποτα νὰ διακινδυνεύσουν ἐξ αἰτίας σας.

Αὐτὰ βεβαίως στὴν ἐσχάτη ἀνάγκη, ὅταν μᾶς διαφύγετε ἀπὸ τὴ διάβαση τῶν πεζῶν ἢ ὅταν δὲν εἴμαστε κοντά σας...

Γιατί, καὶ ὅταν διαφεύγετε τὴν ἐπιτήρησή μας καὶ ὅταν δὲν βρισκώμαστε κοντά σας, ὁ κίνδυνος παραμένει ὁ ἴδιος πάντοτε. 'Ο ὁδηγὸς δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ πάντοτε φταίει...»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ 'Υπαστυνόμοι Α' κ.κ. Κουβανάκος Χαρ. καὶ 'Αρβανίτης Στ., οἱ ἀστυφύλακες Μητσούλας Κων., Μαντζορογιῶργος Φαίδ., Σπυρόπουλος Παν., Εὐσταθίου Δημ., 'Απτήκης 'Ανδρ. καὶ Λιακόπουλος 'Απόστολος.

—Διαγράφεται τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, λόγῳ θανάτου, ὁ ἀστυφύλαξ Παττακὸς 'Ιάκωβος. 'Ομοίως διαγράφονται διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ 'Αρχιφύλαξ Μπαγετάκος 'Ηλ. καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Καρλῆς Βασίλειος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β. Δ/τος, ἐπετράπη εἰς τὸν 'Αστυν. Δ/ντὴν Β' κ. Παπατριανταφύλλου Κων/νον, ὅπως δεχθῇ καὶ φέρῃ τὸ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἀπονεμηθὲν αὐτῷ, παράσημον τοῦ Τάγματος Μέλανος 'Αστέρος.

—'Υπὸ τοῦ 'Υποναυάρχου κ. Τσάτσου, ἐξεφράσθη ἡ ἄκρα εὐαρέσκεια πρὸς τὸν 'Αστυν. Δ/ντὴν Πειραιῶς, κ. Τσάλην 'Ιωάννην, διὰ τὴν ἠθικὴν συμπαράστασίν του, κατὰ τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ναυτικῆς ἑβδομάδος.

—'Ομοίως ὑπὸ τοῦ 'Υποναυάρχου κ. Γ. Μπάκα, ἐξεφράσθη ἄκρα εὐαρέσκεια, πρὸς τὸν 'Υπαστυν. Α' κ. Μιχελήν Σπυρ., διότι, κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του παρὰ τῷ 'Επιτελείῳ 'Αρχηγείου Β. Ναυστάθμου, ἐπεδείξατο ἐξαίρετον ζῆλον, ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον, ἐργατικότητα καὶ ἄριστον πνεῦμα συνεργασίας.

—Δι' ἀποφάσεων τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἐχορηγήθησαν ὑλικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους :

α) Εὐαρέσκεια εἰς τὸν Δ/ντὴν 'Υποδ/νσεως Γεν. 'Ασφαλείας κ. Θ. Ρακιντζῆν, διότι προσήνεγκεν ἐξαιρετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πατρίδα, διὰ τῆς συλλήψεως τῆς κομμουνιστρίας Αὔρας Παρτσαλίδου, ἐπιτευχθείσης βάσει τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν του καταρτισθέντος σχεδίου ἀστυνομικῆς ἐνεργείας.

β) 'Υλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς Β' κ.κ. Κροντήρην 'Ιωάννην καὶ Καραχάλιον 'Ιωάννην, διότι κατήρτισαν καὶ ἐφήρμοσαν ἐπιτυχῶς σχέδιον πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῆς Παρτσαλίδου, προσενεγκόντες οὕτω ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν 'Αστυνομίαν, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς 'Αστυνόμον Α' κ.'Αγγελᾶκον Παναγιώτην, ἀνθυπαστυνόμον κ. Φράγκον 'Αναστάσιον, 'Υπαρχιφύλακας Λύρην Β., Τσιρώνην Χρ., Δαλιάνην Παναγ., Εὐαγγελινάκην 'Εμμ., Διαμαντόπουλον 'Ιωάννην καὶ Τεζάρην 'Ανδρ., ἀστυφύλακας Κουντάνην Παν., Χατζηκοκολάκην 'Εμμ., Σαμαρᾶν Κωνστ., Φλῶρον Γεώργ., Μαστρακᾶν Φραγκ., Βασιλείου Παντ., Τσονόπουλον Γεώργ., Μαραγκούλην Βασίλ. καὶ Κοντοδιάννην Βασίλ. καὶ τέως ἀστυφύλακας Χρονόπουλον Βύρ. καὶ Μπελεγράκην 'Αριστοστέλην, διότι ἅπαντες ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ κ. 'Αγγελάκου, ἐργασθέντες ὑπὸ λίαν δυσχερεῖς συνθήκας φιλοτίμως, μεθοδικῶς καὶ ἄνευ χρονικῶν ὁρίων ἐπέτυχον τὴν ἐπισήμανσιν καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν σύλληψιν τῆς ρηθείσης ἐπικινδύνου κομμουνιστρίας.

γ) 'Υλικὴ ἀμοιβὴ καὶ ἔπαινος εἰς τούς, ἀρχιφύλακα Γιάμπουρᾶν 'Εμμανουὴλ καὶ ἀστυφύλακα Σαράμπολον Παναγιώτην, διότι ἀμφότεροι ἐπιδείξαντες ἀσυνήθη δραστηριότητα καὶ ἐργασθέντες μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον ἐπέτυχον ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος τὴν σύλληψιν δράστου κλοπῆς γυναικείας τσάντας, ἔπαινος

δὲ εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Καραθανασίου Χρῆστον, διότι ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν του ἐπετεύχθη ἡ ταχεῖα σύλληψις τοῦ δράστου.

δ) Ἔπαινος εἰς τοὺς Ἀστυνόμον Α΄ κ. Τσέκον Ἀθαν., Ὑπαστυν. Α΄ κ. Πολίτην Παναγ., Ἀρχ/κας Κωστόπουλον Γεώργ., Δρέσιον Δημ., Σφαρνᾶν Γεώργ. καὶ ἀστυφύλακα Μηλιώνην Νικόλ., διότι ὑπὸ τὴν ἀρίστην καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ὡς ἐπόπτου Παραρτημάτων, ἐργασθέντες φιλοτίμως καὶ μεθοδικῶς καὶ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ Χέλη Νικολ., δράστου κλοπῆς 50 χρυσῶν λιρῶν Ἀγγλίας.

ε) Ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἀστυφύλακας Γιαννικόπουλον Γεώργ., Τζούβαλην Δημ. καὶ Παπαδημητρίου Γαβριήλ, διότι ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ προθυμίας, πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τῶν σεσημασμένων κακοποιῶν, Καραγιάννη Παναγ. καὶ Ἰωάννου Ἰωάν. Ἔ π α ι ν ο ς εἰς τοὺς Ὑπαστυνόμους Α΄ κ.κ. Παπανδρέου Ἀντ. καὶ Ξουραφᾶν Γεώργ., Ἀρχιφύλακα Δρούγαν Ἰωάν. καὶ ἀστυφύλακας Λυμπερόπουλον Ἀλέξ., Κουβέλην Κωνστ., Μαρτῖνον Κωνστ. καὶ Μπισίλκαν Γεώργ., διότι ἅπαντες ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Θ΄ Παραρτήματος Ἀσφαλείας, ἐργασθέντες φιλοτίμως καὶ μεθοδικῶς συνέβαλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τῶν κακοποιῶν τούτων διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

στ) Ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς Ἀστυν. Δ/ντὴν Β΄ κ. Γεωργίου Β., διότι, τὴν 10/3/56, ἐπικεφαλῆς τυγχάνων τῆς δυνάμεως τῆς Μηχανοκινήτου Ὑποδ/νσεως, καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐπεχείρει νὰ διασώσῃ ξένους ὑπηκόους, ἀπειλουμένους ὑπὸ διαδηλωτῶν, ἐδέχθη σοβαρώτατον τραῦμα εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκ λίθου ριφθέντος ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως, καί, παρὰ τὸ τραῦμα του καὶ τὴν ἀκατάσχετον αἱμορραγίαν, κατώρθωσε νὰ διασώσῃ τοὺς κινδυνεύοντας, ἐπιδείξας εὐψυχίαν, αὐτοθυσίαν, ἐνεργητικότητα καὶ ἀξιοθαύμαστον ψυχραιμίαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του προκαλέσας εὐμενῆ σχόλια, ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον.

ζ) Ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς Ἀστυν. Β΄ κ. Σακελλαρίου Β., διότι, ὡς Προϊστάμενος τοῦ Δ΄ Παρ/τος Ἀσφαλείας, ἐπιδείξας ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ κατευθύνας λίαν ἐπιδεξίως τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους, ἐπέτυχεν ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος τὴν σύλληψιν δραστῶν σοβαρᾶς κλοπῆς καὶ τὴν κατάσχεσιν κλοπιμαίων.

η) Ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς Ὑπαστυν. Α΄ κ.κ. Παπαδάκον Ν. καὶ Λεκάκον Π., ἀρχ/κας Θαλάσσην Γ. καὶ Ἀντίοχον Ἀπ., ὑπαρχ/κα Παστελάκον Ν., καὶ ἀστ/κας Τομαδάκην Ἐμ., Διαμαντόπουλον Κ., Κατσάρον Ἰωάν., Ντάνασην Γ., Καραντσέναν Ἀθαν., Εὐσταθιάδην Ἰωάν., καὶ Νιάρχον Παν., διότι, ἐργασθέντες φιλοτίμως, δραστηρίως καὶ μεθοδικῶς καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, συνέβαλον εἰς τὴν ἐξιχνίασιν σοβαρᾶς κλοπῆς καὶ τὴν κατάσχεσιν κλοπιμαίων.

θ) Ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς Ἀστυν. Β΄ κ. Μπακῆν Κ., καὶ ἀστυφ. Ἀλευρᾶν Π., διότι, ὁ μὲν πρῶτος ὡς προϊστάμενος τῆς Ὁμάδος Ἀσφαλείας Ὑποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως, ἐπιδειξάμενος ἀξιέπαινον ζῆλον, ἐνεργητικότητα, πρωτοβουλίαν καὶ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, ἐπέτυχε τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ὡς ἀγνώστων φερομένων δύο δραστῶν σοβαρῶν τροχαίων ἀδικημάτων, ὁ δὲ δεύτερος, χάριν εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν παρατηρητικότητα, τὸν ζῆλον καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐπέτυχε τὴν ἀνεύρεσιν τῆς μοτοσυκλέττας, δι' ἧς εἶχε διαπραχθῆ θανατηφόρον τροχαῖον δυστύχημα. Ἀμφότεροι οὗτοι ἐπὶ πλέον ἐπῃνέθησαν.

—Ὁμοίως ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυν. Ὑπαλλήλους: α) Ὑπαστυν. Α΄ κ. Κοττικιᾶν Γεώργ. καὶ β) ἀστ/κας Βορρέαν Γρηγ., καὶ Ραϊκάκον Βασ., διότι οὗτοι, δι' ἐξαιρέτου ζήλου, φιλοτιμίας καὶ ἐργατικότητος, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν δράστου διαπραχθέντος θανατηφόρου ἀδικήματος.

ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐξεδόθη καὶ ἐκοινοποιήθη πρὸς τὰ Ἀρχηγεῖα Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη Διαταγή:

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/140/14 ἐ. ἔ. διαταγῆς Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ παράστασις τῶν ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὰς Συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς.

Τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξαιροῦνται οἱ ἔχοντες λόγους ὑπηρεσίας.

*
* *

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἁγίας Μαρκέλλης» ἐστάλη εἰς τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἡ κατωτέρω εὐχαριστήριος ἐπιστολή:

Ἐξοχώτατε Ἀρχηγέ,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν εἰς Ὑμᾶς ὅτι τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ μας Ναοῦ εἰς ἔκτακτον συνεδρίασίν του τῆς 24-7-56 ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπευθύνῃ πρὸς Ὑμᾶς τὰς θερμοτέρας του εὐχαριστίας διὰ τὴν τόσον πρόθυμον διάθεσιν τῆς Μουσικῆς τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἱεροῦ μας Ναοῦ.

Μαζὶ ὅμως μὲ τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας, παρακαλοῦμεν ὅπως δεχθῆτε καὶ τὰ συγχαρητήρια τόσον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας Συμβουλίου ὅσον καὶ τῶν χιλιάδων προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι ποικιλοτρόπως ἐξέφρασαν τὸν θαυμασμόν των καὶ τὴν Ἐθνικήν των ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν τόσον ἐξαιρετικήν, ἀρτίαν καὶ ἀξιέπαινον ἐμφάνισιν, τόσον τοῦ τμήματος τῆς Μουσικῆς τῆς Ἀστυνομίας, ὅσον καὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς Τροχαίας οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν τελετήν.

Θὰ ἦτο ὅμως ἄδικος παράλειψις, Ἐξοχώτατε, ἐὰν δὲν ἐτονίζαμεν τὴν ἰδιαιτέρως ἄψογον συμπαράστασιν, τοῦ Διοικητοῦ, τῶν Ἀξιωματικῶν, βαθμοφόρων καὶ ἀνδρῶν τοῦ ΚΕ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, κατὰ τὰς τελετὰς τῆς διημέρου πανηγύρεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας, οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν παρὰ τὸν ἐξαιρετικῶς μεγάλον ἀριθμὸν προσκυνητῶν νὰ τηρήσουν παραδειγματικὴν τάξιν καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐνγένει συμπεριφορά, ἡ εὐγένεια καὶ ὁ πολιτισμὸς ἀξίζουν ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως.

Παράκλησις ἡμῶν εἶναι, ὅπως διὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος διαβιβασθοῦν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τὴν Μουσικὴν τῆς Ἀστυνομίας μας, τοὺς λαβόντας μέρος ἄνδρας τῆς Τροχαίας καὶ τὸν Διοικητήν, Ἀξιωματικούς, βαθμοφόρους καὶ ἄνδρας τοῦ ΚΕ' Ἀστυν. Τμήματος, διὰ τὴν ὅλην ἄψογον παράστασιν, τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀρτιότητα τῆς ἐμφανίσεως, κατὰ τὴν πανήγυριν καὶ τὴν Λιτάνευσιν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Παρθενομάρτυρος Ἁγίας Μαρκέλλης (22 Ἰουλίου 1956).

Μαζὶ μὲ τὰς εὐχαριστίας μας, παρακαλοῦμεν ὅπως δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου πρὸς Ὑμᾶς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως,

μεθ' ἧς διατελοῦμεν
Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Οἰκονόμος Ἰωάννης Θεοχαρίδης

*

Ἐπίσης, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Θηλέων Ἀθηνῶν κ. Τρ. Κωστούρου, ἀπεστάλη ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἐπιστολή του, πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν τῆς Σχολῆς :

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς Ὑμᾶς, διὰ τοὺς καλοὺς καὶ

κολακευτικοὺς χαρακτηρισμοὺς καὶ λόγους, τοὺς ἀπευθυνθέντας πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς τὰς τελειοφοίτους μαθητρίας τῆς Σχολῆς ἡμῶν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 39/16-5-56 ὑμετέρου ἐγγράφου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπιτραπήτω καὶ εἰς ἡμᾶς, ὅπως ἐκφράσωμεν Ὑμῖν τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν, τόσον τοῦ ὑποφαινομένου τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν καθηγητριῶν τῆς Σχολῆς, ὅσον καὶ τῶν τελειοφοίτων μαθητριῶν μας, ἐκ τῆς ἀψόγου ἐμφανίσεως καὶ συμπεριφορᾶς τῶν νεαρῶν ὑποψηφίων Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὴν ἐκδρομὴν εἰς Ρόδον.

Ἡ τοιαύτη στάσις τῶν μαθητῶν σας καὶ ὁ σεβασμὸς των πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν, ἀπόρροια τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων καὶ τῶν αὐστηρῶν κανονισμῶν τῆς Ὑμετέρας Σχολῆς, τιμᾷ τοὺς μέλλοντας Ἀξιωματικούς, τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Ὑμᾶς, ὡς ἄξιον ἡγέτην των.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
Τρ. Κωστοῦρος

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν Σεβαστὸν Ἐκπαιδευτικόν, διὰ τοὺς εὐγενεῖς του χαρακτηρισμοὺς καὶ τὸν διαβεβαιοῦμεν ὅτι τὴν ἰδίαν ἱκανοποίησιν ᾐσθάνθημεν καὶ οἱ ἐκδρομεῖς ἀστυνομικοὶ ἐκ τῆς ἐμφανίσεως καὶ συμπεριφορᾶς τῶν μαθητριῶν, αἵτινες διεκρίθησαν διὰ τὸ ἦθος των καὶ τὴν εὐγενῆ των προσήλωσιν εἰς τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη.

***

ΤΑ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

—Ἀπὸ ἐπιστολὴν ἀδελφοῦ ὑπαλλήλου τῆς Σχολῆς, εὑρισκομένου εἰς Μοντρεὰλ Καναδᾶ (3505 Sainte Famille street) ἀντιγράφομεν τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ἀπόσπασμα, τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ περὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ μὲ τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν οἱ Ἕλληνες τοῦ Καναδᾶ τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον συνάγεται ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Μοντρεὰλ παρακολουθοῦν, μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὰς προόδους τοῦ περιοδικοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον πλεῖστοι ὅσοι ἐξεδήλωσαν τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταί.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν, διερμηνεύουσα τὰ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται διὰ τὸν ἄδολον πατριωτισμόν των καὶ τὴν ἀκλόνητον προσήλωσίν των εἰς τὰ αἰώνια ἰδανικὰ τῆς Φυλῆς μας καὶ οἱ ὁποῖοι τιμοῦν τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Τὸ σχετικὸν ἀπόσπασμα ἔχει ὡς ἀκολούθως :

«...Σὲ παρακαλῶ νὰ ὑποβάλῃς τὰ σέβη μου στὸν κύριο Διευθυντή σου, καὶ ἄπειρα συγχαρητήρια γιὰ τὴν πλούσια δράση του. Πρέπει νὰ ξέρῃς ὅτι ὁ κόσμος ἐδῶ κυριολεκτικὰ ἐνθουσιάστηκε διαβάζοντας τὴν περιγραφή του τῆς ἐκδρομῆς τῆς Ρόδου, μέχρι σημείου ν' ἀποφασίσουν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ρόδο Ἕλληνες τοῦ Καναδᾶ, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ κειμένου του. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἂν σοῦ πῶ ὅτι τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» κατέκτησαν τὸν Καναδᾶ, καὶ ἀπὸ χέρι σὲ χέρι διαβάζονται ἄπληστα ἀπὸ ἑκατοντάδες Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι βρίσκουν ἔτσι τὴν εὐκαιρία νὰ θυμηθοῦν τὴν Πατρίδα καὶ νὰ καμαρώσουν τὴν Ἀστυνομία τους...»

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἐξακολουθοῦν πάντα οἱ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ἀγάπης τοῦ κοινοῦ, γιὰ τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας, ποὺ ἔχει πιὰ ἀπόλυτα ἐπιβληθῆ, σὰν ἐκπομπὴ μοναδικὴ στὸ εἶδός της.

Ἕνα ἀκόμα γράμμα ἀκροατρίας μας, ἀπὸ τὸ Ψυχικό, παραθέτουμε στὴ συνέχεια, ἡ ὁποία γράφει τὰ ἑξῆς:

«...Ἀγαπημένη μου ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας

Μὲ ξεχωριστὴ χαρὰ ἀκούω, κάθε Τετάρτη, τὰ ὄμορφα προγράμματά σας, ποὺ τώρα μὲ πολλὴ ἐπιτυχία παρουσιάζει ἀστυνομικός. Ἦταν νομίζω καιρὸς πιὰ νὰ παρουσιάζῃ τὴν ἐκπομπὴ κάποιος ἀπὸ τοὺς ἄντρες τῆς Ἀστυνομίας.

Λέγοντας αὐτὸ δὲν θέλω νὰ πῶ ὅτι οἱ ἄλλοι ἐκφωνηταὶ δὲν ἦσαν κατάλληλοι, ἀλλὰ καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ ἐκπομπή σας μᾶς παρουσίασε μιὰ σημαντικὴ ἔκπληξη, ἀποδεικνύοντας μὲ τὸν πιὸ πειστικὸ τρόπο ὅτι οἱ Ἀστυνομικοὶ εἶναι ἱκανοὶ γιὰ ὁποιοδήποτε ζήτημα.

Ὁμολογουμένως, τὰ προγράμματά σας γίνονται κάθε ἑβδομάδα ὡραιότερα καὶ πλουσιώτερα, μὲ τραγούδια ὄμορφα, ἐκλεκτὴ μουσική, ἀριστουργηματικὰ λογοτεχνικὰ κείμενα, δροσερὰ ἀνέκδοτα, θαυμάσιες συνεντεύξεις, πολύτιμες συμβουλὲς καὶ κοινωνικὲς ὑποδείξεις.

Σᾶς συγχαίρω μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά».

Μὲ ἀπέραντη ἀγάπη
Ἀναστασία Ἰωάννου

*

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 27/7/56, παρουσιάστηκε σὲ καινούργιο στὺλ καὶ γνώρισε θαυμαστὴ ἐπιτυχία.

Ἔτσι, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκφώνηση, μεταδόθηκε 5λεπτο ἀστυνομικὸ σκιτσάκι, διαφημιστικό, γιὰ τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας, στὸ ὁποῖο ἔλαβαν μέρος οἱ ἠθοποιοί: Κούλα Ἀγαγιώτου, Ραίη Λιακοπούλου, Ἀθανασία Συγκελάκη καὶ Ντῖνος Σιδερίδης. Ἐπίσης οἱ τακτικοὶ συνεργάτες μας Γιῶργος Ντούμας καὶ Τάσσος Γκούβας.

Στὸ κυρίως πρόγραμμα ἐτραγούδησε ἡ ὑπέροχη Ἑλληνίδα βεντέττα τοῦ τραγουδιοῦ Ἔρρη Βάσση καὶ μεταδόθηκαν μεγάλες Ἑλληνικὲς καὶ ξένες μουσικὲς ἐπιτυχίες, ἀνάμεσα σὲ καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ καὶ ἱστορικὰ ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση τῆς Ἀστυνομίας. Ἐπίσης καὶ μικρό, διδακτικὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τῆς Ἀστυνομίας, γραμμένο ἀπὸ τὸν Ἀρχιφύλακα Σπῦρο Πηλό, στὸ ὁποῖον ἔλαβε μέρος καὶ ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ μουσικοῦ μας θεάτρου Ἀλίκη Βέμπο.

Τὸ πρόγραμμα ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε μὲ θαυμάσια κινηματογραφικὴ μουσικὴ καὶ μικρὰ λογοτεχνικὰ σκιτσάκια ἀπὸ τὴ Ζωή, τὴ Φύση καὶ τὴν Τέχνη.

*

—Στὸ πρόγραμμα τῆς 1/8/56 ἔλαβαν μέρος ἡ ἐκλεκτὴ πρωταγωνίστρια τοῦ κινηματογράφου Δάφνη Σκούρα, ἡ Ρένα Γαλάνη, ὁ Νῖκος Δενδρινός, ὁ Νῖκος Γούναρης, ἡ Ἔρρη Βάσση, ἡ Λέλα Κατσαροῦ καὶ ὁ ἀστυφύλαξ τῆς Σχολῆς Μάνθος Φελώνης.

Μὲ ἄριστη λογοτεχνικὴ πρόζα, μὲ πλούσια κινηματογραφικὴ μουσική, μὲ καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ ἀστυνομικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ μὲ ἀπαντήσεις σὲ γράμματα καὶ ἀστυνομικὲς ἀπορίες ἀκροατῶν, ἀπετέλεσε ἕνα σφιχτοδεμένο, ἁρμονικὸ σύνολον ποὺ ἐγοήτεψε τὶς χιλιάδες τῶν φίλων τῆς ἐκπομπῆς τῆς Ἀστυνομίας.

Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μεταδόθηκεν ἐπίσης καὶ διδακτικὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τῆς Ἀστυνομίας, γραμμένο ἀπὸ τὸν ἀρχ/κα Σπῦρο Πηλό, στὸ ὁποῖο ἔλαβε μέρος καὶ ὁ δημοφιλὴς κωμικός μας καὶ ἐκλεκτὸς φίλος τῆς Ἀστυνομίας, Κώστας Χατζηχρῆστος.

(Κείμενα, ἐπιμέλεια, ραδιοσκηνοθεσία, τεχνικὴ ἐπίβλεψις: Ὑπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν Ἀστυνομικῆς Σχολῆς. Τεχνικὴ φροντίδα καὶ ἐπεξεργασία ἀπὸ τὸν εὐγενικὸ συνεργάτη τῆς ἐκπομπῆς μας κ. Γιάννη Πορετσάνο. Συμμετέχει

πάντα ὁ Γιῶργος Ντούμας. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ 'Αρχιφύλαξ Σπῦρος Πηλός).

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς των ἑορτῆς εἰς τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ. κ. Παναγιώτην Συνοδινόν, Παναγιώτην Μαριόλην καὶ Παναγιώτην Μπαρδόπουλον ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς κ. κ. 'Αξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΠΟΛΕΩΝ

— Τὴν 7-6-56, ἡ ὁμὰς Καλαθοσφαίρας 'Αστυνομίας Πόλεων, συνηντήθη εἰς φιλικὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ὁμάδα «ΝΕΟΙ ΒΥΡΩΝΟΣ» Α2 κατηγορίας, ἐν τῷ γηπέδῳ τῆς τελευταίας. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ 'Αστυνομικὴ 'Ομάς, μὲ τὸ εὐρὺ σκόρ: 80—49.

— 'Ομοίως, τὴν 9-6-56, ἡ 'Αστυνομικὴ 'Ομὰς Καλαθοσφαίρας, εἰς φιλικὸν ἀγῶνα, ἐξῆλθεν ἰσόπαλος τῆς ὁμάδος τοῦ Πανιωνίου Α' κατηγορίας, μὲ σκὸρ 49—49. 'Ο ἀγὼν οὗτος ἔλαβε χώραν ἐν τῷ γηπέδῳ Νέας Σμύρνης, ὑπῆρξεν πείσμων καὶ ὡραῖος εἰς τεχνικότητα, ἱκανοποιήσας πάντας τοὺς παρευρισκομένους.

— Τὴν 13-6-56, ἡ 'Ομὰς Καλαθοσφαίρας τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, εἰς φιλικὸν ἀγῶνα, ἡττήθη, μὲ σκὸρ 60—56, ὑπὸ τῆς ὁμάδος «ΜΙΛΩΝ», ἐν τῷ γηπέδῳ τῆς τελευταίας. Τῆς 'Αστυνομικῆς 'Ομάδος δὲν μετέσχεν ὁ ἀστυφύλαξ Πολίτης, ἐκ τῶν ἐπιλέκτων της.

—Τὴν 20-6-56 καὶ ὥραν 17.30, ἡ 'Ομὰς Ποδοσφαίρου τῆς 'Αστυνομίας, συνηντήθη μὲ τὴν 'Ομάδα τοῦ Πανιωνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου. 'Ο ἀγὼν ὑπῆρξεν συναρπαστικὸς εἰς φάσεις καὶ ἀμφίρροπος μέχρι τοῦ τελευταίου λεπτοῦ, ὅτε, χάρις εἰς τὸν πνέοντα σφοδρὸν ἄνεμον ἡ 'Ομὰς τοῦ Πανιωνίου ἐπέτυχεν τὸ νικητήριον τέρμα καὶ ἐξῆλθεν νικήτρια διὰ τερμάτων 4—3.

Τὴν 16ην καὶ 17ην 'Ιουνίου 1956, ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, ἐτελέσθησαν οἱ ΙΓ' ἐαρινοὶ ἀγῶνες στίβου, εἰς οὓς ἔλαβον μέρος καὶ ἀστυφύλακες ἀθληταὶ μὲ τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

1η ἡμέρα: α) Δρόμος 400 μέτρων: 1ος ἀστυφ. Σίλλης Βασίλειος, μὲ ἐξαίρετον χρόνον 48''7, 2ος ἀστυφ. Κόρμαλης Λεωνίδας, μὲ χρόνον 49''9.

β) Δρόμος 100 μέτρων: 'Αστυφύλαξ Νικάκος Γ., μὲ χρόνον 11''8.

γ) Σφῦρα: 'Αστυφύλαξ Τρουλλινὸς 'Εμμανουήλ, μὲ βολὴν 46.91 μ.

2α 'Ημέρα: α) "Αλμα ἐπὶ Κοντῷ: 2ος ἀστυφύλαξ Ντόντος Κ. μὲ ἅλμα 3.70 μ.

β) 'Ακοντισμός: 2ος ἀστυφύλαξ Παπαγεωργίου 'Ανδρέας, μὲ βολὴν 56.66 μ.

γ) Δρόμος 200 μέτρων: 2ος ἀστυφύλαξ Κόρμαλης Λεωνίδας, μὲ χρόνον 22.7.

δ) "Αλμα τριπλοῦν: 4ος ἀστυφύλαξ Ντόντος Κ. μὲ ἅλμα 13.82 μ.

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

—'Αστυφύλακα κ. Νικόλ. Μπαρμπαγιάννην: 'Ελήφθη ποίημά σας. Καίτοι τὸ θέμα εἶναι συγκινητικόν, ἐν τούτοις χρειάζεται μεγάλην τεχνικὴν ἐπεξεργασίαν, διὰ νὰ καταστῇ δημοσιεύσιμον.

—Κον Δημήτριον 'Ακάλεστον. Μοντρεὰλ Καναδᾶ.

Εὐγενικὴ ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰ εὐγενῆ σας αἰσθήματα ἔναντι τοῦ περιοδικοῦ μας, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ τιμήν του νὰ περιλαμβάνῃ μεταξὺ τῶν πολυπληθῶν συνδρομητῶν του "Ελληνας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Σᾶς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν δι' ἓν ἑξάμηνον, ἤτοι μέχρι 31ης Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., ἀποστείλαντες ταχυδρομικῶς σχετικὴν ἀπόδειξιν.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥραν 7,30 — 8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταδίδει τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπέσπασε τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ ἐπεβλήθη χάρις εἰς τὸ πλούσιον λογοτεχνικόν, μουσικὸν καὶ μορφωτικὸν περιεχόμενόν της.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.